

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 10

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN 21 MAART 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	505
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	507
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	523
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	527
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	528
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	531
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	531
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	533
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	536
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	541
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	546
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	550
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	550
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	554
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	554
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	555
REGISTER	556

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 46
van 22 februari 1994
van de heer J. TAYLOR

Tewerkstelling van contractuelen — Gegevens

Bij de verschillende diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, evenals in de instellingen van openbaar nut die onder het gezag, de controle of het toezicht van de overheid staan zijn heel wat personen tewerkgesteld die niet in vast dienstverband zijn benoemd, met name contractuelen.

In principe kan op contractuelen een beroep worden gedaan om :

- aan uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften te voldoen ;
- ambtenaren te vervangen die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleeden, met inbegrip van de ambtenaren die hun loopbaan onderbreken ;
- bijkomende of specifieke opdrachten te vervullen.

Graag had ik, wat de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap evenals wat de instellingen van openbaar nut die onder het gezag, de controle of het toezicht van de minister staan betreft, vernomen :

1. Het huidige aantal tewerkgestelde contractuelen voor uitzonderlijke, tijdelijke, bij komende en specifieke functies en dit opgesplitst per niveau.
2. Het totaal aantal contractuelen dat werd aangeworven tijdens de periode februari 1992-februari 1994. Hoeveel daarvan werden aangeworven als gesubsidieerd contractueel en hoeveel in een ander contractueel verband ?
3. Hoeveel contractuelen werden er aangeworven :
 - voor het vervangen van ambtenaren die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleeden ;
 - voor het vervangen van ambtenaren met loopbaanonderbreking ?
4. Hoeveel contractuelen werden er aangeworven met een contract van bepaalde duur en hoeveel met een contract van onbepaald duur ?
5. Op basis van welke criteria werden en worden deze personen geselecteerd en aangeworven ?

Antwoord

Wat de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreft breng ik het lid ter kennis dat het antwoord hierop behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Aan de openbare instellingen die inzake beheer of controle onder mijn bevoegdheid ressorteren heb ik de nodige gegevens opgevraagd en zal deze rechtstreeks aan het lid bezorgen.

Vraag nr. 47
van 25 februari 1994
van de heer L. BARBE

Brussel — Restauratie Hotel Errera

De Vlaamse regering besliste het Hotel Errera aan de Brusselse Koningsstraat in gebruik te nemen als ontvangstruimte voor de gasten van de Vlaamse gemeenschap. Op 23 november 1993 besliste de Vlaamse regering het gebouw te laten restaureren. Er zou een beperkte aanbesteding met 10 aannemers worden uitgeschreven. De kosten werden geraamd op 125 miljoen frank (excl. BTW).

1. Wie is het opdrachtgevend bestuur ?
2. Welke bedrijven werden voor de beperkte aanbesteding aangeschreven ?
3. Welke aannemer zal de werken uitvoeren en wat is de uiteindelijke kostprijs ?

Antwoord

De restauratie van het hotel Errera zal plaatsvinden onder de bescherming van het bestuur Monumenten en Landschappen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse regering heeft mij op 24 november 1993 gemachtigd een beperkte aanbesteding uit te schrijven onder de volgende 11 ondernemingen :

- Vandekerckhove G. & J. Gebrs. N.V.
- Verstraete E.G. & Vanhecke Algemene Bouw N.V.
- Vlamincq Natuursteen N.V.
- Van Loy & Cie. Algemene Restauratiewerken N.V.
- Borgmans Bouwbedrijf N.V.
- Building Algemene Bouwonderneming N.V.
- Bruxelman Flor & Zoon Algemene Onderneming N.V.
- Ibens J. & E. Algemene Aannemingen N.V.
- Wyckaert Robert Algemene Onderneming N.V.
- Denijs N.V.
- Woudenberg Brugge Aannemersbedrijf N.V.

Door het bestuur Monumenten en Landschappen wordt, in samenwerking niet het bestuur Gebouwen, momenteel de laatste hand gelegd aan het bestek dat de voorwaarden en technische specificaties van de opdracht bepaalt. Het gunningvoorstel zal in de loop van de maand april aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

**Vraag nr. 48
van 25 februari 1994
van de heer L. APPELTANS**

Europees Handvest voor gewestelijke- en minderheidstalen — Ondertekening

Uit het antwoord van de minister van Buitenlandse Zaken, de heer W. Claes, op een parlementaire vraag in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Senaat van 18 januari 1994, blijkt dat België bovengenoemd handvest nog niet ondertekend heeft. Als verklaring wordt aangegeven dat het nog in behandeling is bij de Gemeenschappen en Gewesten.

Mag ik van de minister-president vernemen of hiermee ook de Vlaamse Gemeenschap kan bedoeld zijn ?

Zo ja, welke concrete verwezenlijkingen werden in dit verband tot stand gebracht ?

Antwoord

Het Europees handvest voor gewestelijke- en minderheidstalen werd op 2 oktober 1992 opengesteld voor ondertekening door de lidstaten van de Raad van Europa. Ruim op voorhand, op 16 april 1992 reeds, werden zowel het federale ministerie van Buitenlandse Zaken als de permanente vertegenwoordiger van België bij de Raad van Europa in kennis gesteld van het standpunt van de Vlaamse Gemeenschap. Dat standpunt stelde dat de Vlaamse Gemeenschap kon instemmen met de ondertekening door België van het handvest.

Op 1 oktober 1992 werd dit standpunt door de administratie Externe Betrekkingen van het ministerie van de Vlaamse gemeenschap nogmaals formeel bevestigd ten overstaan van de heer Adam, directeur-generaal van de politiek van het federale ministerie van Buitenlandse Zaken.

De niet-ondertekening van het handvest door België kan m.a.w. allerm minst worden toegeschreven aan een laattijdige standpuntbepaling van de Vlaamse gemeenschap.

**Vraag nr. 49
van 28 februari 1994
van de heer J. CAUDRON**

Vlaamse regering — Mediacampagne

De jongste tijd voert de Vlaamse regering een mediacampagne met een dubbele bedoeling, namelijk informatie voor de bevolking en steun aan de opiniepers.

Graag krijg ik een antwoord op de volgende vragen :

1. Welke media genieten van dit initiatief ?
2. Welk bedrag is daarmee gemoeid per dagblad of weekblad ?
3. Welke criteria worden toegepast voor de toewijzing ?
4. Is de minister-president van mening dat deze mediacampagne evenwichtig gespreid is over de brede waaier van Vlaanderens opiniepers ?

Antwoord

De mediacampagne kadert in het protocol van 23 juni 1993 tussen de Vlaamse regering en de Vlaamse geschreven-perssector. Dit protocol trad in werking op 1 januari 1994 en eindigt op 31 december 1997. Na overleg en bekrachtiging door de Vlaamse regering kan het protocol worden verlengd tot 31 december 2002.

Om in aanmerking te komen voor deze informatieverbreiding over de Vlaamse Gemeenschap dienen de dagbladen te voldoen aan de volgende kenmerken :

- op jaarbasis ten minste 250 dagen een editie van dezelfde dagbladtitel met een aantal redactionele bladzijden die minstens het equivalent zijn van vier bladzijden formaat 550 x 400 mm, in België hebben laten zetten of drukken ;
- ten minste een dagelijks gemiddelde van 7.500 exemplaren van deze dagbladtitel in België hebben verkocht, berekend volgens de oplage- en verspreidingscriteria bepaald door het Centrum voor Informatie van de Media, en tegen een prijs die vastgesteld is overeenkomstig de hierbij gebruikelijke procedure ;
- permanent ten minste tien beroepsjournalisten, jonger dan 65 jaar, tewerkstellen met een arbeidscontract voor onbepaalde duur dat ten minste de voorwaarden van de desbetreffende collectieve arbeidsovereenkomst waarborgt.

De weekbladen moeten aan volgende kenmerken beantwoorden :

- gedurende minimum 2 jaar worden uitgegeven in België en 50 maal per jaar verschijnen, uitzondering gemaakt voor de gevallen van overmacht of toeval ;
- worden uitgegeven en verkocht door een natuurlijke of juridisch persoon in België, wiens aangegeven doel het verspreiden van informatie is ;
- een oplage van tenminste 7.500 verkochte exemplaren kunnen bewijzen ;
- over een redactieteam beschikken dat minimum drie voltijds erkende beroepsjournalisten telt ;
- hetzij door tekst of illustraties een algemene informatie verschaffen, zowel op nationaal, regionaal als op internationaal vlak en politieke, economische, sociale, culturele en sportieve thema's behandelen ;
- de werkingskosten enerzijds dekken door de inkomsten uit de verkoop via de normale professionele sector of op basis van abonnementstarieven die

tenminste 50 percent van de officieel aanvaarde eenheidsverkoopprijs bedragen en anderzijds door het ter beschikking stellen van publiciteitsruimte aan de voorwaarden van de vastgestelde tarieven. Deze publiciteitsruimte mag echter niet het globaal gemiddelde van 60 percent van de totale oppervlakte overschrijden.

De dag- en weekbladen moeten bovendien worden aangeboden via de normale verkoopkanalen. Ledenbladen en periodieke uitgaven komen daarom niet in aanmerking.

Voor de informatieverbreiding wordt op jaarbasis een budgettaire enveloppe van 140 miljoen frank in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ingeschreven.

De facturering gebeurt niet door de afzonderlijke dag- en weekbladen maar door de Coöperatieve Marketing- en Uitgeversvennootschap wat de dagbladen en de Coöperatieve Regie der Informatieweekbladen wat de weekbladen betreft. Ook de betaling geschiedt rechtstreeks aan de coöperatieven.

De coöperatieven staan in voor de verdeling van deze betalingen over de verschillende Vlaamse dag- en weekbladen.

Ten einde de mediacampagnes te structureren, werd door de informatieambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap een reglement van inwendige orde uitgewerkt. Dit reglement werd op 23 december 1993 door de Vlaamse regering goedgekeurd en voorziet onder meer in de oprichting van een stuurgroep. Deze stuurgroep bestaat uit de zeven secretarissen-generaal van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en wordt voorgezeten door de informatieambtenaar.

De spreiding van de mediacampagne werd onderhandeld met de overkoepelende federaties van dagblad- en weekbladuitgevers. Beide federaties hebben het protocol ondertekend wat garant staat voor een evenwichtige spreiding van de campagne over de brede waaier van Vlaanderens opiniepers.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 117
van 7 februari 1994
van de heer A. SCHELLENS

Sociale huurwoningen — Arrondissement Leuven

1. Hoeveel sociale huurwoningen zijn er momenteel beschikbaar in het arrondissement ?
2. Hoeveel kandidaat-huurders staan er op de officiële wachtlijsten voor het huren van een sociale woning ?
3. Hoeveel sociale woningen werden er sinds 1990 opgericht of worden aanbesteed en gebouwd in 1994 ?

Antwoord

1. Er zijn momenteel 5.294 sociale huurwoningen beschikbaar in het arrondissement Leuven.
2. Op dit moment staan er 5.077 kandidaat-huurders op de wachtlijsten voor het huren van een sociale woning in het arrondissement Leuven (mutatieaanvragen weliswaar inbegrepen).
3. Gedurende de periode 1990-1993 heeft de VHM haar goedkeuring verleend aan de aanbesteding voor de opbouw van 298 woningen in de huursector en 125 woningen in de eigendomssector in het arrondissement Leuven. Op het voorstel van het investeringsprogramma 1994-1995 van de VHM werden voor het arrondissement Leuven een totaal van 190 woningen voor de huursector en 141 woningen voor de eigendomssector ingeschreven waarvoor de Raad van Bestuur van de VHM eventueel haar goedkeuring kan verlenen om tot de aanbesteding over te gaan.

Op de reeds goedgekeurde eerste schijf van het investeringsprogramma voor de inbreidingsgerichte huisvestingsprojecten voor 1994, werden voor het arrondissement Leuven 4 projecten ingeschreven, die 113 woningen vertegenwoordigen met één project voor 44 woningen in reserve.

Vraag nr. 118
van 7 februari 1994
van de heer L. MARTENS

Behoeftte aan sociale woningen — Arrondissementen Kortrijk en Roeselare-Tielt

Er is een schrijnend tekort aan sociale woningen.

1. Hoeveel sociale huurwoningen zijn er momenteel beschikbaar in de arrondissementen Kortrijk en Roeselare-Tielt ?
2. Hoeveel kandidaat-huurders staan op dit moment op de wachtlijsten voor het huren van een sociale woning (per gemeente) in de beide arrondissementen ?
3. Hoeveel sociale woningen werden er gebouwd, en waar, van 1987 tot 1993 in beide arrondissementen ?
4. Graag ontvang ik eveneens een overzicht van de projecten in beide arrondissementen waarvoor een definitieve goedkeuring werd verkregen bij Domus Flandria.

Antwoord

1. Er zijn momenteel 7.774 sociale huurwoningen beschikbaar in het arrondissement Kortrijk en 3.766 sociale huurwoningen beschikbaar in het arrondissement Roeselare-Tielt.
2. Op dit moment staan er 4.735 kandidaat-huurders op de wachtlijsten voor het huren van een sociale woning in het arrondissement Kortrijk en 1.999 kandidaat-huurders op de wachtlijsten in het arrondissement Roeselare-Tielt (mutatieaanvragen telkens inbegrepen).

De verdeling van de kandidaat-huurders per gemeente is de volgende :

Arrondissement Kortrijk

Bissegem :	45
Gullegem :	204
Harelbeke :	1.027
Heule :	266
Kortrijk :	1.500
Kuurne :	115
Lauwe :	230
Marke :	90
Menen :	300
Waregem :	400
Wevelgem :	194
Zwevegem :	364
Totaal :	4.735

Arrondissement Roeselare-Tielt

Ingelmunster :	100
Izegem :	279
Roeselare :	1.500
Tielt :	120
Totaal :	1.999

3.1. Aantal aanbestede woningen door de VHM in de arrondissementen Kortrijk en Roeselare-Tielt van 1987 tot 1993.

A. HUURSECTOR

1987

won. bouwplaats

- 4 Menen, De Barakken - Vlamingstraat
- 4 Menen, De Barakken - Leopoldstraat

1988

won. bouwplaats

- 38 Roeselare, Hof van Henneken - Basstelstraat
- 8 Roeselare, Kattestraat
- 8 Roeselare, Perwijze

1989

won. bouwplaats

- 22 Roeselare, Visspaanstraat

1990

won. bouwplaats

- 12 Zwevegem, Spiere-Helkijn
- 5 Izegem, Roeselaarsestraat
- 8 Izegem, Brugstraat
- 52 Kortrijk, Ons Huis "centrum"
- 9 Marke, Marktstraat

1991

won. bouwplaats

- 4 Zwevegem, Spiere-Helkijn
- 8 Kortrijk, Lange Munte
- 10 Langemark
- 6 Kortemark

1992

won. bouwplaats

- 8 Heule, Kransvijver
- 7 Lauwe, Rollegem
- 5 Waregem, Nieuwenhove
- 8 Zwevegem, Ottegemstraat
- 10 Moorslede, Mandellaan
- 25 Roeselare, Klauwaert- en Zwarte Leeuwstraat

1993

won. bouwplaats

- 6 Harelbeke, Pikkelstraat
- 9 Wevelgem, Vinkestraat
- 5 Izegem, Kruisstraat
- 17 Menen, Kortrijkstraat
- 9 Oeselgem, wijk „Vlassenhove"
- 8 Zwevegem, Ottegemstraat
- 6 Roeselare, Sint-Michielsplein
- 13 Kortrijk, Borbes Reke en Sint-Denijsstraat
- 2 Moorsele, Ledegemstraat 15-19
- 16 Anzegem-Vichte

B. EIGENDOMSSECTOR

1987

won. bouwplaats

- 20 Roeselare - Beveren
- 22 Tielt „De Varend"
- 30 Waregem „Kastorwegel"

1988

won. bouwplaats

- 20 Deerlijk
- 11 Ruiselede

1989

won. bouwplaats

- 10 Avelgem

1990

won. bouwplaats

- 8 Meulebeke
- 11 Zwevegem - Heestert

1991

won. bouwplaats

- 10 Merelbeke - Bavikhove
- 10 Menen - Rekem
- 12 Hooglede - Gits „Lijsterbesse"
- 13 Avelgem

1992

won. bouwplaats

- 26 Kortrijk - Marke
- 8 Tielt „De Varend"
- 8 Lichtervelde
- 11 Kortrijk - Stacegemstraat

1993

won. bouwplaats

- 12 Anzegem - Ingooigem „Hoogveld”
- 11 Waregem - „Kastorwegel”
- 4 Tielt - „De Varend”
- 10 Staden - Blommenwijk
- 12 Kortrijk - „St.-Denijsstraat” & „St.-Jozefstraat”

3.2. Aantal woningen die gerealiseerd werden of heden gerealiseerd worden door de OCMW's, de gemeenten, de interkommunales en eventuele andere initiatiefnemers.

A. INBREIDINGSGERICHTE PROJECTEN IN KANSARME BUURTEN

1992

won. initiatiefnemer bouwplaats

- 1 OCMW Menen Menen-Kerkstraat

1993

won. initiatiefnemer bouwplaats

- 4 OCMW Menen Menen - Molenstraat

B. ALTERNATIEVE FINANCIERING

won. initiatiefnemer bouwplaats

- 22 NV BC Andries Menen
EV Ons Dorp Vlamingsstraat-
Menen Schansstraat
- 32 NV Immo Brussel Menen Oude Leielaan
OCMW Menen
- 9 OCMW Menen Menen A. Debunne-
straat
- 8 Gemeentebestuur Zwevezele Tramstraat
Wingene
- 21 Gemeentebestuur Staden Azaleaweg
Staden
- 15 Gemeentebestuur Wingene Peerstalvoet-
weg

4. Projecten waarvoor een definitieve goedkeuring werd verkregen bij Domus Flandria

A. ROESELARE - TIELT :

Vooralsnog geen

B. KORTRIJK

Kortrijk-Stad

huurwon. initiatiefnemer bouwplaats

- 99 E.V. Goedkope Mosselbank
Woning

koopwon. initiatiefnemer bouwplaats

- 9 E.V. Eigen Erf en Heule - Peperstraat
Huis

**Vraag nr. 119
van 7 februari 1994
van de heer M. VERWILGHEN**

Groene Hoofdstructuur — Informatiecampagne

Om de plannen betreffende de Groene Hoofdstructuur aan het brede publiek kenbaar te maken werd een groots opgezette informatiecampagne gehouden.

1. Hoeveel antwoordformulieren werden door het bestuur gedrukt en verspreid ?
2. Hoeveel werden er, per provincie, ontvangen ?
3. Wat is de kostprijs van deze ganse operatie (brochures, plannen, aanmaken van videofilms, huren van vergaderinfrastructuur) ?
4. Hoeveel personeelsleden werden tewerkgesteld om de informatiecampagne op te starten en thans de ingekomen antwoordformulieren te verwerken ?
5. Welke vergoedingen werden uitbetaald aan welke natuurlijke of rechtspersonen uit hoofde van het opstellen, drukken en verspreiden van deze brochures en de bijbehorende kaarten ?
6. Welke vergoedingen worden uitbetaald aan welke verkrijgenden die momenteel werken aan het verder inventariseren van gebieden ?

Antwoord

1. Er werden door het bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling 12.500 exemplaren van de brochure met het antwoordformulier als bijlage gedrukt en verspreid. Gelet op de belangrijke afname en om aan de dringende vraag te voldoen, werden door het bestuur bijkomende fotocopies verspreid (2.000 exemplaren).
2. Op 10 januari 1994 werden in totaal 6.801 antwoordformulieren ontvangen. Een maand later (op 10 februari 1994) schatten mijn diensten het bijkomend aantal ontvangen formulieren op 12.100 exemplaren. Dit brengt het totaal op 18.901 formulieren. Er werden dus meer formulieren ontvangen dan het bestuur heeft uitgedeeld wat te verklaren valt door de particuliere (georganiseerde) uitdeling van kopies van het antwoordformulier of van delen daarvan. Onderstaande gegevens geven een overzicht per provincie.

	10/01/94	10/02/94	T o t a a l
West-Vlaanderen	1.080	2.000	3.080
Oost-Vlaanderen	385	6.000	6.385
Antwerpen	4.474	3.000	7.474
Vlaams Brabant	584	600	1.184
Limburg	278	500	778
TOTAAL	6.801	12.100	18.901

Daarnaast werden mij nog ongeveer 40.000 handtekeningen overhandigd op petitieijsten ten voordele van de Groene Hoofdstructuur.

3. De kosten voor de materiële ondersteuning van de informatiecampagne bedragen 3.694.630 frank, als volgt onderverdeeld :

Brochure

- tekst eigen beheer
- lay out eigen beheer
- drukkosten (12.500 ex.) . . . 1.365.900,-BEF

Kaarten

- fotogravure eigen beheer
- drukkosten (20.000 ex.) . . . eigen beheer
- toelating reproductie stafkaarten NGI 122.000,-BEF
- papier 144.600,-BEF

video-film 252.957,-BEF

geluids- en projectieinstallatie

- huur 289.232,-BEF
- bijkomende kosten p.m. *

Vergaderzalen

- huur 73.149,-BEF
- bijkomende kosten 152.710,-BEF

Persaankondigingen 43.337,-BEF

Klein materiaal 6.495,-BEF

Steunploeg 1.244.250,-BEF

TOTAAL (1) 3.694.630,-BEF

De bedragen gemerkt met een * zijn het gevolg van de schade aangericht door betogende deelnemers aan de apparatuur en de inrichting van de zalen.

4. Buiten de statutaire personeelsleden werden twee contractuele medewerkers aangetrokken voor de verwerking van de antwoordformulieren. Kostprijs (2) : 1.042.800 frank voor een periode van 4 maanden.

De voorbereiding en doorvoering van de campagne vergde, naar schatting ongeveer :

- hoofdbestuur : 270mandagen ;
- buitendiensten : 220 mandagen.

De verwerking van de antwoordformulieren is momenteel aan de gang.

De totale kostprijs van de campagne en de verwerking van de antwoordformulieren bedraagt dus 4.737.430 (1) + (2).

Het lid zal opmerken dat deze campagne zeer zuinig en milieuvriendelijk werd gevoerd (brochure en kaarten gedrukt op chloorvrij papier).

5. Voor het publiceren van de brochure en de kaarten werd zoveel mogelijk een beroep gedaan op de eigen diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (voornamelijk de drukkerij binnen de algemene administratieve diensten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur). Het drukken van de brochure werd toevertrouwd aan een firma.

6. De verdere inventarisatie van de gebieden behoort tot de normale opdracht van de buitendiensten Natuurbescherming en Natuurontwikkeling.

Vraag nr. 120

van 8 februari 1994

van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Gemiddelde rioleringsgraad — Arrondissement Oudenaarde

Graag had ik van de minister vernomen welke de gemiddelde rioleringsgraad is in het arrondissement Oudenaarde, uitgesplitst per gemeente. Hoeveel inwoners (of uitgedrukt in percent) zijn aangesloten op een zuiveringsstation ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het lid kan ik meedelen dat in het arrondissement Oudenaarde de gemiddelde rioleringsgraad 65 percent bedraagt.

Per gemeente beschouwd geeft dit volgende cijfers :

Gemeente	Aantal inwoners	Aantal inwoners op riolering	Rioleringsgraad
Brakel	13.567	8.980	66 %
Horebeke	1.872	850	46 %
Kluisbergen	6.141	4.065	66 %
Kruishoutem	7.575	1.750	23 %
Lierde	6.166	3.825	62 %
Maarkedal	6.275	2.720	43 %
Oudenaarde	27.237	22.520	83 %
Ronse	24.227	19.565	81 %
Wortegem-Petegem	5.926	2.725	46 %
Zingem	6.555	3.065	47 %
Zwalm	7.506	3.590	48 %
Totaal arrond.	113.047	73.655	65 %

Deze cijfergegevens zijn gebaseerd op een inventarisatie uitgevoerd door de Vlaamse Milieumaatschappij en geeft een stand van zaken op 31 december 1992.

Diezelfde inventarisatie toont aan dat binnen het arrondissement Oudenaarde 10.375 inwoners aangesloten zijn op het zuiveringsstation in Zwalm-Bruggenhoek. Het afvalwater van de deelgemeente Grotenberge en van een deel van Zottegem-Centrum wordt door de collectoren Bettelhovebeek en Molenbeek naar de RWZI gevoerd. Het rioleringsstelsel van Velzeke-Centrum wordt eveneens opgenomen.

Momenteel bevindt de RWZI van Oudenaarde zich in de opstart-fase. De onmiddellijk aansluitbare huishoudelijke vuilvracht bedraagt ± 8.000 inwoner-equivalenten. Het betreft hier afvalwater uit grote delen van de fusiegemeente Oudenaarde.

Tevens beheert de Vlaamse Landmaatschappij een rietveld in Kruishoutem dat nu enkel dienstig is als wachtbekken.

Vraag nr. 121
van 10 februari 1994
van de heer L. BARBE

Milieu- of exploitatievergunning — Wettelijk karakter van een opvolgings- of saneringsbegeleidingscommissie

Er zijn me milieuvergunningen bekend waarin de oprichting van een "opvolgingscommissie" of "saneringsbegeleidingscommissie" voorzien is. Zo'n commissie is samengesteld uit afgevaardigden van administraties en vakbonden, van een milieubeweging en/of een buurtcomité, naast ook een afgevaardigde van de exploitant met raadgevende stem. Er is me ook een geval bekend waarin een omwonende die in beroep ging door de minister als lid van zo'n commissie werd aangesteld. De taak van deze commissies bestaat er in een door de exploitant opgesteld rapport te evalueren en er advies over uit te brengen aan de vergunningverlenende overheid.

Op het eerste zicht zou dit een verregaande vorm van inspraak kunnen lijken, maar zowel politiek als juridisch zijn tegen deze techniek bezwaren.

Er is uiteraard niets tegen zo'n opvolgingscommissie als ze enkel opvolgt en als de leden er uit vrije wil toe treden. Maar hier worden sommige mensen of verenigingen via een beslissing tot toekennen van een vergunning verplicht te zetelen in zo'n commissie, wat volgens mij niet opgaat. Bovendien is de taak van deze opvolgingscommissies blijkbaar uitgebreid tot handhaving, wat toch een taak van de overheid is. Door dit bovendien wettelijk te formaliseren kan een bestuur haar verantwoordelijkheid van zich afschuiven. Zo kan bijvoorbeeld een bestuur haar weigering om het bedrijf aanvullende voorwaarden op te leggen motiveren door te verwijzen naar de opvolgingscommissie die niet tot consensus komt.

Anderzijds zijn er ook juridische bezwaren. In een recent arrest van de Raad van State (Sun Chemical, nr. 44.498 van 14 oktober 1993) wordt gesteld dat dergelijke commissies blijkbaar "worden belast met een zekere vorm van toezicht", wat in strijd is met het milieuvergunningsdecreet. Dit was voor de Raad van State één van de redenen om de betwiste beslissing te schorsen. De houding van het Vlaamse Gewest in deze problematiek mag blijken uit volgend citaat uit het arrest : de doelstelling en het werkingsveld van de opvolgingscommissie is dusdanig dat de leden ervan een grote verantwoordelijkheid hebben bij de controle van de milieuvergunning." Het Vlaamse Gewest, in dit geval de minister, gaat er dus blijkbaar van uit dat omwonenden die protesteren tegen de milieuhinder van een bedrijf mee verantwoordelijk gesteld kunnen worden voor de sanering ervan en voor de controle op de naleving van de vergunningsvoorwaarden.

Ook al gaat het hier om een schorsingsarrest, het lijkt me toch noodzakelijk alle vergunningsverlenende overheden erop te wijzen minstens voorlopig geen opvolgingscommissies e. d .m. in milieuvergunningen op te nemen. Hetzelfde geldt ook voor exploitatievergunningen (ARAB-wetgeving).

1. In hoeveel ministeriële besluiten houdende toekenning van een milieu- of exploitatievergunning heeft

de minister beslist tot oprichting van dergelijke opvolgings- of saneringsbegeleidingscommissies ?

2. Hoeveel daarvan zijn er al opgestart ?
3. Worden deze commissies ontbonden ?
4. Op welke manier heeft de minister de vergunningverlenende overheden erop gewezen om dergelijke commissies niet meer op te nemen in vergunningen ?

Antwoord

1. In een vijftal ministeriële besluiten houdende toekenning van een exploitatievergunning werd de oprichting van een opvolgings- of saneringsbegeleidingscommissie opgelegd.
2. Al deze commissies zijn opgestart.
3. Zolang het ministerieel besluit ongewijzigd van kracht blijft, blijft ook de opgerichte commissie in werking. Uiteraard kan in een bepaald geval, en wanneer die mogelijkheid in het ministerieel besluit gelaten wordt, een commissie zichzelf opheffen als zij oordeelt dat haar werkzaamheden als beëindigd beschouwd dienen te worden.
4. Ik heb inzake het oprichten van dergelijke commissies geen enkele richtlijn gegeven aan de vergunningverlenende overheden, omdat ik meende dat dergelijke commissies best ad hoc geïnstalleerd worden naargelang het geval. In de 5 concrete gevallen was het een initiatief van mijzelf in delicate beroepsdossiers met de bedoeling om tegengestelde partijen tot dialoog te verplichten. Nu er blijkbaar juridische bezwaren rijzen, ben ik van plan deze commissies niet meer in de ministeriële besluiten op te nemen.

Vraag nr. 122
van 10 februari 1994
van de heer K. VAN OVERMEIRE

Nieuwsbrief van Aquafin — Schets van het Vlaamse Gewest zonder Voeren

Vanaf 1 januari 1994 staat Aquafin in voor de exploitatie van de waterzuiveringsinfrastructuur van de Vlaamse Milieumaatschappij VMM. In een schets die Aquafin van haar plannen en prestaties geeft in een Nieuwsbrief (1994-1), ontbreekt de gemeente Voeren.

1. Beschikt de VMM over waterzuiveringsstructuren in de gemeente Voeren ? Zo ja, wordt deze vanaf 1 januari 1994 door Aquafin geëxploiteerd ?
2. Is de minister in het bezit van de bedoelde Nieuwsbrief ? Heeft hij Aquafin er intussen op gewezen dat de gemeente Voeren deel uitmaakt van het Vlaamse Gewest en als dusdanig op kaarten en schetsen vermeld moet worden ?

Antwoord

1. Binnen het grondgebied van de gemeente Voeren werd tot op heden geen bovengemeentelijke zuive-

procedure af te handelen. Hierdoor is het bosdecreet verworpen tot een intentieverklaring, eerder dan een verordend decreet.

Kan de minister hieromtrent geen wijziging aan het bosdecreet aanbrengen ?

Antwoord

Ik kan het lid mededelen dat in het ontwerp tot wijziging van het bosdecreet de opheffing van artikel 145 van het boswetboek is opgenomen, waardoor de verjaringstermijn voor de meeste bosinbreuken op vijf jaar wordt gebracht, overeenkomstig de ter zake geldende bepalingen van het wetboek van strafvordering.

Vraag nr. 128 van 16 februari 1994 van de heer J. DE BREMAEKER

Aminal — Visie op afvalwater

De buitendiensten van Aminal (zowel bestuur voor Milieuvergunningen als bestuur voor Milieu-inspectie) houden er geen uniforme visie op na met betrekking tot het afvalwater. In veel gevallen is afvalwater van de werkvloer van een garage huishoudelijk afvalwater. De Vereniging voor Steden en Gemeenten heeft dergelijke interpretaties reeds herhaaldelijk aan de kaak gesteld.

Kan de minister hier geen uniforme richtlijnen ter beschikking stellen van zijn Aminalbesturen, gemeenten en consultants ?

Kan de minister de ambtenaren van alle echelons en de VBSG niet samenbrengen met het oog op een eenduidig vademecum met betrekking tot de indelingslijst van Vlarem 1 ?

Antwoord

Het onderscheid tussen een lozing van normaal huishoudelijk afvalwater en een lozing van ander afvalwater dan normaal huisafvalwater wordt gemaakt in het artikel 1 punt 12 en 13 van titel 1 van het Vlarem.

Deze bepalingen zijn een tekstuele overname van de bepalingen voorzien in het koninklijk besluit van 3 augustus 1976, houdende algemeen reglement voor het lozen van afvalwater, . . . onder artikel 1, 1, 4 en 5 voor normaal huisafvalwater resp. voor ander afvalwater dan normaal huisafvalwater.

De relevante alinea's voor de beoordeling van het al dan niet normaal huishoudelijk karakter van het afvalwater afkomstig van de werkvloer van een garage wordt bepaald door de volgende alinea's van het artikel 1 van titel I van het Vlarem :

Als normaal huishoudelijk afvalwater wordt o.m. beschouwd :

- artikel 1, 12c) afvalwater van fabrieken, werk- en opslagplaatsen, laboratoria waarin minder dan zeven personen werkzaam zijn voor zover dit niet schadelijk is voor de riolering en/of voor de normale werking van een rioolwaterzuiveringsinstallatie en/of voor het ontvangende oppervlaktewater ;

Als ander afvalwater dan normaal huisafvalwater wordt o.m. beschouwd :

- artikel 1, 13a) ander afvalwater dan bepaald bij punt 12, hierboven en afkomstig van fabrieken, werk- en opslagplaatsen en laboratoria waarin ten minste zeven personen werkzaam zijn ;
- artikel 1, 13b) afvalwater afkomstig van de fabrieken, werk- en opslagplaatsen en laboratoria waarin minder dan zeven personen werkzaam zijn en dat schadelijk is voor de riolering en/of de normale werking van een waterzuiveringsstation en/of voor het ontvangend oppervlaktewater ;

Ingevolge deze bepalingen is het duidelijk dat de toepassing van de vermelde alinea's op een installatie van geval tot geval, van inrichting tot inrichting dient beoordeeld, afhankelijk van de werkelijke toestand indien achteraf een lozing wordt aangevraagd of afhankelijk van de dossiersgegevens voor een nieuwe inrichting.

Voor zover het bepalingen betreft inzake de definiëring van al dan niet ander afvalwater dan normaal huisafvalwater, kunnen moeilijk verdere uniforme richtlijnen verstrekt worden tenzij in het geval dat telkens identiek dezelfde concrete gevallen worden beoordeeld in identiek dezelfde lozingssituatie, zoals vermeld wordt in titel I van het Vlarem.

Vraag nr. 129 van 16 februari 1994 van de heer J. DE BREMAEKER

Vlarem — Begrip "opslag"

Vanaf wanneer kan men in het kader van Vlarem spreken over "opslag" ? Is hier sprake van een drempel van 24 uur, of gaat deze ondergrens (zoals ze gehanteerd werd in het ARAB) niet meer op ? In de praktijk blijkt overigens dat een bepaalde stof 24 uur aanwezig kan zijn, zonder dat het — fysisch gezien — om dezelfde stoffen gaat (bijvoorbeeld 2 tankwagens gevuld met chloor die elk 12 uur in een rangeerstation naast een woonwijk staan. Het milieurisico is echter 24 uur lang manifest, zonder dat er een vergunning nodig zou zijn). Het is duidelijk dat de activiteit "overslag" veelal een verdoken vorm van "opslag" is.

Antwoord

In het VLAREM hangt het begrip vergunningsplichtige "opslag" samen met het begrip "ingedeelde inrichting". De verschillende opslagplaatsen zijn ingedeeld in verschillende rubrieken van de indelingslijst van titel I van het VLAREM. Enkele voorbeelden : opslagplaatsen voor biociden zijn ingedeeld in rubriek 5.3 ; in de rubriek 17.3 worden opslagplaatsen voor gevaarlijke stoffen ondergebracht ; terwijl opslagplaatsen voor dierlijke mest zijn opgenomen in rubriek 28.2. Zoals men kan vaststellen is in deze rubrieken de vergunningsplicht van de opslag gekoppeld aan de opgeslagen hoeveelheid en de capaciteit van de opslagplaats.

Wat het aangehaalde probleem van milieurisico's van gevulde tankwagens betreft, dient te worden gesteld

dat er andere reglementeringen bestaan die hierop van toepassing zijn. Zo bestaat er bijvoorbeeld voor het vervoer van gevaarlijke stoffen in tankwagens de ADR-reglementering. De "overslagactiviteit" maakt inherent deel uit van de transportactiviteiten en valt bijgevolg eveneens onder genoemde ADR-reglementering. De veiligheidsvoorzieningen die volgens het reglement van rechtswege toepasbaar zijn afdoende, zodat via een eventuele milieuvergunningsplicht geen bijkomende bescherming kan geboden worden. De inplanting van de terreinen waar dergelijke overslag gebeurt is in essentie een aangelegenheid die via de wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening dient geregeld worden.

Vraag nr. 130
van 16 februari 1994
van de heer M. OLIVIER

Tegemoetkomingsysteem in huisvestingssector — Aanpassingen

Op 1 april 1993 is het nieuwe tegemoetkomingsysteem in de huisvestingssector van kracht geworden.

Om in aanmerking te komen voor een tussenkomst in de aflossing van de hypothecaire lening (bij bouwen, kopen of zware renovatie) mag het netto belastbaar inkomen van twee jaar voor de referentiedatum niet meer bedragen dan 1.000.000 frank. Voor elk kind of gehandicapte ten laste mag deze grens telkens met 40.000 frank worden verhoogd. Tevens wordt nagegaan of je als aanvrager geen andere woning in volle eigendom of vruchtgebruik had op het ogenblik van de referentiedatum en in de periode van twee jaar voorafgaand aan die datum. Een ministeriële omzendbrief van 22 juli 1993 maakt met betrekking tot de voorwaarde tot het bezit van een andere woning voorbehoud voor ongezonde woningen wegens overbewing en ongezonde niet-verbeterbare woningen.

Het inkomensplafond voor het bekomen van een lening (voor particulieren) of voor het vernieuwen van een sociale woning van een erkende maatschappij van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ligt echter lager. Het aan de personenbelasting onderworpen inkomen van de aanvrager van twee jaar voorafgaand aan de referentiedatum, verminderd met 40.000 frank voor gehuwden en 40.000 frank per kind ten laste, mag niet hoger zijn dan 850.000 frank.

1. Waarom wordt voor kandidaat-kopers van sociale woningen niet een gelijk kaardige inkomensgrens van 1.000.000 frank ingevoerd ?
2. Wordt het inkomensplafond van 1.000.000 frank inzake toekenning van premies en toelagen geïndexeerd ?
3. Kan de voorwaarde in verband met het verbod van eigendom of vruchtgebruik op de referentiedatum worden versoepeld voor :

- Echtgenoten verwickeld in een echtscheidingsprocedure ? Echtgenoten die feitelijk gescheiden leven en waarvan één of beide de echtelijke verblijfplaats heeft verlaten, moeten wachten op het echtscheidingsvonnis om in aanmerking te komen voor een sociale woning.

- Gezinnen die een onaangepaste woning hebben verlaten ? De richtnormen voor ongezonde woningen wegens overbewing zoals bepaald in de ministeriële omzendbrief zijn immers heel streng (bijvoorbeeld : een woning wordt slechts als te klein beschouwd voor een alleenstaande als de woonkamer minder dan 16 m² bedraagt).

- Gezinnen met een eigendomsrecht of recht van vruchtgebruik op een bescheiden woning (KI tussen 10.000 en 30.000 frank met bijvoorbeeld slechts twee slaapkamers) ?

Desnoods kan een toepassing tot bewonen (met vergoeding) worden verleend tot de voorwaarde inzake eigendom of vruchtgebruik is vervuld.

Antwoord

1. Zoals het lid aanstipt in zijn vraag zijn in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993 houdende instelling van een tegemoetkoming in de last van hypothecaire leningen aangegaan om een woning te bouwen, te kopen of te renoveren voorwaarden gesteld waaronder een inkomensplafond en een patrimoniale voorwaarde n.l. geen andere gezonde woning bezitten om aanspraak op het gezegde voordeel te kunnen maken.

Het inkomensplafond bedraagt 1.000.000 F. Het inkomen van de aanvrager mag worden verminderd met 40.000 F per persoon ten laste. Het inkomensplafond van 1.000.000 F is niet geïndexeerd. Ter zake werd geopteerd voor een eventuele aanpassing op termijn zo de noodzaak ertoe zich laat gevoelen. Op dit ogenblik wordt door mijn kabinet onderzocht wat de budgettaire gevolgen zijn van een aantal aanpassingen, waaronder een verhoging van de inkomensgrens.

2. Voorts stelt het besluit van de Vlaamse regering van 20 maart 1991, dat het inkomensplafond voor het toestaan van een lening door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij 850.000 frank bedraagt. Het inkomen van de aanvrager mag in dit geval verminderd worden met 40.000 frank voor gehuwden en 40.000 frank per kind ten laste.

Mijn administratie en mijn kabinet zijn ook wat deze reglementering betreft een herziening aan het voorbereiden.

3. De voorwaarden inzake het bezit van een woning geheel in volle eigendom of volledig vruchtgebruik behoudens indien deze als ongezond kan worden beschouwd, is steeds in absolute zin toegepast omdat het in het kader van de sociale huisvesting niet opgaat dat de aanvrager over een gezonde woning beschikt en hij tegelijkertijd voor de verwerving van een tweede woning een gewestvoordeel wil verkrijgen.

In het besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993 heb ik zelfs ingevoerd dat de aanvrager in de periode van 2 jaar voorafgaand aan de referentiedatum geen woning in bezit mag hebben gehad. De bedoeling van deze bepaling was immers mensen ertoe aan te zetten om een eerste woning te verwerven of te renoveren en een toelage te verstrekken.

Ik ben van oordeel dat de patrimoniale voorwaarde op dat stuk niet mag worden afgezwakt.

Wat de door het lid geciteerde gevallen betreft, waar hij om een uitzondering verzocht, kan ik het volgende mee delen :

- voor echtgenoten verwickeld in een echtscheidingsprocedure of feitelijk gescheiden wordt bij jurisprudentie aangenomen dat de aanvrager geen woning meer in bezit heeft van zodra uit de verdelingsakte blijkt dat de woning hem niet werd toegewezen ;
- voor gezinnen die een onaangepaste woning bezitten gaat het niet om een ongezonde woning in de zin van het besluit. Omdat tot voor de inwerkingtreding van het BVR van 3 februari 193 verschillende normen inzake overbevolking van toepassing waren, wat voor de gebruikers voor heel wat verwarring zorgde, heb ik besloten in alle reglementeringen dezelfde norm te gebruiken, met name deze die van toepassing is voor de huursubsidies. Een afwijking terzake in de zin van een verruiming van de **minimumvoorwaarden** tot vaststelling van de overbewoning, lijkt mij dan ook niet aangewezen ;
- voor aanvragers die een bescheiden woning met een beperkt kadastraal inkomen bezitten maar die niet als ongezond in de zin van het besluit kan worden bestempeld, ben ik van oordeel dat de patrimoniale voorwaarde onverkort dient te worden gehandhaafd.

**Vraag nr. 131
van 16 februari 1994
van de heer M. OLIVIER**

Problemen inzake huisvesting — Maatregelen

Wij moeten vaststellen dat hoe langer hoe meer gezinnen inzake huisvesting in de verdrukking komen. Dikwijls kunnen zij zelfs de laagste huurprijzen niet meer betalen en komen zij terecht op de markt van de "huismelkers".

1. Kan het sociaal huisvestingsbeleid meer worden afgestemd op het goedkoop en kleinschalig bouwen ?
2. Is het niet mogelijk grotere inspanningen te leveren voor de zachte renovatie van bestaande, kleine arbeiderswoningen ?
3. Kan aan de sociale verhuurkantoren meer steun worden verleend ?

Antwoord

1. Vooreerst moet wel worden opgemerkt dat goedkoop en kleinschalig bouwen soms ook wel tegenstrijdig kan, zijn. Bij meer grootschalige projecten spelen soms schaalvoordelen.

Het goedkoop bouwen was één van de doelstellingen van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting. Om dit te realiseren werd een **degres-**

sief tegemoetkomingssysteem voorzien voor de projecten die bij **Domus Flandria** worden ingediend, wel rekening houdend met het aantal slaapkamers. Dit werd ingesteld met het oog op het stimuleren van goedkoper bouwen.

Om te komen tot goedkoop en kleinschalig bouwen is een belangrijke verantwoordelijkheid en opdracht in deze materie weggelegd voor de lokale huisvestingsmaatschappijen en voor de architect. De VHM heeft overigens de opdracht gekregen om verder te werken aan voorstellen om goedkoper te bouwen voor haar gewone programma's. Hierbij dient o.a. gewezen op het project "basis-normwoning" van de VHM, waarbij een zeer lage kostprijs wordt verkregen met behoud van de noodzakelijke **comfortvoorzieningen**.

Ook wat de toelagen aan particulieren betreft, ligt er momenteel meer nadruk op het goedkoop en kleinschalig bouwen. op basis van een analyse van het vroegere bouwpremiestelsel werd een nieuw stelsel van toelagen aan particulieren uitgewerkt. Een van de voornaamste bevindingen was namelijk dat er een wanverhouding bestond tussen het inkomen van de doelgroepen van het sociaal huisvestingsbeleid en de kostprijs van de woning die met dat inkomen gebouwd kon worden. Bij het herzien van de reglementering voor toelagen aan particulieren werd dan ook het begrip bescheiden woning geherdefinieerd. Voor de bouw van een nieuwe woning werd een maximum volume van de premiewoning van 475 m³ ingevoerd. Een verhoging van de limiet van 475 m³ is voorzien voor kinderen en bijkomende personen die mee de woning zullen betrekken.

Wat het meer kleinschalig bouwen betreft vormen de inbreidingsgerichte huisvestingsprojecten in kansarme buurten en de artikelen 94 en 95 van de huisvestingscode een stap in de goede richting. De kleinschaligheid wordt ook in de hand gewerkt door de recente aanpassing van artikel 80 aangezien er binnen een bestaande woonkern subsidiëring reeds mogelijk is vanaf 4 woningen. Kleinschaligheid is trouwens een belangrijk criterium om uit te maken of het project inbreidingsgericht is of niet.

2. Momenteel wordt er al grote aandacht besteed aan renovatie en sanering :
 - investeringen van instellingen die met **overheids-**geld werken :

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen moesten in 1993 40 % van hun **leningsmachtigingen** besteden aan de financiering, eensdeels van het bouwen van woningen die verhuurd of verkocht zullen worden aan personen die ongezonde woningen bewonen en anderdeels, van de sanering, de verbetering en de aanpassing van ongezonde, verbeterbare of gezonde, functioneel onaangepaste woningen (artikels 81, 82 en 82bis van de huisvestingscode). Eenzelfde percentage is vooropgesteld voor 1994.

Voor de kredieten voor inbreidingsgerichte projecten in kansarme buurten wordt de klemtoon

zo sterk mogelijk gericht op renovatie, op verbouwing van bestaande woningen of gebouwen.

In het kader van het urgentieprogramma besteed *Domus Flandria* bijzondere aandacht aan sanerings- of renovatiewerken. Tot op 7 januari 1994 werden projecten ingediend ten belope van 17.219 woningen. Binnen deze 17.219 zijn er 1.894 renovaties (ongeveer 11 percent).

Op basis van artikel 94 van de huisvestingscode kan het Vlaamse Gewest de sanering van ongezonde of onaangepaste gebouwen subsidiëren. Naast de door de VHM erkende sociale huisvestingsmaatschappijen en het Vlaams Woningfonds kunnen de (verenigingen van) gemeenten en OCMW's op deze subsidiereglementering een beroep doen. In geval van sanering van ongezonde woningen die de initiatiefnemer reeds toebehoren, bedraagt de subsidie 30 % van de kostprijs van de werken. Dit percentage bedraagt 100 percent in woonnoodgebieden. Het subsidiëren van projecten aan 100 percent is duur, gezien het geen enkele stimulans inhoudt tot een zekere soberheid vanwege de initiatiefnemer.

Daarom zou deze subsidiëring tot een lager percentage kunnen herleid worden. Op deze manier worden nog voldoende stimuli gegeven om te renoveren, maar tegelijkertijd blijft er een incentive om sober en goedkoop te saneren (via de eigen inbreng). Buiten de woonnoodgebieden zou het subsidiepercentage kunnen opgetrokken worden. voor grote saneringswerken van meer dan 500.000 fr., waarvoor de particuliere aanvrager een hypothecaire lening van minstens 400.000 frank afsluit, komt het Vlaamse Gewest tussen via een bijdrage in de hypothecaire leninglast in 72 schijven. Voor kleinere renovatiewerken, waarvoor geen hypothecaire lening afgesloten wordt, kan de minvermogene aanvrager een beroep doen op de woningverbeteringspremie.

— de aanwending van middelen voorzien in de Vlaamse tewerkstellingsconferentie :

Voor 1993 werd een bedrag van 66 miljoen frank ingeschreven voor de realisatie van dit bijzonder investeringsprogramma voor de herwaardering van het huurwoningpatrimonium van de sociale huisvestingsmaatschappijen erkend door de VHM. In de begroting voor 1994 is hiervoor een bedrag ingeschreven van 400 miljoen frank. Ook voor 1995 is eenzelfde bedrag afgesproken.

Er werd door de Vlaamse regering beslist om 60 percent van de kostprijs van de verbeteringswerken te subsidiëren. Dit houdt een gedeeltelijke eigen financiering van de werken in, maar de woningen zullen na renovatie nog betaalbaar zijn voor de huurders. Vele lokale sociale huisvestingsmaatschappijen beschikken verder ook nog over een deel eigen middelen die gebruikt kunnen worden. Bovendien geldt de subsidiëring à rato van 60 percent ook bij een aantal andere subsidiestelsels.

De concrete afhandeling van de dossiers zal door de VHM gebeuren, na ministeriële goedkeuring van het programma. Ten slotte werd er geopteerd voor een brede waaier van mogelijke renovatiewerken, maar het moet wel degelijk gaan om werken die de kwaliteit van de woningen verbeteren en geen klein onderhoud.

- 3 Er werd reeds met een aantal SVK's een conventie afgesloten waarin bepaald wordt welke opdrachten de SVK's op zich zullen nemen. Het gaat hierbij dan om het op experimentele basis gebruiken van woningen uit de privé-huurwoningmarkt voor het huisvesten van maatschappelijk achtergestelden. Via deze conventie worden zij ook gevraagd de mogelijkheden daartoe te evalueren. Een belangrijk onderdeel van hun taak bestaat er volgens deze conventie in om een aantal bijkomende woningen in huur te nemen en aan de doelgroepen van het sociaal huisvestingsbeleid te verhuren en hieromtrent te rapporteren.

Om dit experiment, dat erop gericht is de mogelijkheid te onderzoeken om de privé-huurwoningmarkt in te schakelen voor de sociale huisvesting, zo reëel mogelijk te maken, was het noodzakelijk dat de op te nemen initiatieven hun levensvatbaarheid konden aantonen. Daarom werden uit de bestaande SVK's steeds deze gekozen die een lange staat van dienst hebben, wel rekening houdend met een goede regionale spreiding.

Op 17 november 1993 keurde de Vlaamse regering deze conventie goed die, wat de SVK's betreft, loopt over drie jaar met een jaarlijkse evaluatie na rapportering. Er werd een globale conventie afgesloten met alle opgenomen SVK's en met een centrale coördinatiecel op Vlaams niveau. Hiervoor zal een beroep worden gedaan op het Vlaams Overleg Bewonersbelangen (VOB). De opdracht aan het VOB loopt drie en een half jaar.

Het VOB zal in het kader van deze conventie een basisconcept opstellen en de rapportering centraliseren. Aldus zal het VOB fungeren als doorstromingsorgaan tussen de Vlaamse Gemeenschap en de 9 in de conventie opgenomen SVK's.

Het gaat om de volgende SVK's :

- Sociaal Verhuurkantoor Brugge v.z.w. ;
- Sociaal Verhuurkantoor "De Poort" v.z.w. uit Kortrijk ;
- Huurdersunie Borgerhout v.z.w. ;
- Woonfonds Gent v.z.w. ;
- Sociaal Verhuurkantoor "SPIT" v.z.w. uit Leuven ;
- Sociaal Verhuurkantorenplatform West-Limburg v.z.w. ;
- Sociaal Verhuurkantoor Puurs ;
- Sociaal verhuurkantoor Menen ;
- Sociaal Verhuurkantoor Aalst.

De totale kostprijs van de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest bedraagt 60 miljoen, gespreid over 3,5 jaar.

Na een grondige evaluatie van deze conventie kan er eventueel worden besloten de steun aan SVK's te verlengen en/of uit te breiden.

Vraag nr. 132
van 16 februari 1994
van de heer M. OLIVIER

Sociale huisvesting — Projecten in en rond verlaten panden

De Vlaamse regering heeft speciale aandacht voor inbreidingsprojecten. Zo wordt in het premie- en toelagstelsel een premieverhoging toegekend bij halfopen bebouwing en bij het bouwen van een rijwoning.

Graag had ik vernomen of de minister sociale huisvestingsprojecten in en rond verlaten panden financieel kan ondersteunen.

Antwoord

1. In het kader van artikel 94 kan een subsidie worden toegekend :
 - a) voor de verwerving en de gehele of gedeeltelijke sloop van ongezonde, niet-verbeterbare gebouwen ;
 - b) de sanering, verbetering of de aanpassing van ongezonde, verbeterbare of gezonde, maar functioneel onaangepaste gebouwen.

Indien de gebouwen gesloopt worden, moet op het vrijgekomen terrein een vervangingsproject worden gerealiseerd. Indien het bewoonde woningen betreft moet de initiatiefnemer er zich toe verbinden de bewoners te herhuisvesten.
2. In het kader van de jaarlijkse investeringsprogramma's "inbreidingsprojecten in kansarme buurten" worden zowel nieuwbouwprojecten als renovatieprojecten gesubsidieerd. De renovatieprojecten behelzen zowel de renovatie van bestaande woningen als van niet-residentiële gebouwen.
3. In het algemeen wordt bij het goedkeuren van de investeringsprogramma's en het toekennen van de subsidies maximaal aandacht geschonken aan inbreiding en renovatie en herbruik van het bestaande patrimonium. Zo werd ook het percentage dat de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen minimum moeten besteden aan de bestrijding van verkrotting, achtereenvolgens in 1992 en 1993 opgetrokken van 30 procent tot 35 procent en 40 procent, en in 1994 behouden op 40 procent.

Vraag nr. 133
van 16 februari 1994
van de heer M. OLIVIER

Sociale huisvestingssector — Maatregelen in verband met prijsstijging

De laatste tijd stellen wij vast dat zich in de sociale

huisvestingssector een prijsstijging voordoet, wellicht het gevolg van het grote aanbod van aanbestedingen ingevolge het Domus Flandria-initiatief. Deze prijsstijging is nefast voor de sociale huisvestingssector.

Daarom zouden wij met de actoren uit de sector (werknemers- en werkgeversorganisaties, architecten, vertegenwoordigers van het ministerie van Financiën en van de sociale huisvestingssector) rond de tafel moeten zitten om een aantal initiatieven ter zake te nemen. Ik denk in het bijzonder aan :

- een herziening van de CAO's
- een vermindering van de patronale lasten
- een discussie over de honoraria van de architecten.

Zou het niet zinvol zijn om in de bouwsector een rondetafelconferentie te organiseren over de kostprijs van de sociale woningbouw ?

Antwoord

In antwoord op de vraag i.v.m. de vermeende prijsstijgingen in de sociale huisvestingssector heb ik de eer het lid volgende informatie te verstrekken. Voor zover dit kon worden nagegaan is de prijsstijging zeker niet algemeen vast te stellen. Uit cijfers die door de VHM werden geconstateerd op basis van de gemiddelde kostprijs per m² bij aanbesteding, zou de prijsstijging voor het jaar 1993 duidelijk lager liggen dan voor 1992. Bovendien verwacht de VHM op basis van haar prognoses dat de prijsstijgingen in 1994 nog voort zouden afnemen. Er lijkt zich momenteel, op basis van de nu beschikbare cijfers, dus geen probleem van sterke prijsstijgingen voor te doen.

Bovendien behoren de maatregelen die u, om mogelijke prijsstijgingen tegen te gaan, suggereert quasi volledig tot de federale bevoegdheid.

Vraag nr. 134
van 16 februari 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Basiskwaliteit oppervlaktewateren — Maatregelen

Volgens een koninklijk besluit van 4 november 1987 moeten alle Belgische oppervlaktewateren tegen 1993 de basiskwaliteit hebben bereikt.

1. Heeft Vlaanderen die doelstelling overgenomen of aangepast ?
2. Is deze doelstelling geëvalueerd ? In hoeverre is ze bereikt ?
3. Indien ze niet bereikt zou zijn, welke maatregelen zijn getroffen of in voorbereiding om ze alsnog te bereiken ? Volgens welke tijdsperiode ?

Antwoord

Volgens het Koninklijk Besluit van 4 november 1987 moeten alle Belgische oppervlaktewateren tegen 21 november 1993 de basiskwaliteit hebben bereikt. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 tot vaststelling van de kwaliteitsdoelstellingen voor alle

oppervlaktewateren van het openbaar hydrografisch net en tot aanduiding van de oppervlaktewateren bestemd voor drinkwater zwemwater, viswater en schelpdierwater (Belgisch Staatsblad van 6 januari 1988) stelt eveneens een basiskwaliteitsdoelstelling vast. Zowel de federale als de Vlaamse basiskwaliteitsdoelstellingen zijn overgenomen in het Vlarem — titel II. De oppervlaktewateren moeten de Vlaamse kwaliteitsdoelstellingen bereiken uiterlijk op 1 juli 1995.

De basiskwaliteitsnormen zoals vermeld in het koninklijk besluit van 4 november 1987 hebben betrekking op mediaanwaarden, terwijl de normen zoals vermeld in het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987, afhankelijk van de parameter, ofwel een absolute norm, een gemiddelde norm of een mediaannorm is. Dit betekent dus dat voor bepaalde parameters de absolute waarde van de metingen telt, terwijl voor andere parameters de gemiddelde waarde of de mediaanwaarde in rekening wordt genomen. Ecologisch gezien zijn echter alleen de absolute normen zinvol. De gemiddelde waarde en de mediaanwaarde van een aantal metingen van een bepaalde parameter kunnen beide perfect aan de normen voldoen, terwijl bijvoorbeeld bij één van de metingen de norm derwijze wordt overschreden dat bepaalde groepen van organismen geëlimineerd worden.

Een bijkomende moeilijkheid is voort dat de kwaliteitsdoelstellingen betrekking hebben op een limitatieve lijst van parameters, zodat bepaalde stoffen die niet a priori ongevaarlijk zijn niet in de lijst zijn opgenomen.

De toetsing aan beide hogergenoemde kwaliteitsdoelstellingen gebeurt door de Vlaamse Milieumaatschappij op basis van de resultaten van haar immissiemeetnet water.

Het resultaat van de toetsing voor het jaar 1992 aan de normen zoals vermeld in het KB van 4 november 1987 is weergegeven in onderstaande tabel voor de onderzochte parameters die voorkomen in de federale basiskwaliteitsnormen. In totaal werden in 1992 994 meetpunten fysisch-chemisch onderzocht.

Parameter	Eenheid	% van de meetplaatsen dat voldoet
Opgeloste zuurstof	% verzadiging	64 %
Sulfaten	mg/l	79 %
Totaal fosfaat	mg P/l	65 %
Chloriden	mg Cl/l	90 %
Ammonium	mg N/l	40 %
Biochemische Zuurstof	mg/l	39 %
Vraag (BZV)		

In totaal voldoen, rekening houdend met de parameters waaraan getoetst werd, 32 percent van de meetplaatsen aan de federale basiskwaliteitsnorm.

Om de basiskwaliteitsdoelstelling in de oppervlaktewateren te bereiken, dienen een aantal acties te worden ondernomen naar een aantal doelgroepen toe. Doelgroepen kunnen worden beschouwd als de veroorzakers van verontreiniging doch evenzeer als de slachtoffers ervan. Als voornaamste doelgroepen onderscheidt men : huishoudens, industrie en landbouw.

Hieronder wordt per doelgroep kort een overzicht gegeven van de voornaamste beleidsmaatregelen en de daaraan gekoppelde acties.

1. Terugdringen verontreinigingen van huishoudelijke oorsprong

Het voornaamste doel hierbij is de vermindering van de geloosde vracht door de gezinnen, de uitbouw van een rioleringsstelsel en collectoren met efficiënt werkende zuiveringsinstallaties en de adequate zuivering van de effluënten van nietaansluitbare woningen. De essentiële acties die hierbij dienen te worden ondernomen zijn : de uitbouw van een verbeterd gemeentelijk rioleringsnet, de volledige uitbouw van de gewestelijke zuiveringsinfrastructuur, de vermindering van de vuilvracht geloosd door gezinnen door de ontwikkeling van productnormen en sensibilisering en het verbieden van nieuwe lozingspunten voor ongezuiverd afvalwater.

Wat de uitbouw van de gewestelijke zuiveringsinfrastructuur betreft werd reeds met ingang van 1 januari 1991, NV Aquafin belast met de uitbouw en het beheer van de hoofdwaterzuiveringsinfrastructuur in Vlaanderen. De investeringsprogramma's voor 1991, 1992 en 1993 omvatten als investeringsbedragen respectievelijk 7,1 miljard frank, 10,6 miljard frank en 8,1 miljard frank (telkens exclusief BTW en algemene kosten). Eind juli 1992 heb ik het investeringsprogramma 1994 goedgekeurd ten bedrage van 6 miljard frank. Zoals overeengekomen tussen het Vlaamse Gewest en NV Aquafin werd met ingang van 1993 een zogenaamd rollend 5-jarenprogramma (investeringsprogramma '95-'99) voorbereid en ter uitvoering overgedragen aan NV Aquafin (jaarlijks investeringsbedrag van 6 miljard frank exclusief BTW en algemene kosten + 1 miljard frank per jaar voor renovatieprojecten).

2. Terugdringen verontreiniging geloosd door de industrie

De vermindering en de uiteindelijke beëindiging van de emissies van gevaarlijke stoffen dient onder meer te worden waargemaakt door :

- immissiegericht emissiebeleid via aangepaste milieuvergunningen ;
- de vermindering aan de bron, door toepassing van de best beschikbare techniek ;
- een streng toezicht en controle op de lozingen en door degelijke handhaving van de vergunning ;
- en rekening houden met toepasselijke internationale oereenkomsten of voorschriften.

Hierbij blijft het principe van de vervuiler betaalt geldig, op grond waarvan de kosten van de maatregelen ter voorkoming, regulering en vermindering van de verontreiniging dienen te worden gedragen door de vervuiler.

De aanpassing van de milieuvergunningen voor een aantal bedrijven zal zeker resulteren in een aanzienlijke reductie van de inbreng van verontreinigende stoffen in het milieu. Belangrijke richtlijnen bij de

herziening van de vergunning zijn dat belangrijke bedrijven zelf dienen in te staan voor de zuivering van hun afvalstromen, de opname in de vergunning van alle procesgebonden en milieurelevante parameters en het verstrengen van de vergunning daar waar t.o.v. de werkelijke lozing te ruime voorwaarden ingeschreven worden.

Naast de vergunningen vormen ook de heffingen op de lozing van afvalwater een instrument dat het lozingsgedrag kan beïnvloeden.

3 Terugdringen van de verontreiniging afkomstig van de landbouw

Voor de formulering van de concrete taakstellingen m.b.t. overbemesting wordt verwezen naar het mestactieplan. De daarbij geformuleerde maatregelen moeten bijdragen tot een vermindering van eutrofiërende stoffen in de oppervlaktewateren en tot een verlaging van de toevoer van nutriënten naar de Noordzee. Daarnaast dient ook het gebruik van niet-afbreekbare bestrijdingsmiddelen te worden teruggedrongen.

De inspanningen die hogergenoemde doelgroepen moeten leveren zullen zich niet vertalen in een bevredigende waterkwaliteit, indien niet tevens de gewestgrensoverschrijdende verontreiniging aangepakt wordt. Het opstellen van reductieprogramma's vindt hier bij voorkeur plaats in een breder internationaal kader en door middel van een stroombekenaanpak. Een dergelijk kader wordt geboden door het Verdrag van Helsinki. Als concrete taakstelling voor de aanpak van de grensoverschrijdende verontreiniging kan het afsluiten van Verdragen over de Schelde respectievelijk de Maas vooropgesteld worden.

Vraag nr. 135 van 16 februari 1994 van de heer L. BARBE

Europese eco-audit — Uitwerking van de procedures

De verordening 1836/93 van de Raad van Europa van 29 juni 1993 inzake de vrijwillige deelneming van bedrijven uit de industriële sector aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem trad in werking op 13 juli 1993 en is van toepassing vanaf 13 april 1995. De bijlagen zijn reeds bruikbaar voor het opstellen van eco-audits, maar moeten vervolledigd worden met meer expliciet gestandaardiseerde procedures. De Europese Commissie zou deze opdracht willen toevertrouwen aan de CEN (European Standardisation Committee), die dan in overleg met alle betrokkenen deze zaken moet uitwerken. Het bedrijfsleven pleit ervoor deze taak te laten uitvoeren door de ISO (International Standardisation Organisation). Dat zou echter tot gevolg hebben dat landen die niet tot de Europese Unie (EU) behoren mee beslissen over normen van de EU en dat de datum van 13 april 1995 wellicht niet gehaald wordt (toepassing verordening). Bovendien worden milieubewegingen helemaal niet betrokken bij het werk van de ISO.

1. Welke delen van deze verordening behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid en welke delen tot die van de gewesten ?
2. Op welke interministeriële conferenties leefmilieu werd deze problematiek al besproken ? In welke mate is er eensgezindheid over deze materie ?
3. Moet volgens de minister het uitwerken van de bijlagen van de verordening door de CEN of de ISO gebeuren ? Waarom ?
4. Op welke manier wordt de milieubeweging betrokken bij het uitwerken van deze bijlage ?

Antwoord

1. De materie, die het onderwerp uitmaakt van de EEG-verordening 1836/93 van 29 juni 1993 inzake de vrijwillige deelneming van bedrijven uit de industriële sector aan een communautair milieubeheer- en milieu-auditsysteem behoort voor het grootste gedeelte tot de bevoegdheid van de gewesten inzake leefmilieu. Anderzijds vallen de bepalingen van artikel 6 en artikel 12 van de verordening geheel of gedeeltelijk onder de federale bevoegdheid inzake normalisatie. De implementatie van deze verordening zal dan ook gebeuren in samenwerking met de bevoegde federale overheid.
2. Deze aangelegenheid is nog niet ter sprake gekomen op de interministeriële conferentie Leefmilieu.
3. Het aanpassen van de bijlagen van de verordening behoort tot de bevoegdheid van de Commissie, hierin bijgestaan door een Comité, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten (artikel 17 en 19 van de verordening). Dit comité heeft tot nog toe eenmaal vergaderd en dit op 14 december '93. Hierbij werd een ontwerp tekst voorgelegd, waarin door de Commissie wordt voorgesteld aan CEN een mandaat te geven voor het opstellen van een norm voor milieubeheerssystemen. Over het toekennen van dit mandaat werd door het Comité nog geen beslissing getroffen. Het Belgisch standpunt ter zake zal worden bepaald in overleg tussen de gewesten en het federale niveau.
4. Vertegenwoordigers van de milieubeweging, alsook van de industrie en de vakbeweging, nemen als waarnemers deel aan besprekingen van voormeld comité. Naast andere betrokken groeperingen zal de milieubeweging naar behoren worden geraadpleegd bij de invoering en de leiding van het erkenningssysteem van milieuverificateurs, zoals voorzien in artikel 6 van de verordening.

Vraag nr. 136 van 16 februari 1994 van de heer F. VERGOTE

Herblossing van Vlaanderen — Kritiek op de officiële studie

In het bosdecreet wordt in het opstellen van een studie met betrekking tot de lange termijnplanning voor de bosbouw voorzien. De minister gaf opdracht tot deze

studie waarvan de kostprijs, luidens het antwoord van de minister, 20.883.000 frank bedroeg. Deze studie en de daaraan gekoppelde synthesesnota werden reeds ter bespreking vrijgegeven, doch geeft aanleiding tot een aantal bedenkingen.

Vooreerst werd in deze studie een andere definitie gegeven van het begrip bosbouw dan de definitie die in het bosdecreet gegeven werd. Luidens deze nota zou het tevens de bedoeling zijn 20 percent van het Vlaams grondgebied te bebossen. Dat zou betekenen dat ongeveer 270.000 ha van de in totaal 720.000 ha open ruimte, bebost zouden moeten worden. Dit is een verdubbeling van het huidige bosareaal.

In de studie is eveneens sprake van het reïntroduceren van onder meer regenwormen en het gebruiken van trekpaarden voor het verwijderen van kaprijpe bomen. Dit lijkt mij echter weinig realistisch.

1. Deelt de minister de stellingname en opties die in deze studie genomen worden ?
2. Waarom werd een verschillende definitie voor het begrip bosbouw gebruikt ?
3. Deelt de minister het standpunt dat 20 percent van het Vlaamse grondgebied bebost moet worden en zo ja, hoe acht hij dit mogelijk, rekening houdende met de economische activiteit ?
4. Hoe ziet de minister in de praktijk het reïntroduceren van onder meer regenwormen gebeuren ?
5. Kan volgens de minister het gebruik van trekpaarden nog in overeenstemming worden gebracht met een moderne en economisch betaalbare exploitatie van het bos ?
6. Zijn er in Vlaanderen bossen, eigendom van het Gewest of de ondergeschikte besturen, die zichzelf bedruipen qua beheerskosten en exploitatie en zo ja, welke ?

Antwoord

1. Ik wens er het lid op te wijzen dat de langetermijnplanning bosbouw, een wetenschappelijke studie betreft waarvoor de opdracht werd gegeven door de voorgaande Vlaamse minister van Leefmilieu.

De opties die in deze studie werden genomen, worden op dit ogenblik nader onderzocht. Vooraleer een standpunt aan de Vlaamse regering voor te leggen, dient nog het advies te worden ingewonnen van de "groene" sectorraden.

2. In het bosdecreet wordt het begrip bosbouw niet gedefinieerd, zodat er ook geen sprake kan zijn van het gebruik van een verschillende definitie of terminologie.

Het beleid inzake de bossen en de bosbouw wordt door het bosdecreet geregeld. De invulling van de doelstellingen zal via de langetermijnplanning en de uitvoeringsplannen gebeuren.

3. Zoals onder punt 1 reeds gesteld, betreft de langetermijnplanning bosbouw een wetenschappelijk rap-

port, waarin een bebossingsindex van 20 percent wordt gezien als de ideale index die de optimale vervulling toelaat van de diverse functies die er op het mondiaal, Europees en regionaal niveau verwacht worden van het bos en de bosbouw.

Op de conferentie van de Verenigde Naties inzake milieu en ontwikkeling, welke doorging in Rio de Janeiro in juni 1992, werd veel belang gehecht aan de aanleg van nieuwe bossen. In het lijvige document van "agenda 21" wordt er gesproken over het herstel van aangetaste gebieden door bosherstel, bebossing en herbebossing. Men beoogt hiermee het ecologisch evenwicht en het welzijn van de mensen. Daarnaast hebben de onderhandelaars een aparte "bossen-verklaring" uitgegeven. Hierin vinden we de volgende stelling 8 (a) : "Alle landen, vooral de ontwikkelde landen, dienen positieve en duidelijke maatregelen te nemen voor herbebossing, bebossing en bosbehoud".

Ook ons land heeft deze bossenverklaring goedgekeurd. Het wetenschappelijk rapport zal omgezet worden in een beleidsdocument, waarbij na overleg in de adviesraden, de Vlaamse regering en de Vlaamse Raad de streefdoelen ten aanzien van bebossing vastgelegd worden.

4. Het reïntroduceren van regenwormen in bossen met gedegradeerde bodems wordt bestudeerd door het laboratorium voor bosbouw van de Gentse universiteit en is ook een internationaal onderzoeksthema. De eerste resultaten zijn bemoedigend en verdienen voorzeker onze aandacht. Van een systematische inbreng in gedegradeerde bosccosystemen is voorlopig nog geen sprake.
5. Het gebruik van trekpaarden bij de bosexploitatie is een realiteit — ook in Vlaanderen — dat door sommige bosexploitanten terug werd ingevoerd omdat ze er voordeel in zag.

Gebruik van trekpaarden verdient ook de aandacht van beseigenaars. De schade aan de blijvende bomen, de bodem, de fauna en flora is vaak veel geringer dan wanneer moderne machines worden gebruikt en de milieubelasting is alleszins nihil. Overigens kunnen paarden alleen worden ingezet voor eerder lichte assortimenten.

Een verantwoord bosbeheer is gekoppeld aan een langetermijnvisie, waarbij de onmiddellijke financiële voordelen bij mechanische exploitatie moeten worden afgewogen t.a.v. het behoud van de bodemvruchtbaarheid en de stabiliteit van de bosbestanden op langere termijn.

Krachtens het principe van duurzame ontwikkeling heeft de overheid de taak ook aan de volgende generaties nog volwaardige bosccosystemen over te dragen. Wanneer het gebruik van trekpaarden bij de bosexploitatie hieraan een bijdrage kan leveren, is dit zeker aanvaardbaar.

6. Er zijn mij geen openbare bossen bekend die qua beheers- en exploitatiekosten zichzelf bedruipen. De reden hiertoe moet worden gezocht in het feit dat deze bossen, naast de economische functie, ook

belangrijke functies vervullen die niet direct in geld zijn uit te drukken zoals daar zijn (cf. het bosdecreet) de schermfunctie, de ecologische functie, de sociale en educatieve functie en de wetenschappelijke functie.

Het beheer van de openbare bossen is dus zeker niet gericht op een eenzijdige economische rentabiliteit, maar op het behouden of tot stand brengen van duurzame bosbestanden om zo optimaal mogelijk de veelvuldige huidige en toekomstige (volgende generaties) maatschappelijke functies die aan de bossen opgelegd worden, te kunnen vervullen.

Vraag nr. 137
van 17 februari 1994
van de heer A. DE BOECK

NV IJsfabriek Strombeek in Meise — Uitbreidingsaanvraag

De NV IJsfabriek Strombeek, H. Drapsstraat 33, 1853 Strombeek diende een uitbreidingsaanvraag in voor het bestaande bedrijf gelegen in Meise, Broekstraat, sectie C149a en C146h bij gemeente en bestendige deputatie.

1. Past deze uitbreiding van een chemische fabriek waar acethyuleen-gas wordt geproduceerd en als hulpstoffen calciumcarbide, waterstofgas, zwavelzuur, aceton (5000 l opslag) en ammoniumnitraat (HH_4NO_3) aan te pas komen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven of gebied voor kleine of middelgrote ondernemingen ?
2. Is de administratie van de minister bereid deze uitbreidingsvergunning toe te staan ?
3. Welke termijn voorziet zij om uitsluitsel te geven over dit dossier ?

Antwoord

1. De NV IJsfabriek van Strombeek beschikt voor de kwestieuze inplantingsplaats over een basisexploitatievergunning voor de produktie van afvulling van industriële gassen, waaronder acetyleen, die nog geldig is tot 28 december 2008. De nu gevraagde uitbreiding heeft hoofdzakelijk betrekking op het afvullen van diverse gassen en is wat de inplanting in KMO-zone betreft ondergeschikt aan de reeds vergunde exploitatie. De bedoelde KMO-zone wordt overigens volledig ingenomen door de NV IJsfabriek van Strombeek. Op 21 februari 1994 werd de vraag voor uitbreiding gunstig geadviseerd door het bestuur Milieuvergunningen van mijn administratie.
2. Mijn administratie is niet bevoegd om vergunningen toe te staan en is in deze zaak enkel één van de adviserende instanties. De bevoegdheid om uitspraak te doen over dit dossier en eventueel de uitbreiding toe te staan berust bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant, dit overeenkomstig artikel 35 van Titel I van het Vlaarem.
3. Uiterlijk op 21 april 1994 moet de Bestendige Deputatie een beslissing nemen over dit dossier, dit vol-

gens de bepalingen van artikel 35, 4° b van Titel I van het Vlaarem.

Vraag nr. 138
van 17 februari 1994
van de heer M. OLIVIER

Aantal sociale huurwoningen en aantal kandidaat-huurders — Westvlaamse arrondissementen

1. Hoeveel sociale huurwoningen telt de provincie West-Vlaanderen momenteel en hoe zijn die woningen over de respectievelijke arrondissementen verdeeld ?
2. Hoeveel sociale woningen zijn er gedurende de laatste 5 jaren gebouwd in de provincie West-Vlaanderen ? Worden er in de nabije toekomst nieuwe investeringen gepland om het aanbod van sociale woningen uit te breiden ? Zo ja, welke is de ligging van de projecten en door welke maatschappijen worden ze gerealiseerd ?
3. Hoeveel kandidaten staan er in de provincie West-Vlaanderen momenteel op de wachtlijst om een sociale woning te huren ? Graag had ik ook het aantal kandidaat-huurders op de wachtlijsten per arrondissement in West-Vlaanderen vernomen.

Antwoord

1. De provincie West-Vlaanderen telt momenteel 22.223 sociale huurwoningen, welke als volgt over de respectievelijke arrondissementen worden verdeeld :

Arrondissement Brugge :	4.648
Arrondissement Ieper :	2.272
Arrondissement Kortrijk :	7.774
Arrondissement Oostende :	2.582
Arrondissement Roeselare :	3.419
Arrondissement Tielt :	347
Arrondissement Veurne :	1.181
TOTAAL	22.223

2. Onderstaande tabel geeft een overzicht van het aantal woningen in West-Vlaanderen waarvoor de aanbesteding door de VHM werd goedgekeurd in de loop van de laatste vijf jaar.

Jaar	VHM-huursector	VHM-koopsector	Totaal
1989	200	67	267
1990	129	85	214
1991	91	69	160
1992	241	118	359
1993	237	87	324
Totaal	726	426	1.152

In het kader van de inbreidingsprojecten in kansarme buurten werden in totaal 285 sociale huurwoningen in West-Vlaanderen gesubsidieerd. In het kader

van het besluit van de Vlaamse regering van 4 april 1990 tot aanmoediging van de bouw van sociale huurwoningen worden 135 sociale huurwoningen in West-Vlaanderen gesubsidieerd. In het kader van het urgentieprogramma werden tot nu toe 825 sociale woningen definitief goedgekeurd. Het betreft hier 710 huurwoningen en 115 koopwoningen.

Wat de huidige en toekomstige investeringsprogramma's betreft bevindt zich in bijlage 1 een overzicht van de projecten die voor West-Vlaanderen op het programma 1994 voor de inbreidingsprojecten in kansarme buurten werden opgenomen.

Het gewone investeringsprogramma 1994-1995 werd door mij nog niet definitief goedgekeurd. De resterende projecten van het programma 1993-1994 kunnen wel dit jaar worden vastgelegd.

3. Op dit moment staan er in de provincie West-Vlaanderen 17.555 kandidaat-huurders op de wachtlijst voor het huren van een sociale woning (mutatieaanvragen inbegrepen).

Arrondissement Brugge :	7.152
Arrondissement Ieper :	730
Arrondissement Kortrijk :	4.735
Arrondissement Oostende :	2.019
Arrondissement Roeselare :	1.879
Arrondissement Tielt :	120
Arrondissement Veurne :	920
Totaal	17.555

Hierin zijn dubbeltellingen inbegrepen, d.w.z. kandidaathuurders die zich inschrijven op verschillende wachtlijsten.

INVESTERINGSPROGRAMMA 1994

Inbreidingsgerichte Huisvestingsprojecten in Kansarme Buurten

PROVINCIE WEST-VLAANDEREN

NR.	E. V.	E. V.	WON.	LIGGING
306	Het Lindenhof,	Blankenberge	12 won.	Blankenberge-Vlaamse-, Maerlantstraat
314	Mijn Huis,	Harelbeke	26 app.	Harelbeke-Gaverstraat
331,5	De Gelukkige Haard,	Oostende	12 app.	Oostende-Seringenstraat (3 ^o fase)
341	Helpt Elkander,	Waregem	13 won.	Waregem (Nieuwenhove) - E. Deconinckstr./ J. Haerincckstr.
342,1	De Leie,	Wervik	6 app.	Wervik-Mesenstr./Dr. Dumontstr., vervangbouw (2 ^o fase)
344	Eigen Haard,	Zwevegem	6 won.	Zwevegem-Moen, Nijverheidslaan
	Project OCMW		3 won.	Alveringem (Beveren-ijzer), Roesbruggestraat
	Project OCMW		4 won.	Alveringem (Leisele), Leiseledorp
	Project OCMW		3 won.	Alveringem (Stavele), Ijzerstraat
	Reserveprojecten			
314	Mijn Huis,	Harelbeke	12 won.	Dentergem (Wakken)-Groenhove (2 ^o fase)
331,5	De Gelukkige Haard,	Oostende	12 app.	Oostende-Seringenstraat (4 ^o fase)

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 152
van 10 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sigmaplan — Stand van de uitvoering

Naar verluidt zou het aanvankelijke Sigmaplan in twintig overstroomingsgebieden voorzien, met een gezamenlijke oppervlakte van 2.655 ha. Kan de minister mij medelen welke daarvan nooit werden verwezenlijkt en om welke reden? Wie heeft de beslissingen tot schrapping getroffen?

Antwoord

In het Sigmaplan, zoals het op 18 februari 1977 door de ministerraad werd goedgekeurd, waren volgende gecontroleerde overstroomingsgebieden opgenomen.

1) Polder van Kruibeke	176 ha
2) Polder van Bazel	195 ha
3) Polder van Rupelmonde	216 ha
4) Polder van Schauselbroek	87 ha
5) Hingenebroekpolder tot Ruypenbroekpolder	294 ha
6) Tielrodebroek	95 ha
7) Polder van Vlassenbroek	91 ha
8) Sint Onolfspolder	116 ha
9) Scheldebroek	33 ha
10) Paardeweide Wichelen	126 ha
11) Bergenmeersen	54 ha
12) Kalken-Wetteren	548 ha
13) Polder van Willebroek	113 ha
14) Bovenzande	39 ha
15) Battenbroek	196 ha

16) Battel	60 ha
17) Bestaande Potpolder Durme	50 ha
18) Bestaande Potpolder Durme	75 ha
19) Potpolder 5 Durme	38 ha
20) Weymeerbroek	51 ha

Naderhand werd de studie over de inplanting van de overstromingsbekkens voortgezet. Daaruit volgde dat de aldus te reserveren gebieden, die in aanmerking komen, om technische redenen konden worden beperkt tot :

- de Zeeschelde in Kruikebeke, Bazel, Rupelmonde, Tielrode, Berlare en Wichelen — de Rupel in Heindonk ;
- de Beneden-Nete in Lier in de polder van Lier en in de wijk van Anderstadt ;
- de Durme in Waasmunster in de reeds bestaande 2 Potpolders.

Tevens werd de mogelijkheid behouden om langs de Zeeschelde ook de Polders van Bornem-Hingene, opwaarts van de Rupelmonding, in te richten als gecontroleerd overstromingsgebied.

De overstromingsgebieden die werden geschrapt droegen in verhouding tot de investeringskost in een te geringe mate bij tot een verlaging van de top van de vloedgolf in het bovenstreams gelegen gebied.

Een eerste groep overstromingsgebieden is operationeel. Het betreft :

1) Tielrodebroek in Tielrode aan de Zeeschelde	Opp. 89 ha 97 a 09 ca
2) Grote Wal in Moerzeke aan de Zeeschelde	Opp. 30 ha 94 a 98 ca
3) Uiterdijk in Vlassenbroek aan de Zeeschelde	Opp. 10 ha 52 a 63 ca
4) Scheldebreek in Berlare aan de Zeeschelde	Opp. 30 ha 06 a 44 ca
5) Paardenweide in Berlare/Wichelen aan de Zeeschelde	Opp. 81 ha 35 a 97 ca
6) Bergenmeersen in Wichelen aan de Zeeschelde	Opp. 39 ha 05 a 50 ca
7) Bovenzanden in Heindonk aan de Rupel	Opp. 31 ha 38 a 19 ca
8) Polder van Lier in Lier aan de Beneden-Nete	Opp. 23 ha 68 a 32 ca
9) Anderstadt I in Lier aan de Beneden-Nete	Opp. 09 ha 84 a 22 ca
10) Anderstadt II in Lier aan de Beneden-Nete	Opp. 10 ha 35 a 63 ca
11) Potpolder I in Waasmunster aan de Durme	Opp. 80 ha
12) Potpolder IV in Waasmunster aan de Durme	Opp. 80 ha 50 a
<hr/>	
Totale oppervlakte	517 ha 68 a 97 ca

De realisatie van de tweede groep overstromingsgebieden (Bazel-Kruikebeke-Rupelmonde) werd door de Vlaamse regering op 2 februari 1994 principieel beslist, waarbij de inrichting ervan maximaal rekening houdt met de ecologische inpasbaarheid van de bestaande ecologische waardevolle sites, inzonderheid de Barbierbeekvallei en de Rupelmondse Kreek.

Vraag nr. 158
van 16 februari 1994
van de heer L. GOUTRY

Kruispunten — Arrondissement Brugge

1. Welke zijn de criteria om bepaalde kruispunten als zwarte punten te kwalificeren ?
2. Op welke plaatsen in het arrondissement Brugge komen dergelijke zwarte punten voor ?

Antwoord

De kruispunten waar in twaalf maand 3 ongevallen met gekwetsten zijn gebeurd, worden als zwart punt gekwalificeerd.

Voor het arrondissement Brugge zijn dat 63 punten waarvan de lijst in bijlage.

De meeste van deze punten zijn kruispunten die reeds uitgerust zijn met een driekleurige lichtsignalisatie.

GEMEENTE	GEWESTWEG NR.	KMPT.
Blankenberge	N 034	012.31
Blankenberge	N 034	012.82
Brugge	N 009	092.10
Brugge	N 009	092.40
Brugge	N 009	098.00
Brugge	N 009	093.83
Brugge	NO31	000.99
Brugge	NO31	004.39
Brugge	NO31	005.06
Brugge	NO31	009.60
Brugge	NO31	010.30
Brugge	NO31	010.53
Brugge	NO31	012.10
Brugge	NO31	012.32
Brugge	N 032	003.30
Brugge	N 034	005.10
Brugge	N 034	007.48
Brugge	N 034	008.00
Brugge	N 034	008.30
Brugge	N 034a	000.60
Brugge	N 034a	001.50
Brugge	N 050	103.60
Brugge	N 337	000.60
Brugge	N 337	002.30
Brugge	N351	000.58
Brugge	N 367	001.10
Brugge	N 367	001.30
Brugge	N 367	001.50
Brugge	N 367	002.35
Brugge	N 371	000.80
Brugge	N 371	002.52
Brugge	N 397	000.20
Brugge	N 397	001.10
Brugge	N 397	001.30
Brugge	R 030	000.63
Brugge	R 030	001.32
Brugge	R 030	003.00
Brugge	R 030	004.72
Brugge	R 030	005.00
Brugge	R 030	005.80
Brugge	R 030	006.50
Brugge	R 030	007.17

GEMEENTE	GEWESTWEG NR.	KMPT.
Damme	N 049	072.90
Damme	N 049	078.80
Knokke-Heist	N 034	002.58
Knokke-Heist	N 049	080.92
Knokke-Heist	N 049	082.44
Knokke-Heist	N 049	084.09
Knokke-Heist	N 049c	000.16
Knokke-Heist	N 300	005.25
Knokke-Heist	N 359	000.15
Knokke-Heist	N 359	000.55
Knokke-Heist	N 360	000.69
Oostkamp	N 050	096.70
Oostkamp	A 010201	000.30
Torhout	N 032	016.20
Torhout	N 032	021.90
Torhout	R 034	000.10
Torhout	R 034	001.81
Torhout	R 034	002.11
Zedelgem	N 032	008.13
Zedelgem	N 368	023.11
Zedelgem	N 368	028.00

Vraag nr. 161
van 16 februari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Tervuren — Taalfaciliteiten voor de NAVO

Het gemeentebestuur van Tervuren zou in een dienstnota het personeel van de gemeente ertoe aangezet hebben inwijkelingen zoveel mogelijk in hun eigen taal te woord te staan.

Graag vernam ik het standpunt van de minister over deze feitelijke faciliteiten.

Welke maatregelen heeft hij eventueel genomen ?

De NAVO zou een brief aan het college van burgemeester en schepenen van Tervuren hebben gestuurd om hen met deze vorm van taalfaciliteiten te feliciteren.

Wat is het standpunt van de minister over het feit dat deze internationale instantie de onwettelijkheid in Vlaanderen aanmoedigt ?

Welke maatregelen heeft hij getroffen ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid te verwijzen naar het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 84 van 30 december 1993 gesteld door de heer L. Van Nieuwenhuysen dat gepubliceerd werd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 6, van 24 januari 1994 en dat klaarblijkelijk eenzelfde aangelegenheid betreft.

Ik zal niet nalaten de resultaten van het toen aangekondigde onderzoek eveneens rechtstreeks aan het lid mee te delen.

Vraag nr. 162
van 17 februari 1994
van de heer A. DE BOECK

Bouwaanvraag NV IJsfabriek Strombeek in Meise — Ongunstig advies van de gemeente

Op 15 januari 1993 meldden de buurtbewoners van de NV IJsfabriek gelegen Broekstraat, 1860 Meise en kadastraal erkend sectie C149a en C146h een bouwovertrekking (PV nr. 93/93 bij de politie van Meise).

Op 17 juni 1993 diende hetzelfde bedrijf een bouwaanvraag in voor het bijbouwen van een tankstation voor brandstoffen.

Op 30 december 1993 besliste het schepencollege van Meise de bouwaanvraag ongunstig te adviseren bij het bestuur Stedebouw.

1. Is de administratie van de minister bereid het advies van de gemeente te volgen aangezien het hier gaat om een chemische fabriek gelegen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen ?
2. Is het de administratie bekend dat de fabriek grenst aan het bosgebied (Velaertbossen) en door de gemeente aangekocht als open wandelgebied ?
3. Heeft de administratie weet van een klacht van de buurtbewoners (PV nr. 93/93 — politie Meise) over de bouw van een loods zonder bouwtoelating ?
4. Houdt de administratie rekening met deze problematiek in het nieuwe structuurplan ?

Antwoord

Ik verwijs naar mijn antwoord op vraag nr. 188 van de heer E. Van Vaerenbergh (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 11 van 19 april 1993).

Het betreft dezelfde zaak.

Het lid zal met een afzonderlijk schrijven op de hoogte worden gebracht van de verdere ontwikkelingen in deze zaak, aangezien het niet tot de gewoonten behoort particuliere gevallen te behandelen in openbare documenten.

Vraag nr. 166
van 17 februari 1994
van de heer A. VERLINDEN

Verkavelingsvergunning met wegverbreding van een bestaande gemeentelijke verkeersweg — Geldigheidsduur

Aangezien er verschillende interpretaties gegeven worden aan de geldigheidsduur van een verkavelingsvergunning met wegverbreding van een bestaande gemeentelijke verkeersweg, had ik graag van de minister de juiste draagwijdte van de wet vernomen.

De wet op de ruimtelijke ordening en stedebouw, meer bepaald artikel 57bis, paragraaf 4 bepaalt : "De vergunning betreffende dergelijke verkavelingen vervalt

indien de vergunninghouder de voorgeschreven werken en lasten binnen vijf jaar na de afgifte van de vergunning niet heeft uitgevoerd of de vereiste financiële waarborgen niet heeft verschaft”.

Bijgevolg, is het juist dat, indien voor dergelijke verkavelingen de voorgeschreven verplichtingen wel binnen vijf jaar na afgifte uitgevoerd werden, de vergunning na die vijf jaar niet vervalt en derhalve blijvend verworven is ?

Antwoord

Voor de verkavelingen, die vergund werden na het van kracht worden van de wet van 22 december 1970 bepaalt artikel 57bis, § 4 van deze wet dat ingeval de verkaveling gepaard gaat met de uitvoering van werken, het verval van de verkavelingsvergunning intreedt wanneer binnen de termijn van vijf jaar de voorgeschreven werken en lasten niet zijn uitgevoerd of de vereiste financiële waarborg niet is verstrekt. De niet-realisatie van de werken of het niet verstrekken van de financiële waarborg binnen de gestelde termijn van vijf jaar heeft tot gevolg dat de verkavelingsvergunning in haar geheel vervalt. Er mogen geen percelen verkocht worden of voor meer dan negen jaar verhuurd zolang de werken niet uitgevoerd zijn of de financiële waarborg niet is verstrekt. Indien voor dergelijke verkavelingen de voorgeschreven verplichtingen wel binnen vijf jaar na afgifte van de verkavelingsvergunning uitgevoerd werden, kan worden gesteld dat deze vergunning niet vervalt overeenkomstig hogervermeld artikel van de wet.

Voor de verkavelingen die vergund werden vóór het kracht worden van de wet van 22 december 1970 dient een onderscheid te worden gemaakt naargelang de vergunning al dan niet dateert van voor 1 januari 1965.

De vóór 1 januari 1965 afgegeven verkavelingsvergunningen die de aanleg van nieuwe verkeerswegen omvatten, vervallen indien op 1 oktober 1970 geen aanvang werd gemaakt met enig in de vergunning voorgeschreven werk tot uitvoering van die wegen.

Zelfs indien werken aangevangen waren, komt zulke vergunning nog te vervallen indien deze werken niet voltooid waren voor 31 december 1972.

Verkavelingen die vergund werden met ingang van 1 januari 1965 komen principieel te vervallen binnen de drie jaar te rekenen vanaf 1 oktober 1970 indien alsdan de voorgeschreven uitvoeringswerken niet voltooid waren.

Vraag nr. 167 van 17 februari 1994 van de heer J. VALKENIERS

Tijdelijke gebruikswijziging van delen van bedrijfsgebouwen — Bouwvergunningsplicht

In tal van gemeenten in het Vlaamse Gewest worden delen van bedrijfsgebouwen occasioneel aangewend voor andere activiteiten (bijvoorbeeld het tijdelijk inrichten of verhuren van een opslagplaats of een referter voor een feest of een meeting).

Is dergelijke, tijdelijke wijziging van het gebruik van een in een industriegebied gelegen, vergund industriegebouw, waardoor de hoofdfunctie van het gebouw niet gewijzigd wordt, bouwvergunningsplichtig volgens artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen ?

Antwoord

Er kan verwezen worden naar artikel 44, § 1.1. tot en met 7 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw. Het lid verwijst in zijn vraag waarschijnlijk naar Titel V, artikel 78 van bovenvermelde wet, waarbij bij decreet van 28 juni 1984, artikel 2, het artikel 44, § 1 van deze wet werd aangevuld met een punt 7. Het occasioneel gebruiken van gebouwen of delen ervan, of het nu bedrijfsgebouwen zijn of niet komt niet voor in deze wetgeving. Dergelijke activiteiten zijn niet vergunningsplichtig. Eén en ander is uiteraard afhankelijk van wat met tijdelijk inrichten en occasioneel gebruiken bedoeld wordt. Alles hangt af van het al dan niet permanent karakter van de ingreep.

Vraag nr. 169 van 22 februari 1994 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Nabestemming vliegveld Grimbergen — Procedurefouten

Naar ik verneem zou het openbaar onderzoek over de herziening van het gewestplan Halle-Vilvoorde en de nabestemming van het vliegveld Grimbergen helemaal moeten overgedaan worden wegens procedurefouten.

Althans dat stelt de regionale commissie van advies voor de ruimtelijke ordening voor aan de Gouverneur van de provincie Brabant. Daarnaast diende ook het actiecomité Parel van Brabant bezwaren in bij de ombudsdienst van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en vraagt een volledig nieuw openbaar onderzoek.

Door deze procedurefout is het onmogelijk voor de Vlaamse regering om op korte termijn een beslissing te nemen.

1. Wat zijn de resultaten van het onderzoek van de administratie van de minister ?
2. Wat is het advies van de provincie ?
3. Wat is het standpunt van de minister ter zake ?

Antwoord

Na onderzoek van de documenten in verband met het openbaar onderzoek en verschillende navragen bij de BRTN (zowel BRTN 1 als BRTN 2) werd vastgesteld dat door de BRTN inderdaad geen gevolg werd gegeven aan het verzoek van de gouverneur van de provincie Brabant tot bekendmaking van het openbaar onderzoek in verband met het ontwerp-gewestplan tot wijziging van de bestemming van het vliegveld van Grim-

bergen. Volgens de voorzieningen van artikel 9 van de wet op de ruimtelijke ordening moet de aankondiging gebeuren "door een bericht dat driemaal door het Nationaal Instituut voor Radio-omroep wordt uitgezonden". Het betrokken bericht is slechts éénmaal uitgezonden.

Deze tekortkoming werd in de eerste plaats vastgesteld door een ambtenaar van de provincie Brabant en nadien bevestigd door mijn eigen administratie. Ondertussen werd de procedure opnieuw ingezet en zal een nieuw openbaar onderzoek doorgaan van 7 maart 1994 tot en met 4 juni 1994 (zie o.m. Belgisch Staatsblad van 25 februari 1994).

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 76
van 16 februari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-Radio 1 — Politieke neutraliteit in het programma Actueel

Op donderdag 3 februari 1994 bracht Radio 1 van de BRTN in Actueel van 13 uur een gesprek over amnestie. Het was de BRTN-journalist die tijdens het interview het Vlaams Blok te berde bracht door te veronderstellen dat de PS zich tegen amnestie verzet omdat het Vlaams Blok ervoor ijvert. Hij vond het echter niet nodig het Vlaams Blok hieromtrent aan het woord te laten of van de reactie van deze partij op deze politieke bewering gewag te maken. Met andere woorden de BRTN zette het Vlaams Blok in een slecht daglicht zonder de partij een kans op verdediging te gunnen.

Is de minister niet van mening dat de openbare omroep zich in dit geval niet hield aan de politieke neutraliteit die ervan mag worden verwacht ?

Zo ja, welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

In het interview dat in Actueel werd uitgezonden wordt naar het Vlaams Blok verwezen als naar een partij die voor amnestie opkomt. Dit is een bekend standpunt. Ik zie niet in hoe de partij hierdoor in een slecht daglicht kon worden geplaatst en ze de kans had moeten krijgen zich te verdedigen.

Vraag nr. 77
van 16 februari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-TV1-nieuws — Geen reactie op woorden van de Koning over verzoening

Naar aanleiding van de ontvangst van de gestelde lichamen sprak de Koning van België enkele woorden uit over verzoening die door de meeste commentatoren als een vorm van een amnestieoproep werden geïnter-

preteerd en die ondertussen voor het opnieuw oplaaien van het debat omtrent deze kwestie hebben gezorgd.

De geschreven pers reageerde onmiddellijk op dit gedeelte van de koninklijke toespraak door onder meer nog dezelfde dag naar de reacties van de verschillende politieke partijen te peilen.

Hoe is het te verklaren dat de BRTN, noch in het TV-1 nieuws van 18 uur, noch in dat van 19.30 uur, op die dag van deze woorden, die dan toch door de waarnemers zeer werden opgemerkt, gewag gemaakt heeft ?

Antwoord

De verslaggever heeft door een verkeerde inschatting de oproep tot verzoening over het hoofd gezien. In het derde journaal werd de fout hersteld. De dagen na de koninklijke toespraak heeft het TV-journaal de oproep extra in de verf gezet en bovendien een ruime samenvatting uitgezonden van het kamerdebat over de amnestieproblematiek.

Vraag nr. 78
van 16 februari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Voorstel van decreet Franse Gemeenschapsraad tegen Nederlands als tweede taal in Brussels Franstalig onderwijs — Reactie

In de Franse Gemeenschapsraad werd een voorstel van decreet ingediend dat het Nederlands als tweede taal in het Franstalig onderwijs in Brussel wil doen verdwijnen.

Het voorstel werd onder meer ondertekend door een eminent lid van de grootste Franstalige meerderheidspartij.

De inhoud van het decreet betekent in feite een aanslag tegen het Nederlands en tegen de tweetaligheid van Brussel.

Welke stappen werden door de minister ter zake gedaan ?

Antwoord

Zoals u zelf stelt, gaat het hier om een voorstel van decreet.

In dit geval dient een belangenconflictprocedure te worden gestart door de Vlaamse Raad, niet door de Vlaamse regering of de bevoegde minister.

Betreffende dit belangenconflict werd, zoals u weet, een motie ingediend door de heer P. Van Grembergen (Stuk 490 (1993-1994) — Nr. 1), gelet op artikel 32 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en gelet op artikel 52 van het reglement van de Vlaamse Raad.

In zitting van 24 februari 1994 hebben de 154 aanwezige leden van de Vlaamse Raad deze motie eenparig aangenomen.

Vraag nr. 80
van 17 februari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-TV 1 — Betekenis van het woord extreem in het halfachtjournaal van 13 februari jongstleden

Wat de bijvoeglijke naamwoorden betreft die de BRTN gebruikt, waarover ik reeds verschillende vragen stelde, hoorde ik de nieuwslezer van TV 1 het in het halfachtjournaal van zondag 13 februari, hebben over de extreme Inkathapartij in Zuid-Afrika.

Het betreft hier de partij van de Zoeloes (de talrijkste zwarte bevolkingsgroep in Zuid-Afrika), die steeds de zogenaamde apartheid heeft bestreden maar in dit verband nooit wapens heeft gebruikt, zodat ze nogal vaak als gematigd werd bestempeld, en die door de BRTN ook meermaals conservatief werd genoemd.

Kan de minister mij meedelen wat de BRTN onder extreem verstaat m.a.w. of de openbare omroep een bepaalde definitie van dit woord hanteert ?

Zo ja, hoe de Inkathapartij in deze definitie past en of er een reden is om haar nu in tegenstelling met vroeger extreem te noemen ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat in het halfachtjournaal van 13 februari woordelijk is gezegd : „... de extreemrechtse blanke Afrikaners en de conservatieve Inkhathapartij...“. In een volgende passus worden beide groepen extreem genoemd, dit in hun weigering om aan de verkiezingen deel te nemen.

Vraag nr. 81
van 21 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN-Radio 1 — Verwijzing naar een onbestaande boekbespreking in het programma de Brug

In de BRTN 1-uitzending van de Brug van 15 februari werd de Nederlandse journalist Rinke Van den Brink ondervraagd over diens recente boek dat handelt over een aantal rechtse partijen in Europa. Merkwaardig is dat werd verwezen naar een positieve bespreking die het boek in het weekblad 't Pallieterke had gekregen. Inderdaad, tot op de datum van de uitzending kwam in dat weekblad het bewuste boek nog nooit ter sprake. Hoe komen de medewerkers van de Brug erbij te verwijzen naar een onbestaande boekbespreking ?

Meent de minister niet dat dergelijke werkmethodes de geloofwaardigheid van de BRTN schaden ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat het strikt genomen klopt dat het weekblad 't Pallieterke op 15 februari jl. nog geen bespreking had gewijd aan het boek van Rinke Van den Brink over extreem-rechts. Wel is het zo dat in 't Pallieterke reeds op 4 augustus 1993 een zeer lovende commentaar stond over een artikel van Rinke Van den Brink in Vrij Nederland van 24 juli 1993. Dit artikel behandelde het Vlaams Blok, en vormt mee de

basis van het latere boek van Van den Brink. Het artikel in Vrij Nederland wordt immers vrijwel letterlijk overgenomen op pagina 146 en volgende van het boek „De internationale van de haat“. Inhoudelijk heeft 't Pallieterke dus wel positieve commentaar gegeven over het journalistieke werk van Van den Brink. En dat lijkt de kern van de zaak. Dat belet niet dat bij de vraagstelling wel een feitelijke vergissing is gebeurd die hiermee wordt verklaard.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 85
van 16 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlandstalig onderwijs in Brussel — Gemengde evaluatiecommissie

Naar aanleiding van mijn interpellatie in april 1993 kondigde de minister aan dat hij binnen de dertig dagen een gemengde commissie zou installeren om de toestand van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel jaar na jaar te evalueren, dit naar aanleiding van het steeds verminderende aandeel van kinderen uit homogeen Nederlandstalige gezinnen. De minister zou ook van de netten eisen dat ze samen een voorstel zouden uitwerken. Kan de minister enige toelichting geven bij de werking van de gemengde commissie ? Werd er reeds een gezamenlijk voorstel uitgewerkt door de netten ?

Antwoord

De werkgroep waarnaar het lid refereert werd opgericht op 11 mei 1993 en was samengesteld uit vertegenwoordigers van het departement onderwijs, de onderwijskoepels, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, het kabinet van minister Weckx en het kabinet onderwijs.

Tijdens een eerste vergadering werden de knelpunten geïnventariseerd en werd een planning voor de werkzaamheden opgesteld. Er werd besloten te werken in drie niveauwerkgroepen die in een volgende fase in een plenaire vergadering hun conclusies zouden samenvoegen en bespreken.

Uit de besprekingen in de plenaire werkgroep bleek dat de netten over een aantal punten nog geen gezamenlijk voorstel hadden uitgewerkt. Nochtans had ik bij uw interpellatie reeds aangekondigd dat, voordat ik iets doe, er een vrijwillige rationalisatie komt in de netten en indien enigszins mogelijk, over de netten heen.

Kortelings zal ik de werkgroep terug bijeenroepen om de resultaten te vernemen.

Vraag nr. 86
van 17 februari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Turkse jongeren in Vlaanderen — Onderwijsachterstand

Volgens een netwerk van sociale werkers van Turkse

origine zou wat de Franse gemeenschap betreft 3,7 percent van de Turkse kinderen in de Franstalige tegehanger van het BLO terecht komen terwijl dit voor slechts 2,5 percent van de autochtone kinderen het geval is.

Daarenboven zou 25 percent van de Turkse jongeren, tussen 14 en 28 jaar, geen getuigschrift van lager onderwijs gehaald hebben en twee derde ervan moeten minstens een jaar van het lager onderwijs bissen.

Beschikt de minister over gelijkaardige cijfers voor Vlaanderen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

Het door het lid aangehaalde werk is mij bekend. Het betreft de brochure "Egitim raporlu / Rapport sur l'education / Rapport over het onderwijs", een drietalige publicatie van BAG, het netwerk van sociale werkers uit Turkije, Brussel, 1993. De gehanteerde cijfers over kinderen van Turkse origine zijn afkomstig van de gebroeders A. en U. Manço. Ze hebben betrekking op het Franstalige onderwijs en zijn niet transponeerbaar naar het Vlaams onderwijs.

Gegevens over de uitstroom en het diplomabezit naar nationaliteit/herkomst zijn zeer schaars. Bovendien is er de kwestie van de vergelijkbaarheid. Voor een betrouwbare vergelijking maakt men best gebruik van de resultaten van de recente volkstelling (Nationaal Instituut voor de Statistiek). Voorts wil ik het lid verwijzen naar een studie waarin de Vlaamse cijfers worden vergeleken met die uit de buurlanden (De Groof, J. en Van Haver, T., "De school op rapport. Het Vlaams onderwijs in internationale context", van het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Brussel, 1993).

Naast deze algemene cijfers, zijn er ook cijfers over de situatie van migranten in Vlaanderen. Er zijn de gegevens afkomstig van het departement onderwijs, zoals gepubliceerd in het statistisch jaarboek. Daarnaast is er cijfermateriaal uit wetenschappelijk onderzoek. Voor wat de aanwezigheid betreft in het buitengewoon onderwijs verwijs ik naar M. Verlot en R. Van Meensel, "Migranten in het buitengewoon onderwijs" (1990, HIVA, K.U. Leuven). Daaruit blijkt dat in vergelijking met de Franse Gemeenschap de oververtegenwoordiging van migranten in het buitengewoon onderwijs veel kleiner is in de Vlaamse Gemeenschap.

Volgend overzicht van de situatie van migranten in het onderwijs verscheen onlangs : Kochuyt, T. en Verhoeven, J.C., "Nog steeds krijgt niet iedereen dezelfde kansen", in : Samenlevingsopbouwcahier, 1993, (17), nr. 2, pp. 20-34.

Momenteel loopt er ook een evaluatieonderzoek van het door de Vlaamse Gemeenschap gevoerde onderwijsvoorrangsbeleid. De resultaten worden verwacht tegen september 1994. Daarin zullen ook cijfers zijn opgenomen naar nationaliteit/herkomst.

Vraag nr. 87 van 21 februari 1994 van mevrouw M. VOGELS

Katholiek gewoon en buitengewoon kleuter-, lager en secundair onderwijs — Beheer van de personeelsdossiers

Artikel 23 van het algemeen reglement van het personeel van het katholiek gewoon en buitengewoon kleuter-, lager en secundair onderwijs stelt dat het dossier van het personeel "omvat een administratief dossier en, eventueel een tuchtdossier", bij te houden door "de persoon of personen die de inrichtende macht belast met het houden van de dossiers". Onder meer in het kader van de wet op de privacy is het beheer van deze dossiers onderworpen aan een aantal regels o.m. van inzage. Meer precies wilde ik de minister vragen of een personeelslid kan eisen dat :

1. a) zijn/haar dossier volledig wordt bijgehouden. M.a.w. dat alle documenten die volgens letter en geest van de wet tot het dossier behoren, er daadwerkelijk ook in terug te vinden zijn ;
- b) dat documenten die terecht tot het dossier hebben behoord, er later niet uit verdwijnen ;
- c) dat op documenten die terecht tot het dossier behoren geen doorhalingen of afscheuringen worden aangebracht, waardoor een gedeelte van de tekst onleesbaar wordt of niet meer te achterhalen valt ?
2. Is het met kwaad opzet gedeeltelijk bijhouden van het dossier van het personeelslid, het onterecht laten verdwijnen van sommige documenten ervan, het met opzet onleesbaar maken van bepaalde teksten ervan of het met opzet afscheuren en vernietigen van gedeelten van oorspronkelijk gave documenten ervan, te beschouwen als schriftvervalsing ?
3. Kan een personeelslid eisen dat zijn/haar dossier hersteld wordt in de oorspronkelijke staat, dat bij gedeeltelijk onleesbaar gemaakte documenten bijvoorbeeld minstens de geest van de inhoud van de verdwenen tekst schriftelijk dient te worden weergegeven als die naar de letter niet meer mogelijk is ?
4. Kan het volledig bijhouden van zijn/haar dossier en/of het integraal herstel hiervan door het betrokken personeelslid afgedwongen worden, bv. via een dwangsom en/of enig ander middel ?

Antwoord

Voorafgaandelijk wens ik er het lid op te wijzen dat de vraag niet in de eerste plaats betrekking heeft op een artikel uit een reglement van het katholiek onderwijs, maar eerst en vooral te maken heeft met de toepassing van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer (privacywet).

Bedoelde wet van 8 december 1992 is evenwel een federale materie. Het lijkt mij derhalve aangewezen

interpretatievragen i.v.m. de privacywet in eerste instantie te richten tot de (federale) minister van Justitie. Een aantal toelichtingen kunnen evenwel worden gegeven.

De wet van 8 december 1992 is van toepassing op de verwerking van gegevens betreffende natuurlijke personen door middel van geautomatiseerde verwerking of het houden van een manueel bestand. De personeelsdossiers van het katholiek gewoon of buitengewoon kleuter-, lager secundair onderwijs vallen onder de toepassingsfeer van deze wet.

Een positief antwoord op de vragen 1a, 1b, 1c & 3 vindt men terug in de artikelen 5, 12, § 1 en 16, § 1, 3° van de wet van 8 december 1992 nl. :

Volgens de privacywet (artikel 5) moeten de verwerkte gegevens ten opzichte van de finaliteit van de verwerking toereikend, ter zake dienend en niet overmatig zijn (= conformiteitsvereiste). Er wordt niet uitdrukkelijk gesteld dat die gegevens "juist" of "nauwkeurig" moeten zijn. Deze vereiste volgt evenwel uit het aan de betrokkene toegekende recht op verbetering. Het is namelijk zo dat eenieder het recht heeft kosteloos de verwijdering van of het verbod op aanwending van alle hem betreffende persoonsgegevens te bekomen die gelet op het doel van de verwerking onvolledig of niet ter zake dienend zijn (artikel 12).

De houder van het personeelsdossier heeft tevens de verplichting de kwaliteit van de gegevens te verzekeren (bijwerken of verwijderen van onjuiste, onvolledige of niet ter zake dienende gegevens ; niet toegelaten gevoelige gegevens verwijderen).

Met de tweede vraag vraagt het lid mij een interpretatie te geven van artikel 196 van het Strafwetboek. Ook dit is een federale bevoegdheid. Bijgevolg richt het lid zijn vraag best tot de bevoegde minister van Justitie.

Wat betreft de vierde vraag kan elke betrokkene, als hij/zij meent dat de wet niet werd nageleefd, een klacht indienen bij de commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. De commissie heeft een bemiddelingstaak. Elke betrokkene aan wie het toegangsrecht of correctierecht wordt geweigerd kan tevens bij verzoekschrift een procedure inspannen voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, zetelend zoals in kortgeding (artikel 14, 1). De vordering wordt ingediend bij verzoekschrift op tegenspraak, en is slechts ontvankelijk na een onbeantwoorde poging tot uitoefening van zijn rechten bij de houder van het bestand (artikel 14, § 5).

De privacywet bevat ten slotte een reeks strafbepalingen waardoor **aan** het niet-naleven van de belangrijkste voorschriften geldboeten gekoppeld zijn, gaande tot honderdduizend frank.

Vraag nr. 88
van 28 februari 1994
van de heer L. STANDAERT

Afwezigheden van leraars daags voor de krokusvakantie

Vrijdag 11 februari 1994 was, zoals elke vrijdag voor

een krokusvakantie, opnieuw een **hoogdag** in de afwezigheden van één dag. Het aantal gevallen van afwezigheid wegens ziekte voor één dag was volgens een kleine steekproef alweer bijzonder hoog. Heel wat leerkrachten achten het toegelaten om één dag vroeger de skispistes te gaan opzoeken, al was het maar om verkeersdrukte te omzeilen. Dat een aantal van die afwezige leerkrachten bovendien geldelijk vergoed worden als reisbegeleider, ski-monitor of zelfs als reisorganisator (telkens i.v.m. reizen die helemaal los staan van elke schoolcontext), maakte deze ganse toestand nog ziekelijker.

1. Heeft de minister cijfers te zijner beschikking om deze vaststelling te onderschrijven of te ontkrachten ? Zo neen, is de minister bereid cijfers hieromtrent op te eisen ?
2. In het nieuwe systeem van controle op de afwezigheden wegens ziekte vallen de afwezigheden wegens ziekte van één dag alweer buiten elke controle en buiten elke vorm van statistische verwerking. Zou het niet aan te raden zijn de vrijdag voor de kerst-, krokus- en paasvakantie een aparte regeling te geven zodat deze misbruiken kunnen worden aangepakt ?
3. Kan een directie basis- of secundair onderwijs wettelijk, regelmatig of verdoken een hele dag of een halve dag extra-vakantie verlenen aan één of meerdere leerkrachten en collega's laten opdraaien voor de vervanging van deze vakantiegangers ?
4. Is er sprake van oplichting t.a.v. de schatkist indien een leerkracht onterecht een dagje ziekteverlof neemt, en dus volledig betaald wordt, en zich door bedrog diezelfde dag ook nog laat betalen als begeleider, ski-leraar of organisator ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat de mistoestanden die hij beschrijft niet nieuw zijn. Juist omdat ik ze niet geoorloofd vind heb ik voor het ziekteverlof een nieuw controlesysteem ingevoerd. Het is echter niet correct dat in het nieuwe systeem van controle op het ziekteverlof de afwezigheden van één dag buiten de controle vallen. De personeelsleden moeten voor één dag ziekteverlof weliswaar geen afwezigheidsattest opsturen naar hun directeur en evenmin een medisch attest opsturen naar de controlefirma.

Zij moeten wel onmiddellijk hun directeur verwittigen van hun afwezigheid wegens ziekte en die kan het controle-organisme vragen een controle-arts te sturen. Tijdens de maanden januari en februari heeft de firma Plus-MC trouwens verschillende dergelijke controles uitgevoerd. De verantwoordelijkheid ligt dus wel bij de directeur. Als die er, terecht, problemen mee heeft dat collega's moeten opdraaien voor de vervanging van diegenen die, zoals het lid aanhaalt, hun vakantie eerder willen beginnen, dan moet hij zijn verantwoordelijkheid opnemen. Het vroegere systeem van controle op het ziekteverlof liet dit niet toe ; het nieuwe systeem wel.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 64
van 1 maart 1994
van de heer A. DENYS

Dichtslibbing van waterwegen — Onderhoud en problematiek van de scheepvaart

Onafgezien van de uitzonderlijke regenval zal ook het slechte onderhoud en de daaruit voortvloeiende dichtslibbing van onze waterwegen mede verantwoordelijk geweest zijn voor de recente overstromingen in Vlaanderen.

Een tweede gevolg van het gebrekkige onderhoud van onze waterwegen is het feit dat de scheepvaart aanzienlijk wordt bemoeilijkt. Zo zou de scheepvaart op de bovenloop van de Dender, vanaf het sas Idegem naar Geraardsbergen en Lesse, nagenoeg onmogelijk zijn geworden.

In dat verband zou ik het volgende willen vernemen.

1. Kan de minister de problematische toestand van de bovenloop van de Dender al of niet bevestigen ?
2. Wat zal hij in het algemeen ondernemen om aan deze toestand te verhelpen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGHENEDEN

Vraag nr. 16
van 7 februari 1994
van de heer W. GOOSSENS

Doping in de sport — Controle

In 1990 overleden op onverklaarbare wijze drie wielrenners. De toenmalig bevoegde minister, liet hieromtrent een onderzoek instellen, maar de resultaten zijn evenwel nooit bekend gemaakt.

In 1992 wilde Dr. Jacobs van de Vlaamse Gemeenschap een controle uitvoeren op het ECC-tennistornooi ; hij werd er gewoon aan de deur gezet.

Deze voorvallen, die maar een kleine illustratie zijn van wat er dagdagelijks gebeurt, roepen toch enkele vragen op.

1. Waarom is het resultaat van het onderzoek van 1990 nooit bekendgemaakt ?
2. Waarom heeft het ministerie van Volksgezondheid in 1992 niet gereageerd op de houding van het ECC ?
3. Waarom worden er ook geen controles uitgevoerd "Out of competition", zoals in andere landen, zodat de dopinggebruikers met meer kans betrapt en gestraft kunnen worden ?

Antwoord

1. Er werd een onderzoek ingesteld, maar noch de gegevens van de autopsie, noch het natrekken van de gegevens op de medische steekkaarten, noch de ondervraging van de artsen belast met de begeleiding gaf enig concreet resultaat.
2. Als bevoegd minister heb ik klacht neergelegd bij de procureur des Konings in Antwerpen.
3. De „buiten-competitie"-controles gebeuren steeds bij een beperkte groep topatleten en meestal op initiatief van bepaalde internationale federaties waarbij in de eerste plaats de Internationale Atletiekfederatie dient te worden vermeld. Ofwel is het een initiatief van het BOIC dat controles laat uitvoeren bij atleten die in aanmerking komen voor uitzending.

Anderzijds zijn er verplichte controles opgelegd door internationale federaties bij welbepaalde toevenementen waarbij de deelnemers van te voren weten dat er controles zullen gebeuren : bv. internationale wielervedstrijden of atletiekmeetings en Europese of wereldkampioenschappen.

Vermits de controles van de Vlaamse Gemeenschap om de week „at random" en nooit aangekondigd gebeuren over het hele Vlaamse grondgebied en dit bij zowel toevenementen als bij doorsnee sportmanifestaties, kunnen deze controles gerust gelijkgeschakeld worden met „buiten competitie".

Vraag nr. 18
van 10 februari 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Wielervedstrijden — Maatregelen voor 15- tot 21-jarigen

Bij de beslissing van de Vlaamse regering van 13 maart 1985 zijn een aantal maatregelen genomen voor personen van 15 tot 21 jaar in verband met het deelnemen aan wielervedstrijden.

Het lijkt aangewezen de toestand ingevolge dit decreet te evalueren.

Op een aantal vragen, destijds gesteld in verband met het gezondheidsaspect, kan nu zeker een antwoord worden gegeven. Ook op de vraag of het billijk is dit gezondheidsaspect zo sterk te laten spreken voor de

wielrennerij en blijkbaar veel minder voor andere sporten.

Op dit ogenblik moet het mogelijk zijn met redelijke zekerheid te stellen dat, omwille van de gezondheid, de regeling mag worden versoepeld voor deze sporttak, dan wel of de regeling tot andere disciplines moet worden uitgebreid.

Zijn er in de aangegeven richting, initiatieven genomen ; zo neen, wil de minister zijn standpunt meedelen ?

Antwoord

In de Vlaamse regering werd op datum van 2 februari 1994 het ontwerpbesluit van de Vlaamse regering houdende de voorwaarden voor deelneming aan wielervedstrijden en wielervedstrijden besproken. Het advies van de Raad van State werd intussen gevraagd.

In dit ontwerpbesluit worden een aantal regelingen geactualiseerd, versoepeld in functie van de responsabilisering van de federaties en de sportbeoefenaars en/of aangepast.

Het ontwerpbesluit omvat bepalingen in verband met de leeftijd waarop men mag deelnemen aan wielervedstrijden en wielervedstrijden. Ook de overgangen naar een hogere categorie worden geregeld. Voorts wordt aandacht besteed aan het aantal wedstrijden dat de jonge wielrenners wekelijks of op jaarbasis mag betwisten. Ook de regelgeving naar de aspiranten toe wordt vastgelegd. Aan de wielervedstrijden wordt gevraagd om passende technische richtlijnen inzake afstanden, versnellingen, uitrusting en parcours te nemen.

Tevens wordt de medische keuring georganiseerd. Het is mijn vaste overtuiging dat conform de bepalingen vervat in het decreet inzake de medisch verantwoorde sportbeoefening preventieve medische onderzoeken noodzakelijk zijn. De commissie Sportmedische Keuring, alsook nationale en internationale specialisten stellen dat het wielervedstrijden een risicosport blijft.

Samen met het boksen heeft de wetgever in dit land reeds vroeg gemeend dat een aparte reglementering voor beide sporttakken noodzakelijk was. Het ligt in de bedoeling van de commissie Sportmedische Keuring en de Raad voor Medisch Verantwoorde Sportbeoefening om het jeugdtriathlon en het jeugdpaardrijden in eerste instantie in verband met medische keuring te onderzoeken. De discussie hieromtrent is én in de bedoelde commissie én in de raad voor Medisch Verantwoorde Sportbeoefening aan de gang.

Vraag nr. 19 van 17 februari 1994 van de heer R. VAN HOOLAND

Vlaamse Gewest — Erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus

Ingevolge het decreet van 3 maart 1993 en in overeenstemming met het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Executieve van 9 juni 1993, beiden in werking getreden

op 1 september laatstleden, hebben ondertussen vele gegadigden hun erkenning bij de bevoegde commissie reeds aangevraagd.

1. Hoeveel psychologen, respectievelijk rechtspersonen en kantoren hebben tot op 1 maart laatstleden, en zo mogelijk op maandbasis en per provincie, hun aanvraag tot erkenning — apart of gecombineerd — voor een bureau voor selectie en/of werving en outplacement ingediend bij de Vlaamse Gemeenschap, departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden.
2. Hoeveel erkenningen zijn ondertussen verleend geworden, per categorie en zo mogelijk per provincie, respectievelijk hoeveel aanvragen zijn erin behandeling ?
3. Artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Executieve tot uitvoering van het decreet van 3 maart 1993 houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest (Belgisch Staatsblad van 22 juni 1993) bepaalt duidelijk dat de toepassing van persoonlijkheidsonderzoeken en psychologische tests enkel kan gebeuren door of onder verantwoordelijkheid van personen die houder zijn van een diploma van doctor of licentiaat in de psychologie. Kan de minister een strikte toepassing van dit artikel waarborgen, waarbij de uitbreiding tot gelijkwaardige diploma's zeker diploma's betreft van universitair niveau, zoals het eerste lid van het artikel bepaalt ?
4. Wat is de juridische betekenis en de feitelijke draagwijdte van de gedragscode die de erkenningscommissie heeft goedgekeurd ?

Antwoord

Gezien het statistisch karakter van deel 1 en deel 2 van zijn vraag, zal het antwoord op deze onderdelen rechtstreeks aan het lid worden overgemaakt.

Het lid gelieve hierna de antwoorden te vinden op deel 3 en deel 4 van zijn vraag.

3. Met betrekking tot de toepassing van de persoonlijkheidsonderzoeken en psychologische tests dienen de 'bureaus, overeenkomstig artikel 3, § 1, 3° van dit besluit, bij hun aanvraag tot erkenning uitdrukkelijk te verklaren dat zij in voorkomend geval een beroep zullen doen op een persoon die houder is van een diploma van doctor of licentiaat in de psychologie. Aan de bevoegde inspectiediensten zal de opdracht worden gegeven de naleving van deze vereiste nauwlettend te controleren. Een mogelijke uitbreiding van de diplomaverensten naar gelijkwaardige diploma's is tot op heden niet aan de orde en zou in ieder geval een voorafgaand advies van de erkenningscommissie behoeven.
4. De gedragscode werd, overeenkomstig artikel 6, § 1, 21°, na advies van de erkenningscommissie bij besluit van de Vlaamse regering van 8 december 1993 vastgesteld (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 23 februari 1994, pp. 4570-4572). Het onderschrijven en het naleven van de in de gedragscode opgenomen bepalingen is één van de voor-

waarden waaraan een bureau moet voldoen om erkend te worden, opnieuw te worden erkend of erkend te blijven. Het invoeren van deze code als formele erkenningsvoorwaarde heeft mede tot doel mogelijke misbruiken in de sector, vooral tegenover personen die in een economisch of intellectueel zwakkere positie verkeren, te beperken en te voorkomen.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 50
van 10 februari 1994
van de heer A. DENYS

Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH — Conclusies van de evaluatiestudie

Aan de professoren Broekaert en Van Hove van de vakgroep Orthopedagogiek van de Universiteit van Gent werd begin 1993 de opdracht gegeven tot het maken van een evaluatie over de inschrijvingsprocedure bij het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, over de organen waarop de procedure steunt en over de zogenaamde grijze zones.

Deze opdracht werd eind juni 1993 gefinaliseerd. Tot op heden zijn de resultaten ervan echter nog steeds niet bekendgemaakt. Daarom zou ik van de minister willen vernemen :

1. Welke is de reden van het uitblijven van de bekendmaking van de onderzoeksresultaten ?
2. Wanneer zullen de resultaten uiteindelijk worden bekendgemaakt ?
3. Op welke manier zal de minister bij de verdere beleidsvoering rekening houden met de resultaten en de aanbevelingen van het onderzoek ?

Antwoord

Inderdaad heeft de vakgroep orthopedagogiek van de Universiteit van Gent onder leiding van Prof. dr. E. Broeckeaert en Prof. dr. G. Van Hove eind juni 1993 een onderzoek in mijn opdracht beëindigd. Dit onderzoek beoogde een evaluatie van de inschrijvingsprocedure in het VFSIPH, een evaluatie van de organen waarop de procedure steunt (met name de multidisciplinaire teams, de provinciale administraties, de provinciale evaluatie-commissie enz.) en het verwerven van inzicht in de problematiek van de zogenaamde grijze zone, d.w.z. personen met een licht mentale handicap en personen met een psychische handicap.

Op basis van de verschillende visies van cliënten, belangengroepen, administraties, externe diensten enz. werd een rapport samengesteld waarvan de belangrijkste conclusies luiden : enerzijds een pleidooi voor het toepassen van een orthopedagogische handelingsvisie en

anderzijds het aanduiden van een aantal knelpunten binnen de huidige procedure. Deze zijn : wantrouwen binnen de procedure, grote onduidelijkheid tengevolge van een nijpend tekort aan informatiedoorstroming en een gebrek aan bevoegdheidsafbakening.

Dit zeer waardevol onderzoek heb ik echter niet voorgesteld op een studiedag noch laten publiceren, enerzijds omdat de in het rapport beschreven situatie ondertussen op belangrijke punten voorbijgestreefd was en anderzijds omdat de besluiten van het rapport zijn geformuleerd door een begeleidingsgroep waarin vooral de voorzieningen voor jongeren sterk waren vertegenwoordigd. Hierdoor werd een onvolledig beeld gegeven zowel van de inschrijvingsprocedure als van de werking van het Vlaams Fonds. Wel heb ik, inspeland op de verschillende bevindingen en samen met het Vlaams Fonds, concrete maatregelen getroffen om tegemoet te komen aan vermelde problematiek. Zo werd volgens het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1993 een versnelde procedure gecreëerd die aan een aantal categorieën van personen de mogelijkheid biedt de inschrijving bij het Vlaams Fonds en de toekenning van bijstand op een vereenvoudigde wijze te bekomen. Voorts werd op basis van de ervaringen omtrent het multidisciplinair verslag en de vele suggesties uit het werkveld een volledig herwerkt en vereenvoudigd verslag uitgewerkt. Ten slotte werd de administratieve vertraging verholpen vanaf het begin van 1993, zodat de achterstand op enkele maanden tijd volledig was ingelopen.

Ten einde geen aanleiding te geven tot misverstanden, leek het me dan ook niet aangewezen het onderzoek dat naar de toenmalige situatie verwijst en reeds geleid heeft tot bijsturing in het beleid, nu nog te publiceren.

Vraag nr. 51
van 10 februari 1994
van de heer P. TANT

Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH — Conclusies van de evaluatiestudie

In de loop van 1993 gaf de minister aan 2 personen van de vakgroep Orthopedagogiek van de RUG de opdracht om een evaluatie te maken van de inschrijvingsprocedure voor de bedreigde doelgroepen in het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Specifiek zou hierbij ook aandacht worden besteed aan de zogenaamde grijze zones.

Dit onderzoek dat door de minister werd aangekondigd, werd eind juni 1993 gefinaliseerd.

Aanvankelijk was het hierbij de bedoeling om de besluiten van dit rapport op dat moment middels een persconferentie kenbaar te maken.

Ondertussen zijn wij echter reeds een achttal maanden verder en zijn de resultaten van dat onderzoek nog steeds niet bekendgemaakt.

Graag had ik dan ook vernomen :

1. waarom de resultaten van dit onderzoek nog niet bekend werden gemaakt ;

2. of de minister zelf reeds kennis heeft gekregen van de resultaten van dit onderzoek ;
3. of zij, in voorkomend geval, ook rekening houdt en zal houden met de besluiten van deze werkgroep bij de verdere uitstippeling van haar beleid inzake deze materie.

Antwoord

Zie :

Vraag nr. 50
van 10 februari 1994
van de heer A. Denys
blz. 533

Vraag nr. 52 van 10 februari 1994 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH — Conclusies van de evaluatiestudie

Begin 1993 werd door de minister aan prof. dr. E. Broekaert en prof. dr. G. Van Hove van de vakgroep Orthopedagogiek van de Universiteit van Gent de opdracht gegeven een evaluatie te maken over de inschrijvingsprocedure en over de organen waarop de procedure steunt (meer bepaald de multidisciplinaire teams en de provinciale evaluatiecommissie). Dit onderzoek werd eind juni 1993 gefinaliseerd en verliep in nauwe samenwerking met de sector. Er zou om reden van sociale onrust tot op heden hierover nog geen bijeenkomst met de minister georganiseerd zijn ten einde de besluiten van het rapport voor te stellen. De resultaten van het onderzoek zijn nog steeds niet bekend gemaakt.

1. Kan de minister mij meedelen waarom de resultaten van dit onderzoek nog niet werden bekend gemaakt en besproken ?
2. Wanneer zou dit kunnen gebeuren ?

Antwoord

Zie :

Vraag nr. 50
van 10 februari 1994
van de heer A. Denys
blz. 533

Vraag nr. 53 van 11 februari 1994 van de heer H. COVELIERS

Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH — Conclusies van de evaluatiestudie

In het kader van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap werd door de minister bij de aanvang van 1993 een opdracht gegeven tot onderzoek aan prof. dr. E. Broekaert en prof. dr.

G. Van Hove, om een evaluatie te maken over de inschrijvingsprocedure in globo en over de organen waarop de procedure steunt.

Dit onderzoek, waarbij de sector zelf nauw werd betrokken, startte in januari 1993 en werd eind juni 1993 gefinaliseerd.

Tussen 4 mei en 15 juni werden zelfs door de onderzoekers provinciale hoorzittingen georganiseerd om de voorlopige besluiten van het onderzoek te bespreken.

Een bijeenkomst, gepland op 18 juni 1993, met de minister en een honderdtal mensen uit de sector ging blijkbaar omwille van de sociale onrust niet door.

Tot op heden zijn de resultaten van dit onderzoek nog steeds niet bekend gemaakt.

Mag ik de minister vragen wanneer dit onderzoek zal bekend gemaakt worden en in hoeverre met de resultaten van het onderzoek wordt rekening gehouden ?

Antwoord

Zie :

Vraag nr. 50
van 10 februari 1994
van de heer A. Denys
blz. 533

Vraag nr. 54 van 16 februari 1994 van de heer J. VANDEURZEN

Bijzondere jeugdzorg — Geen aanspraak op investeringskredieten

Het decreet met betrekking tot het Vlaams Infrastructuurfonds voor de Persoonsgebonden aangelegenheden werd recent door de Vlaamse Raad goedgekeurd. Het fonds zal hoofdzakelijk de taken overnemen van reeds bestaande fondsen.

De initiatieven in de bijzondere jeugdzorg hebben geen toegang tot dit nieuw opgericht infrastructuurfonds. Ook in het verleden konden de initiatiefnemers in de bijzondere jeugdzorg geen investeringssubsidie bekomen.

Welke zijn de objectieve redenen waarom de initiatieven in de bijzondere jeugdzorg geen aanspraak kunnen maken op de investeringskredieten ?

Antwoord

Het decreet inzake infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden regelt de subsidiëring voor infrastructuurwerken. Het toepassingsgebied bevat alle rechtspersonen die zorg- en dienstverlening organiseren in het kader van de persoonsgebonden aangelegenheden. De voorzieningen bijzondere jeugdbijstand kunnen in principe tot dit kader worden gerekend.

Er zijn evenwel goede redenen voor de sector om het huidige besluit inzake erkenningsvoorwaarden en sub-

sidiënormen voor de voorzieningen bijzondere jeugdbijstand te handhaven.

Op basis van artikel 48 en artikel 49 van dit besluit is een subsidie voorzien van 109 frank per dag per begunstigde (coëfficiënt 1 januari 1994) voor de afschrijving van gebouwen en meubilair. Op een afschrijvingsperiode van 20 jaar betekent dit een bedrag van 797.416 frank per cliënt. Rekening houdend met een gemiddelde leefoppervlakte van 40 m² per minderjarige komt men op een subsidie van 19.935 frank per m².

Het VIPA voorziet afhankelijk van de hulpverlening bedragen die variëren tussen 15.000 frank en 24.000 frank voor nieuwbouw en voor verbouwing en renovering vanaf 11.000 frank per m².

Er is voor de bijzondere jeugdbijstand niet voorzien in een uitvoeringsbesluit in het kader van het decreet inzake infrastructuur. De doelstelling van het decreet richt zich in de eerste plaats naar rechtspersonen die opstarten in de hulpverlening of bij een substantiële uitbreiding, waarvoor de nodige infrastructuur nog moet worden gebouwd. De private voorzieningen in de bijzondere jeugdbijstand bevinden zich evenwel in een verzadigde erkenningspositie : er is omzeggens geen ruimte meer voor residentiële capaciteit ; terwijl bij nieuwe initiatieven of bij wijzigingen van erkenningen het merendeel van de voorzieningen terug kan vallen op bestaande infrastructuur.

De subsidiëring op basis van het erkennings- en subsidiëeringsbesluit bijzondere jeugdbijstand is vooral gericht op investeringen in bestaande infrastructuur. Een vergelijking met de bedragen in de uitvoeringsbesluiten van het decreet inzake infrastructuur gaat in feite niet op, omdat deze vooral bedoeld zijn voor het verwerven van nieuwe infrastructuur. Zoals uit de cijfers blijkt, is er bovendien voor de sector bijzonder jeugdbijstand een heel behoorlijke subsidiëring per m², die — in tegenstelling tot de praktijk in andere sectoren — continu blijft doorlopen ongeacht of er bouwwerken zijn of niet.

Vraag nr. 55
van 16 februari 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH — Conclusies van de evaluatiestudie

Bij de aanvang van 1993 kregen twee professoren van de vakgroep Orthopedagogiek van de Universiteit van Gent de opdracht om een evaluatie te maken van de inschrijvingsprocedure in globo en over de organen waarop de procedure steunt (meer bepaald de multidisciplinaire teams en de provinciale evaluatiecommissie) bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Dit onderzoek startte in januari 1993 en werd eind juni 1993 beëindigd. Omwille van de sociale onrust werd echter de bijeenkomst, gepland op 18 juni 1993, ten einde de besluiten van het rapport kenbaar te maken, uitgesteld. Tot op heden zijn de resultaten van dit onderzoek nog steeds niet bekend gemaakt.

1. Waarom zijn deze resultaten nog niet bekend gemaakt ?

2. Wanneer mogen de besluiten van dit waardevolle onderzoek, in samenwerking met de sector, worden verwacht ?

Antwoord

Zie :

Vraag nr. 50
van 10 februari 1994
van de heer A. Denys
blz. 533

Vraag nr. 56
van 16 februari 1994
van de heer J. TEMMERMANS

Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH — Conclusies van de evaluatiestudie

De minister heeft bij de aanvang van 1993 twee professoren van de vakgroep Orthopedagogiek van de Universiteit van Gent de opdracht gegeven om een evaluatie te maken over de inschrijvingsprocedure in globo en over de organen waarop de procedure steunt (meer bepaald de multidisciplinaire teams en de provinciale evaluatiecommissie). Dit onderzoek startte in januari 1993 en werd eind juni 1993 beëindigd. De sector zelf werd hierbij nauw betrokken. Tussen 4 mei en 15 juni organiseerden de onderzoekers provinciale hoorzittingen om de voorlopige besluiten van het onderzoek te bespreken. Op 18 juni zou dan een bijeenkomst doorgaan met de minister en een honderdtal mensen uit de sector ten einde de besluiten van het rapport voor te stellen. Omwille van sociale onrust werd deze bijeenkomst echter uitgesteld. Tot op heden zijn de resultaten van dit onderzoek nog steeds niet bekend gemaakt.

1. Waarom werd deze geheimhouding ingesteld ? Het was immers de minister zelf die het onderzoek aankondigde in haar antwoord op parlementaire vragen omtrent de bedreigde doelgroepen. Zij beloofde tevens rekening te zullen houden met de resultaten.

2. Wanneer worden deze resultaten bekend gemaakt ?

Antwoord

Zie :

Vraag nr. 50
van 10 februari 1994
van de heer A. Denys
blz. 533

Vraag nr. 58
van 17 februari 1994
van de heer G. ANTHUENIS

Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH — Conclusies van de evaluatiestudie

Naar aanleiding van de problemen die jonge gehandicapten met karakterstoornissen en leerproblemen ondervinden, liet de minister door de professoren Broeckart en Van Hove onderzoek verrichten naar de in-

schrijvingsprocedure voor gehandicapten in het Vlaams Fonds en naar de organen die betrokken zijn bij deze inschrijving. De sector heeft ijverig meegewerkt aan dit project. De resultaten van het onderzoek zouden normaal bekend worden gemaakt op een bijeenkomst met de minister en met mensen uit de sector op 18 juni 1993. Omwille van de sociale onrust in de sector werd deze bijeenkomst uitgesteld. Zodoende zijn de resultaten nog steeds niet bekend. Graag vernam ik van de minister de belangrijkste conclusies van het onderzoek. Welk gevolg zal zij geven aan de conclusies van het rapport ?

Antwoord

Zie :

Vraag nr. 50
van 10 februari 1994
van de heer A. Denys
blz. 533

Vraag nr. 65 van 3 maart 1994 van de heer F. WYMEERSCH

Gespecialiseerde onderwijsinstellingen — Leerlingenvervoer

Kinderen die om gelijk welke reden dan ook geen normaal onderwijs kunnen volgen, zijn verplicht een andere onderwijsinstelling te kiezen. Soms is er geen alternatief en moeten zij hiervoor tamelijk grote afstanden afleggen. Volgens diverse onderwijsinstellingen mogen zij enkel voor vervoer zorgen, beperkt tot een aantal kilometer verwijderd van hun instelling. Kinderen die hier verder vandaan wonen worden als het ware aan hun lot overgelaten en moeten soms uren voor en na schooltijd in bus of auto vertoeven.

1. Welke financiële tegemoetkoming is er voorzien voor het vervoer van en naar deze gespecialiseerde instellingen ?
2. Kunnen ouders die buiten de voorziene straal wonen en aangewezen zijn op persoonlijk vervoer beroep doen op een financiële tegemoetkoming ?
3. Is er georganiseerd vervoer voorzien buiten de normale straal op een verantwoorde en kindvriendelijk wijze ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 31 van 20 januari 1994 van de heer J. DE ROO

Energiebeleid 1994 — Gegevens

Graag hadden wij een antwoord ontvangen op volgende vragen.

1. Welke zijn de prioritaire beleidsdoelstellingen van de Vlaamse regering op het vlak van energie en met welke middelen hoopt men deze te realiseren ?
2. Wat is het totale budget voor 1994 dat voor energieonderzoek wordt bestemd ?
3. Tijdens het Vlaams Energieoverleg in april 1993 heeft Vlaanderen zich geëngageerd om tegenover het referentiejaar 1990 een reductie van 5 procent van de CO₂-emissies te realiseren tegen het jaar 2000. In hoeverre werden reeds vorderingen gemaakt ten opzichte van 1990 ?
4. Eveneens hebben tijdens het Vlaams Energieoverleg de gemeenten beloofd gemeentelijke energieplannen op te stellen voor het eigen energieverbruik van hun bestuurlijk lichaam. In hun huisvestings- en ruimtelijk ordeningsbeleid zouden zij isolatiemaatregelen stimuleren en verwarmingstechnieken aanbevelen die verder gaan dan de wettelijke minima. In hoeverre hebben de gemeenten hiermee rekening gehouden tijdens het opstellen van hun beleidsplannen 1994 ? Wordt hierop controle uitgeoefend door de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

1. De prioritaire doelstellingen van de Vlaamse regering op het vlak van het energiebeleid zijn :
 - 1) de bescherming van het leefmilieu ;
 - 2) de duurzame energie-voorziening ;
 - 3) de onafhankelijkheid van ingevoerde energie.

De Vlaamse regering hoopt deze doelstellingen te realiseren met de middelenbegroting van de Vlaam-

se regering met de ondersteuning van het personeel van de Vlaamse administratie, het IWT, de VITO en de GOM's.

Als financiële middelen werden op de begroting 1994 voor het activiteitenprogramma energie (51.5) 68 miljoen frank niet gespliste kredieten, 47,3 miljoen frank vastleggingskredieten en 76,5 miljoen frank ordonnanceringskredieten voorzien.

Het IWT beheert het Vlaams Impulsprogramma Energietechnologie (vliet). Hiervoor zal in 1994 eenmalig voor een totaal bedrag van 610 miljoen frank worden geordonnanceerd.

De VITO voorziet in haar energiebudget voor 250 miljoen frank aan financiële middelen, waarvan 200 miljoen frank op rekening van de dotatie en 50 miljoen frank eigen inkomsten.

Ten slotte ondersteunt de Vlaamse regering, via een contract met de GOM's, de personeelskost van één persoon per provincie voor de organisatie van een energiecel (totale budgettaire weerslag voor het gedeelte energiecellen : 10 miljoen frank op activiteitenprogramma 41.04 — Algemeen economisch beleid).

2. Het gedeelte bestemd voor energieonderzoek van het budget 1994 bedraagt :

- 1) op het activiteitenprogramma energie :
5 miljoen frank vastleggingskredieten + 4,8 miljoen frank ordonnanceringskredieten voor internationaal onderzoek ;
- 2) voor het vliet (onderzoek en ontwikkeling) :
610 miljoen frank ;
- 3) bij de VITO :
200 miljoen frank (overheads inbegrepen).

3. Tijdens het Vlaams Energieoverleg van april 1993 werden geen strikte engagementen genomen. Er werden wel intenties naar voren gebracht die moeten leiden tot een meer rationeel energiegebruik. De doelstelling van 5 percent CO₂-reductie werd als zeer ambitieus ervaren en daarom niet ten volle onderschreven.

Ook op het Europese vlak heeft de doelstelling van CO₂ stabilisatie nog niet tot strikte richtlijnen geleid. Wel worden de werkzaamheden hieromtrent verder gezet, via een richtlijn tot monitoring, een richtlijn tot bevordering van de energie-efficiëntie (SAVE) en het verzoek van jaarlijkse rapportering vanwege de lidstaten over de staat van vordering.

Op het federaal vlak werd een eerste ontwerprapport voorgesteld, wat evenwel nog niet voldoet.

Op het Vlaams vlak werd een status questionis opgesteld in verband met de CO₂ inventarisatie van de toestand 1990. Er stellen zich nog enkele vragen in verband met de verfijning van de methodologie, die in internationaal verband moet worden geharmoniseerd.

Het Vlaams Energieoverleg werd, niet zonder moeilijkheden, voortgezet. Op dit ogenblik beraad een werkgroep Leidinggebonden Energieverdelers zich

over de mogelijkheden tot het sluiten van een energieconvenant met deze sector.

Voor de andere sectoren zal rechtstreeks met de betrokkenen worden onderhandeld. Ook de SERV gaf hieraan de voorkeur in zijn advies van 20 oktober 1993.

4. De gemeenten hebben inderdaad via de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten eveneens intenties bekendgemaakt op het overleg van april 1993. Het is mij niet bekend of zij hiermee rekening hebben gehouden tijdens het opstellen van hun beleidsplannen 1994.

Er moet nog een oplossing worden gevonden op het probleem van de mogelijkheid tot het nemen van engagementen in groepsverband. Ondertussen heeft een van het Vlaams Energieoverleg onafhankelijke organisatie, met name het Vlaams Duurzame Ontwikkeling (VODO), initiatieven genomen ter zake.

**Vraag nr. 35
van 28 januari 1994
van de heer R. VAN HOOLAND**

Interregionale steun in Vlaanderen — Aandeel in het Europees Fonds

Belangrijke Europese steun droeg bij tot subregionale ontwikkeling in Vlaanderen. Vele projecten zijn in voorbereiding, in uitvoering of eventueel volledig afgevoerd.

1. Wat zijn het aantal projecten, voor Vlaanderen, c.q. de andere gewesten, naar subregio, stand (voorbereiding, in uitvoering, beëindigd, geëvalueerd), type, budgettaire belangrijkheid en aandeel in het Europees Fonds ?
2. Wie waren de initiatiefnemers en/of indieners van de betrokken projecten in het Vlaams Gewest ?
3. Is er voor het Vlaams Gewest optimaal gebruik gemaakt van de Europese financieringsmogelijkheden tot subregionale ontwikkeling ? Zo niet, hoe verklaart men het onderbenutten van de steunmogelijkheden ?

Antwoord

1. Gedurende de periode 1975-1988 werden in Vlaanderen 315 individuele projecten goedgekeurd door de Europese Commissie waarbij een totale EFRO-steun werd verleend ten bedrage van 3,74 miljard BEF.

Projecten 1975-1988	Aantal	Toegekende steun (in mio BEF)
Infrastructuur	224	2.443,9
Industrie	80	1.232,4
Benutting eigen ontwikkelingspotentieel	11	63,7
Totaal	315	3.740

Zoals uit bovenstaande gegevens blijkt, had het grootste gedeelte van de projecten (224) betrekking op infrastructuurinvesteringen zoals uitrusting van industrieterreinen, wegen- en rioleringswerken, uitbouw van recreatiedomeinen, bouw van beroepsopleidingscentra, . . .

Voorts hadden 80 projecten betrekking op de cofinanciering van industriële investeringen door ondernemingen. De resterende projecten betroffen zgn. maatregelen voor een betere benutting van het eigen ontwikkelingspotentieel, welke voor subsidiëring in aanmerking kwamen vanaf 1984. Tot deze laatste categorie behoren o.m. tussenkomsten in de aanloopverliezen van een aantal bedrijvencentra en de medefinanciering van de werkingskosten van een bedrijfs- en innovatiecentrum.

Vanaf 1987 werd overgeschakeld van een projectmatige naar een programma-gewijze aanpak van de steunverlening. Voortaan dienden projecten te kaderen binnen een, door de Europese Commissie goedgekeurd, meerjarenprogramma dat bestaat uit een samenhangend geheel van acties op diverse terreinen welke een bijdrage leveren tot de economische ontwikkeling of omschakeling van het betrokken gebied. Tijdens de periode 1987-1993 werden in Vlaanderen de volgende programma's uitgevoerd :

a) goedgekeurd voor de hervorming van de Europese structuurfondsen op 1 januari 1989 :

- geïntegreerd actieprogramma Limburg 1987-1991 ;
- nationaal programma van communautair belang voor het arrondissement Turnhout 1988-1991 ;
- geïntegreerd actieprogramma Westhoek 1987-1991.

b) goedgekeurd na de hervorming van de Europese Structuurfondsen op 1 januari 1989 :

- in het kader van doelstelling 2 (industriële reconversie) :
 - . operationeel programma Limburg 1989-1991 ;
 - . operationeel programma Limburg 1992-1993 ;
 - . operationeel programma voor het arrondissement Turnhout 1989-1991 ;
 - . operationeel programma voor het arrondissement Turnhout 1992-1993.

- in het kader van doelstelling 5b (plattelandsontwikkeling) :

- . operationeel programma Hageland ;

- in het kader van de communautaire initiatieven :

- . Rechar-programma Limburg 1991-1993 ;
- . Stride-programma Limburg 1991-1993 ;
- . Stride-programma van het arrondissement Turnhout 1991-1993,
- . Renaval-programma (scheepsbouwzone St. - Nikolaas Antwerpen) 1991-1993.
- . Leader-programma 1992-1993 (Hageland)

De hiernavolgende tabellen geven per regio een systematisch overzicht van de diverse programma's :

- de verschillende actiedomeinen ;
- het aantal projecten ;
- de totale kosten ;
- de toegekende EFRO-steun.

Provincie Limburg

Geïntegreerd Actieprogramma Limburg (EFRO-Luik) (1987-1991)

Operationeel Programma (1989-1991).

	Aantal projecten	Totale kosten (in mio BF)	Toege-kende EFRO-steun (in mio BF)
1. Industriële expansie en vernieuwing	28	384,38	168,50
2. Kempense Steenkoolmijnen	1	60,00	24,00
3. Stimulering van het toerisme	23	1.342,96	477,85
4. Wetenschappelijk onderzoek	14	995,53	466,62
5. Beroepsopleiding	17	653,97	260,41
6. Infrastructuur	69	2.094,35	574,72
Evaluatie EFRO-luik	1	10,77	5,38
Technische Bijstand	1	3,04	1,52
Totaal	154	5.545,00	1.979,00

Operationeel Programma 1992-1993

Communautair bestek 1992-1993	Aantal projecten	Totale kosten (in mio BF)	Toegekende EFRO-steun (in mio BF)
1. Industriële expansie en vernieuwing			
1.1. Beroepsopleidingsinfrastructuur	4	181,87	84,89
1.2. Acties en Stimuleringsprogramma's	19	198,09	86,30
2. Wetenschappelijk onderzoek	4	228,72	107,99
3. Toerisme	8	331,83	82,77
4. Sanering, industriezones en verbetering infrastructuur			
4.1. Industriezones	8	178,79	53,95
4.2. Transportinfrastructuur	1	81,61	20,40
4.3. Sanering industrieterreinen	5	574,00	195,20
Totaal	49	1.774,91	631,50

Operationeel Programma Rechar.

Rechar	Aantal projecten	Totale kosten (in mio BF)	Toegekende EFRO-steun (in mio BF)
1. Verbetering van het milieu			
1.1. Sanering K.S.-terreinen	18	972,74	315,44
1.2. Beveiliging grondwatergebied	9	553,61	138,41
1.3. Sanering diverse terreinen	4	107,95	26,99
2. Herstel infrastructuur mijncités	33	964,05	240,82
3. Economische ontwikkeling			
3.1. Beroepsopleidingsinfrastructuur	5	275,29	133,03
3.2. Nieuwe initiatieven	21	423,36	120,85
Technische bijstand	5	13,11	6,55
Totaal	95	3.310,11	982,09

Operationeel Programma Stride.

STRIDE	Aantal projecten	Totale kosten (in mio BF)	Toegekende EFRO-steun (in mio BF)
Instituut voor Materiaalonderzoek	2	59,31	29,65
Interface Wetenschapspark	1	0,98	0,49
GOM-technologiecel	1	1,46	0,58
Bijkomende initiatieven	3	55,06	25,85
Totaal	7	116,81	56,57

Arrondissement Turnhout

Nationaal Programma van Communautair Belang Turnhout

	Aantal projecten	Totale kosten (in mio BF)	Toegekende EFRO-steun (in mio BF)
1. Industriële ontwikkeling en vernieuwing	7	114,73	43,43
2. Toerisme	10	670,98	188,19
3. Gunstig omgevingsklimaat	7	377,21	92,19
4. Infrastructuur voor opleiding en vorming	2	267,0	130,00
Totaal	26	1.429,92	453,81

Operationeel Programma Turnhout 1989-1991

	Aantal projecten	Totale kosten (in mio BF)	Toegekende EFRO-steun (in mio BF)
1. Industriële expansie en vernieuwing	8	285,84	114,5
2. Toerisme	5	126,65	51,75
3. Wetenschappelijk onderzoek	2	172,70	86,35
4. Bedrijventerreinen	10	339,54	89,50
5. Technische bijstand	1	2,62	1,31
Totaal	26	927,35	343,44

Operationeel Programma Turnhout 1992-1993

	Aantal projecten	Totale kosten (in mio BF)	Toege- kende EFRO- steun (in mio BF)
1. Industriële expansie en vernieuwing	8	260,36	99,34
2. Toerisme	13	417,72	148,65
3. Wetenschappelijk onderzoek	1	140,00	70,00
4. Bedrijventerreinen	11	792,66	209,21
5. Technische bijstand	1	2,99	1,46
Totaal	34	1.613,73	528,66

Operationeel Programma Stride Turnhout

	Aantal projecten	Totale kosten (in mio BF)	Toege- kende EFRO- steun (in mio BF)
	4	66,37	30,83
Totaal	4	66,37	30,83

Westhoek

Nationaal Programma van Communautair Belang
Westhoek

	Aantal projecten	Totale kosten (in mio BF)	Toege- kende EFRO- steun (in mio BF)
1. Ontwikkeling van de industriële on- derbouw	14	489,35	182,45
2. Toerisme	15	264,65	104,00
3. Optimalisering van de verkeerstechni- sche ontsluiting	1	7,88	3,94
4. Watervoorziening en afvalwaterzui- vering	21	833,72	248,03
5. Opleiding, om- en bijscholing	2	49,80	17,5
Totaal	53	1.645,40	555,92

Scheepsbouwzone Sint-Niklaas-Antwerpen

Operationeel Programma Renaval 1991-1993

	Aantal projecten	Totale kosten (in mio BF)	Toege- kende EFRO- steun (in mio BF)
1. Sanering	2	158,96	78,05
2. Infrastructuur	10	907,78	195,32
3. Sectorstudies	1	3,00	2,10
Totaal	13	1.069,74	275,47

Hageland

Operationeel programma 1991-1993

	Aantal projecten	Totale kosten (in mio BF)	Toege- kende EFRO- steun (in mio BF)
1. Economische ont- wikkeling en ont- sluiting eigen poten- tueel	14	439,26	128,36
2. Toerisme	19	330,86	82,71
Totaal	33	770,12	211,07

Hageland

Leaderprogramma 1992-1993

	Aantal projecten	Totale kosten (in mio BF)	Toege- kende EFRO- steun (in mio BF)
1. Plattelandstoerisme	2	25,9	11,6
2. Uitbouw van een datanetwerk voor landbouw, toeris- me, en plattelands- ontwikkeling	1	5,7	2,4
3. Technische bijstand	1	1,0	0,5
Totaal	4	32,6	14,5

Opmerking : betreft globale subsidie, toegekend aan de v.z.w. Opbouwwerk Interleuven, verantwoordelijk voor de uitvoering van het programma.

2. Initiatiefnemers van deze projecten zijn overwegend overheidsinstellingen en verenigingen zonder winstgevend doel welke vergelijkbare activiteiten uitoefenen : provincies, gemeenten, Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen, intercommunales, toeristische federaties, Kamers van Koophandel en Nijverheid, VDAB, Centra voor Middenstandsopleiding, universiteiten en wetenschappelijke instellingen,
3. Wat het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling betreft, werden de geboden financieringsmogelijkheden volledig benut. Alle middelen welke in het kader van de voormelde programma's aan Vlaanderen werden toebedeeld, werden door de diverse Toezichtscomités volledig aan projecten toegewezen.

Vraag nr. 36
van 28 januari 1994
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Vlaams Landbouwinvesteringsfonds — Verrichting die de kostprijs van de land- en tuinbouwbedrijven vermindert

Bij het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 wordt onder Hoofdstuk IV — Landbouw, een Vlaams Landbouwinvesteringsfonds opgericht.

Dit fonds stelt financiële hulpmiddelen ter beschikking van de land- en tuinbouwers ten einde alle verrichtingen te bevorderen die onder meer de kostprijzen van de land- en tuinbouwbedrijven verminderen.

Het gebruik van (drinkbaar) grond- en leidingwater evolueert thans voor de land- en tuinbouwbedrijven naar een belangrijke kostprijs.

Kan de minister mij meedelen of het voorzien van de bedrijven van een installatie die toelaat hemel- en oppervlaktewater op te vangen of te capteren, dit water op te slaan en het te verdelen en te gebruiken ten behoeve van het bedrijf eveneens beschouwd wordt als een verrichting die de kostprijs van de land- en tuinbouwbedrijven vermindert en waarvoor dus het Fonds financiële hulpmiddelen ter beschikking stelt.

Antwoord

Het bij decreet van 22 december 1993 opgerichte Vlaams Landbouwinvesteringsfonds bewerkstelligt de continuïteit van het sedert 1961 in het raam van de wetten economische expansie functionerende Landbouwinvesteringsfonds binnen het ministerie van Landbouw.

De reglementering van dit Vlaamse Landbouwinvesteringsfonds zal voort in belangrijke mate bepaald worden door de EG-structuurreglementering ter zake.

Dit neemt niet weg dat installaties om hemel- en oppervlaktewater op te vangen of te capteren, dit water op te slaan en het te verdelen om te gebruiken ten behoeve van het bedrijf principieel in aanmerking komen en zullen komen voor subsidiëring.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 33
van 22 november 1993
van de heer J. EEMAN

Geluidsoverlast — Expressweg Aalst-Ninove

Er zijn heel wat klachten over geluidsoverlast in de omgeving van bovenvermelde expressweg.

In dit verband vernam ik graag welke geluidswerende maatregelen genomen zullen worden.

Antwoord

De aangeklaagde geluidshinder langs de gewestweg N 45 Aalst-Ninove vindt hoofdzakelijk zijn oorzaak in de structuur van de wegverharding. Bij de aanleg werd aldaar geopteerd voor dwarsgegroefd beton, een verhardingstype met goede eigenschappen inzake draagkracht en stroefheid, maar met ongunstige eigenschappen inzake geluidsproductie. Om het geluidsniveau te beperken langs dit wegvak wordt bij voorkeur de structuur van het wegdek aangepast. De opstelling van geluidswerende panelen of grondbermen biedt immers geen oplossing voor de zones waar de bebouwing zich het meest concentreert, namelijk in de omgeving van de kruispunten.

Voor het Oostvlaamse wegnnet (inbegrepen autosnelwegen) wordt in het meerjarenprogramma jaarlijks circa 50 miljoen frank uitgetrokken voor de bestrijding van geluidshinder. De projecten zijn voor de volgende jaren nog niet nominatief aangeduid. De prioriteitsorde zal bepaald worden op basis van objectieve criteria.

Ik wil er echter op wijzen dat met de huidige beperkte budgettaire middelen het hoegenaamd niet mogelijk is aan alle klachten van geluidshinder tegemoet te komen.

Aan de dienst Structuren van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer werd opdracht gegeven de nodige geluidsmetingen uit te voeren in Iddergem — Denderhoutem, Welle en Vorsel. Uit de resultaten van dit onderzoek zal worden beslist wanneer en welke oplossingen er aan het gestelde probleem kan worden gegeven.

Vraag nr. 55
van 9 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Scheldedijken — Bornem

Is de minister op de hoogte van het feit dat voor de ophoging van de Scheldedijken in Bornem metaalslakken werden gebruikt van een afvalberg in Hemiksem ? Acht de minister dit normaal ? Werden er in de omgeving van de dijken sedertdien al metingen gedaan naar de aanwezigheid van giftige stoffen ?

Antwoord

Het is mij bekend dat eertijds veelvuldig gebruik werd gemaakt van brokstukken van loodsbakken afkomstig van een bepaalde firma uit Hoboken. Dit product werd niet gebruikt voor het aanleggen van ophopingen van dijken (waarvoor zij totaal ongeschikt zijn) maar voor het maken van taludbekledingen langs de rivierzijde. Dat was destijds een door iedereen aanvaarde praktijk.

Thans worden bruikbare loodsbakken, waarvan de brokstukken een minimaal gewicht moeten hebben, niet meer geproduceerd omdat er nieuwe fabricageprocessen worden aangewend. Ook in verband met de vraag naar milieuvriendelijke oeverbekledingen zou waarschijnlijk het gebruik van loodsbakken niet meer worden voorgeschreven.

Wat het gebruik van metaalslakken afkomstig van een afvalberg in Hemiksem voor ophoging van dijken betreft, is mij niets bekend.

Metingen in verband met het gebruik van metaalslakken of loodslakken zijn nog niet gebeurd. Een gewone gedragscode in dergelijke aangelegenheden is, of zou moeten zijn, dat wanneer een vermoeden bestaat, of een geval wordt aangetoond van werkelijke schade aan mens, dier of plan, de zaak onderzocht wordt om eventueel het oorzakelijk verband te bepalen. Er zijn mij geen concrete klachten bekend. Metingen naar de aanwezigheid van giftige stoffen in de omgeving (niet in de loodslakken zelf) werden dan ook nog niet uitgevoerd.

**Vraag nr. 73
van 22 december 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Provinciale weg Vilvoorde-Aalst — Omlegging buiten Wolvertem-centrum

Herhaaldelijk heb ik reeds aandacht gevraagd voor de problematiek van de provinciale weg Vilvoorde-Aalst, omlegging buiten Wolvertem-centrum.

Op 19 november 1993 besliste het college van burgemeester en schepenen van Meise om bij de bevoegde minister in beroep te gaan tegen de uitbatingsvergunning van de bestendige deputatie van de provincie Brabant van 14 oktober 1993 aan de n.v. Seca voor een benzinestation langsheen de provinciale weg (Stationsstraat).

Het vreemde aan deze beslissing van de bestendige deputatie is dat een uitbatingsvergunning is afgeleverd voor een benzinestation dat nog moet worden gebouwd en waarvoor nog geen bouwvergunning is afgeleverd.

Bovendien levert de bestendige deputatie een uitbatingsvergunning af voor een benzinestation dat zou worden ingepland op een perceel dat getroffen wordt door het nieuwe tracé van de omleggingsweg buiten Wolvertem-centrum.

De vraag stelt zich of de provincie bij monde van de bestendige deputatie wel echt de bedoeling heeft om die omleggingsweg aan te leggen en wanneer.

Anderzijds is het toch bevreemdend dat enkele privé-eigendommen al bijna 20 jaren met het oog op onteigening voor het nieuwe tracé zijn bezwaard met een bouwverbod. Sommige eigenaars mogen zelfs geen verbeteringswerken uitvoeren aan hun woning die op het tracé liggen. Enkel hoogst noodzakelijke instandhoudingswerken zijn toegelaten.

Deze feitelijke toestand van eigendomsberoving zonder degelijke onteigeningsvergoeding is een inbreuk op het eigendomsrecht. Het duurt al meer dan 20 jaren en daartegenover staat geen enkele vergoeding vanwege de provinciale overheid.

De eigenaars overwegen gerechtelijke acties te ondernemen. Wat is het standpunt van de minister ter zake ?

Antwoord

Wat de planning en voorzieningen in het gewestplan met betrekking tot de geplande omleidingsweg in Wolvertem betreft, verwijs ik het lid naar mijn antwoord op zijn vraag nr. 45 van 19 november 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 4 van 14 december 1992).

Tot op heden is geen gewestplanwijziging ter zake doorgevoerd. Aangezien echter op voorstel van de provincie en in overleg met de gemeente een akkoord bereikt werd over een mogelijk tracé voor deze omleiding, heeft mijn administratie ten aanzien van individuele vergunningen met het geplande tracé rekening gehouden, dit omwille van de goede plaatselijke ordening. Op 5 mei 1992 werd de bouwaanvraag voor de NV Veca ongunstig geadviseerd. De bouwaanvraag werd geweigerd op 12 mei 1992.

De individuele uitbatingsvergunning (milieuvergunning) behoort tot de bevoegdheid van mijn collega N. De Batselier, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting. Wat het beleid en de planning van de bestendige deputatie betreft, verwijs ik het lid naar de bevoegde provinciale instanties. Ik heb tot op heden geen aanwijzingen dat de provinciale overheid zou afzien van haar voorstel om de omleidingsweg in Wolvertem in het gewestplan te laten opnemen.

**Vraag nr. 106
van 14 januari 1994
van de heer J. GABRIELS**

Onteigeningen voor fietspaden — Gruitroderkiezel-Bree

Enige tijd geleden bleek uit het antwoord van de minister op mijn mondelinge vraag dat de realisatie van de fietspaden langs de Gruitroderkiezel vlugger tot stand kon komen indien de plaatselijke overheid tussen zou komen bij de eigenaars inzake de onteigeningsprocedure.

De dienst Wegeninfrastructuur en Verkeer, Buitendienst Limburg, deelt echter mee dat "de onteigeningen, nodig voor de fietspaden langs de Gruitroderkiezel, nog niet zijn aangevat omdat er tot op heden (4 januari 1994) geen onteigeningsbesluit en geen kredietvastlegging is.

Kan de minister me meedelen op welke wijze de plaat-

selijke overheid kan tussenkomen bij de onteigeningsprocedure wanneer hij zelf nog geen onteigeningsbesluit heeft ondertekend ?

Kan de minister me medelen waarom hij zo een antwoord vertrekt als hij weet dat het onteigeningsbesluit nog niet ondertekend is ?

Antwoord

Voor de aanleg van fietspaden langs de N 730, Gruitroderkiezel te Bree werd reeds een paar jaar geleden een onteigeningsplan opgemaakt. Dit plan nr. 5934 had betrekking op het wegvak tussen het kruispunt met de Kipdorpstraat/Eetveldstraat en de Rode Kruislaan. In een eerste fase zou een vrijliggend fietspad worden aangelegd aan de westzijde.

Momenteel is de administratie bezig met een actualisatie van de behoeftenanalyse van 1992. In overleg met de Wegencommissie, opgericht in de schoot van de SERV, zal midden 1994 een 3-jarenprogramma 1995-1997 opgesteld worden. Normaliter zullen deze werken opgenomen worden in dit 3-jarenprogramma voor 1995.

Vraag nr. 112 van 18 januari 1994 van de heer J. VALKENIERS

Stakingen en betogingen — Herstel van schade aan gemeenschapseigendommen en aan verkeerswegen

Tijdens de stakingen en betogingen tegen het Globaal Plan van de Federale Regering eind november werden beschadigingen veroorzaakt aan gemeenschapseigendommen en openbare wegen.

1. Graag had ik vernomen hoeveel en welke beschadigingen er de minister bekend zijn
 - aan gemeenschapseigendommen
 - aan verkeerswegen.
2. Welk bedrag zal er besteed moeten worden om deze schade te herstellen ?
3. Wie gaat deze schade betalen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Antwoord

1. Aan de gewestwegen en aanhorigheden werden de volgende beschadigingen vastgesteld :
 - op 26 plaatsen werd de koolwaterstofverharding beschadigd ;
 - twee verkeersborden werden vernield ;
 - zes katafootpalen werden eveneens vernield ;
 - op 1 plaats werd de wegmarkering beschadigd.
2. De herstellingskosten voor de aangerichte schade worden geraamd op 1 miljoen frank.

3. Aangezien voor deze beschadigingen klacht werd neergelegd tegen onbekenden, zullen de herstellingskosten hoogst waarschijnlijk door het Vlaamse Gewest moeten gedragen worden.

Vraag nr. 125 van 20 januari 1994 van de heer R. VAN HOOLAND

Leie — Stuwen en sluizen

De recente overstromingen in het bekken van de beneden-Leie doen veel vragen rijzen in verband met beheer en beleid.

Ik zou het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

1. het aantal, de investeringen de jongste 5 jaar en de staat van de stuwen en de sluizen op de Leie ;
2. de rol en de evolutie van de winterbedding van de Leie.

Antwoord

1. Er zijn 3 stuwsluizen op Vlaams grondgebied op de Leie. De staat van de sluizen en stuwen is de volgende van afwaarts naar opwaarts :
 1. St.-Baafs Vijve :
 - Sluis 1971 — afmetingen 136 x 16 m
 - stuw 1951 — volledig geautomatiseerd openingen 2 x 12,5 m
 2. Harelbeke :
 - Sluis 1971 — afmetingen 115 x 12,5 m
 - stuw 1971 — volledig geautomatiseerd openingen 2 x 12,5 m
 3. Menen :
 - Sluis 1990 — afmetingen 195 x 12,5 m
 - stuw 1990 — volledig geautomatiseerd openingen 2 x 12,5 m

De functie van de oude stuwsluis van Astene is overgenomen door de nieuwe stuwsluis van St.-Baafs-Vijve. Door haar aanwezigheid vormt ze evenwel nog een lichte rem op de waterafvoer via Sint-Martens-Latem waardoor de waterhoogte aldaar ± 5 cm lager ligt dan dat dit het geval zou zijn wanneer deze geklasseerde constructie zou afgebroken zijn.

Vermits het hier om het laatste stuk natuurlijke Leie gaat, worden tussen Deinze en de Ringvaart in principe geen aanpassingswerken uitgevoerd.

- 2 De rol van het vroegere winterbed (overstromingsvelden) van de Leie bestond in het opvangen bij hoge waterstanden van een gedeelte van het watervolume, om het tekort aan afvoercapaciteit zoveel mogelijk te compenseren.

De modernisering die na de vloed van 1966 op de Leie en op het Afleidingskanaal der Leie is uitgevoerd, heeft het risico op overstromingen in het Liebekken echter aanzienlijk verminderd, doordat de afvoercapaciteit van de rivier door de calibre-

ringswerken in zeer belangrijke mate is toegenomen. Hadden dergelijke debieten als nu zich voorgedaan vóór de modernisering, dan zou de catastrofe vergelijkbaar zijn geweest met deze van 1894, en belangrijke gedeelten van de steden Deinze, Harelbeke, Kortrijk, Menen, Wervik en Komen zouden onder water zijn gekomen. Het debiet dat werd gemeten in St.-Baafs-Vijve bedroeg immers ca 210 m³/sec, waar in december 1966 dit slechts 154,5 m³/sec bedroeg. Niettegenstaande de steeds hogere debieten zijn de waterstanden (wat blijkt uit de overzichten van de maximale waterstanden), sinds 1880 tussen Komen en Deinze steeds afgenomen. Afwaarts Deinze is de toestand nauwelijks veranderd, omdat de waterstanden vanaf Deinze afhankelijk zijn van de afvoermogelijkheden vanaf Gent.

Vraag nr. 126
van 20 januari 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Leie — Baggeren en oeverbeheer

De recente overstromingen in het bekken van de beneden-Leie doen veel vragen rijzen in verband met beheer en beleid.

Ik zou het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

1. de evolutie van de diepte en de breedte van de Leie
2. het baggerbeleid voor de Leie ;
3. wie de watertoevoer beheert op de Leie vanuit Frankrijk en of daarover overleg is gepland ;
4. het oeverbeheer : investeringen de jongste 5 jaar en de geplande investeringen de komende 5 jaar.

Antwoord

1. De moderniseringswerken op de Leie zijn gestart in 1967. Voorheen was de Leie bevaarbaar voor 300 ton-schepen op verscheidene plaatsen bochtig, met een breedte aan de waterspiegel van ca 30 m en een dwarssectie bij normaal peil van ca 70 m². De waterdiepte bij normaal peil bedroeg in het midden ca 3 m gemiddeld hoewel in de bochten soms 6 à 7 meter voorkwamen.

De waterspiegelbreedte en de dwarssectie bij normaal peil, na modernisering, bedragen respectievelijk ca 50 m en ca 140 à 145 m² en de waterdiepte 3,50 m.

2. De Leie gedraagt zich gedurende het grootste gedeelte van het jaar als een kanaal. De baggerwerken noodzakelijk om de diepte voor de scheepvaart te garanderen, zijn dan ook beperkt. In perioden van was, zijn de stroomsnelheden zo groot dat in de Leie zelf uitschuring optreedt, waarvan de specie zich neerzet in zones waar de stroomsnelheid geringer is. Dit gebeurt des te meer naarmate de stroomsnelheid hoger is. Aldus moeten veelal na grote wassen, op uit ervaring bekende plaatsen, aanslibbingen worden weggeruimd. Dit is ook nu het geval.
3. De Franse overheid tracht het water zo snel moge-

lijk af te voeren om overstromingen in eigen land, vooral in de steden, te vermijden. Dit gebeurt vanzelf bij geautomatiseerde stuwen daar de stuw zich steeds verder opent tot het normaal peil bereikt wordt en indien dit niet kan, zelfs helemaal opengaat. Wanneer wassen optreden wordt het Vlaamse Gewest daarvan verwittigd.

De overstromingen op de Leie waren in Frankrijk veel erger dan in België omdat het vak Deulemont-Armentières op de Grensleie niet is gemoderniseerd en de vakken Armentières-Merville en Merville-Aire evenmin.

4. Voor het onderhoud van de oevers op de Leie (vooral tussen Sint-Baafs-Vijve en Deinze) waar grote schade is opgetreden, zijn volgende bedragen gespendeerd in de laatste 5 jaar :

1990 : 7,2 miljoen frank
 1991 : 16,9 miljoen frank
 1992 : 14,8 miljoen frank
 1993 : 11,4 miljoen frank

Bovendien is een aanbesteding goedgekeurd ten bedrage van 37 miljoen frank voor de aanleg van milieuvriendelijke oevers en ligt het in de bedoeling de vroegere en nieuw vastgestelde schade aan de oevers tussen Sint-Baafs-Vijve en Deinze te herstellen op een milieuvriendelijke manier.

Op de Leie tussen Deinze en de Ringvaart zijn geen investeringen uitgevoerd aan oeververdedigingen, omdat de Leie hier nog haar natuurlijke-oevers heeft die meestal eigendom zijn van de aangelanden. In het kader van het onderhoud wordt plaatselijk ingegrepen.

Vraag nr. 130
van 31 januari 1994
van de heer L. Van Nieuwenhuysen

Ring rond Brussel — Tweektalige richtingaanwijzers in de faciliteitengemeenten

Op de Ring rond Brussel valt het op dat de richtingaanwijzers die zich bevinden op het grondgebied van de randgemeenten met taalfaciliteiten voor de franstaligen, tweetalig zijn.

Meent de minister dat dit nog kan worden beschouwd als een mededeling aan de plaatselijke bevolking, die onderhevig is aan de wetgeving inzake faciliteiten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat het taalgebruik voor de richtingsaanduiding bij wet werd vastgelegd.

Bijgevolg worden in het Vlaamse Gewest de nederlandsstalige benamingen van de plaatsnamen aangeduid en in het Franstalig Gewest de franstalige benaming.

Op het grondgebied van de gemeenten met taalfaciliteiten — de zes randgemeenten van Brussel — worden — zo er een vertaling bestaat — de twee benamingen gebruikt en aangebracht met een voorkeur voor de Nederlandse tekst.

Vraag nr. 138
van 2 februari 1994
van de heer A. SCHELLENS

Gewestweg Aarschot-Scherpenheuvel — Rioleringswerken

Enige jaren geleden plande de dienst van Openbare Werken rioleringswerken langs de gewestweg Aarschot-Scherpenheuvel samen met de aanleg van fietspaden.

Beide steden waren akkoord om financieel tussen te komen, maar omwille van een gebrek aan kredieten bij het Departement Openbare Werken werden de werken uitgesteld. Eind december 1993, bij de waterrellende in Rillaar, stond de gewestweg Aarschot-Scherpenheuvel opnieuw onder water, met als gevolg dat de kelders onderliepen.

Om deze problemen op te lossen dienen de geplande rioleringswerken langs de gewestweg dringend te worden uitgevoerd.

1. In welk stadium bevindt zich het dossier van de rioleringswerken langs de gewestweg Aarschot-Scherpenheuvel ?
2. Zullen de werken nog in de loop van 1994 worden uitgevoerd ?

Antwoord

De waterafvoer langs de gewestwegen geschiedt in principe via open grachten. Volgens omstandigheden kunnen deze grachten ook plaatselijk ingebuisd worden. Dit waterafvoerstelsel verzekert enkel de afvoer van de oppervlaktewaters.

Op vele plaatsen dient langs de gewestwegen ook huishoudelijk afvalwater te worden afgevoerd. Dit gebeurt dan via een gemeentelijk rioleringsstelsel.

In bepaalde gevallen kan dit rioleringsstelsel tevens worden aangewend ter afvoer van oppervlaktewaters. Dit rioleringsstelsel wordt dan aangelegd door de gemeente met tussenkomsten in de aanlegkosten vanwege het Vlaamse Gewest. Het onderhoud blijft evenwel steeds ten laste van de gemeente.

De wateroverlast, die zich regelmatig voordoet langs de N 10 Rillaar-Scherpenheuvel, is een gevolg van de te kleine rioleringsbuizen. Mettertijd is het af te voeren debiet van Scherpenheuvel en Rillaar dermate toegenomen dat een aanpassing van de rioleringswerken zich opdringt.

De buitendienst Vlaams-Brabant heeft in de behoeftenanalyse van de wegeninfrastructuur in het verleden steeds de aanleg van een vrijliggend fietspad langs de N 10 opgegeven. De steden Aarschot en Scherpenheuvel-Zichem waren bereid om tezamen met deze werken tevens de rioleringswerken aan te leggen. Deze werken komen niet voor op het programma 1994.

Aarschot en Scherpenheuvel-Zichem mogen op eigen initiatief de rioleringswerken langs de N 10 aanleggen. Het Vlaamse Gewest heeft hiertegen geen enkel bezwaar. De uitvoering der werken is in dit geval dus volledig

afhankelijk van de initiatieven van de steden. Ofwel verkiezen de steden een gezamenlijke uitvoering der werken (riolering samen aanleggen met het fietspad), ofwel worden de werken uitgevoerd volgens het nog op te stellen meerjarenprogramma.

Vraag nr. 142
van 7 februari 1994
van de heer J. DE MOL

Vergunningen op grond van het decreet van 9 juni 1993 — Gehanteerde beleidslijnen

Op mijn actuele vraag van 27 januari 1994 over het afleveren in beroep van vergunningen op grond van normen die door de decreten van 9 juni 1993 zijn opgeheven, antwoordde de minister dat de bevoegde administratie de nodige instructies gekregen heeft inzake de betrokken decretering, die volledig wordt toegepast.

1. Welke instructies inzake de betrokken decretering werden **aan** de betrokken administratie gegeven ? Wat is de precieze inhoud van deze instructies ?
2. Kunnen de gehanteerde beleidslijnen in overeenstemming worden gebracht met het decreet ?

Antwoord

1. De bedoelde decreten van 23 juni 1993, met name houdende aanvulling van de stedenbouwwet met een artikel 88 en houdende wijziging van artikel 79 van dezelfde wet, zijn voort uitgewerkt bij besluiten van de Vlaamse regering van 15, 29 en 30 september 1993, zoals verschenen in het Belgisch Staatsblad van 27 januari 1994.

Het besluit van 15 september 1993 schaft expliciet de opvulregel af. Het besluit van 29 september 1993 stelt de gebieden vast waarin geen vernieuwing van milieuvergunning meer kan worden toegestaan in afwijking van het gewestplan, bepaalt modaliteiten inzake deze milieuvergunning, maakt een uitzondering voor het houden van dieren in landbouwverband, terwijl artikel 22 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen expliciet wordt opgeheven.

Het besluit van 30 september 1993 legt de gebieden vast waarin in afwijking van het gewestplan geen verbouwing, uitbreiding of gebruikwijziging meer overwogen kan worden **met** bepaalde uitzondering voor landbouwdoeleinden, regelt verder de procedure inzake openbaarmaking, en schaft het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 inzake gebieden waar het vroegere decreet niet toepasbaar was, af.

2. Deze drie uitvoeringsbesluiten vormen een wettelijke, algemeen geldende instructie voor alle overheden en burgers. Zij bevatten duidelijke richtlijnen en blijven volkomen in overeenstemming met de decreten van 23 juni 1993. In mondelinge afspraken met betrokken administraties worden deze beleids-

lijnen van bij het van kracht worden ervan consequent toegepast.

Verder is in twee schriftelijke onderrichtingen van 21 oktober 1993 en 17 januari 1994 aan de administratie gesteld dat de stedenbouwkundige attesten, alsmede principesaanvragen, afgeleverd voor het van kracht worden van deze decreten en daarmee niet in overeenstemming zijn, hun rechtskracht behouden, tenzij de ontstane rechten ondertussen zouden zijn vervallen.

Vraag nr. 155
van 11 februari 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Kruispunt Poelk in Roosdaal — Heraanleg

Omtrent de heraanleg van het Poelkkruispunt in Roosdaal stelde ik aan de minister reeds parlementaire vragen.

Dat de herinrichting van het Poelkkruispunt dringend dient te gebeuren blijkt uit de recent gebeurde zware ongelukken.

1. Wanneer wordt de heraanleg van het Poelkkruispunt in Roosdaal voorzien? Hoever staat het met de plannen hieromtrent?
2. Kan de minister mij ter zake een volledig overzicht geven over de nieuwe ontwikkelingen in dit dossier?
3. Wie is verantwoordelijk voor de vertraging of het mogelijk uitstellen van dit dossier?
4. Wat is de kostprijs van deze heraanleg?
5. Hoe komt het dat Opbouwwerk Pajottenland op geen enkele wijze werd betrokken bij deze nieuwe ontwikkelingen ter zake?

Antwoord

1. De heraanleg van het Poelkkruispunt in Roosdaal is opgenomen in het investeringsprogramma 1994. De uitvoeringsplannen voor een kruispunt met verkeerslichten en middenbermbegeleiders zijn klaar.
2. Ingevolge de recente goede resultaten met rotondes wordt een dergelijke alternatief momenteel verkeerstechnisch onderzocht.
3. Ik verwijs hiervoor naar punt 2.
4. De werken worden geraamd op 16,1 miljoen frank.
5. Zoals vermeld, zijn de nieuwe ontwikkelingen nog in onderzoek op verkeerstechnisch gebied.

Indien zou blijken dat een rotonde technisch haalbaar zou zijn, wordt Opbouwwerk Pajottenland hierbij zeker betrokken. Deze organisatie was trouwens ook betrokken bij het tot standkomen van het ontwerp met verkeerslichten.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE, AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 56
van 12 januari 1994
van de heer F. SARENS

Blososportcentra — Gegevens

De raad van bestuur van Bloso heeft diverse sportcentra in beheer.

1. Waar zijn deze sportcentra gelegen?
2. Welke sporten kunnen er worden beoefend?
3. Welke sportcentra werden sedert de nieuwe juridische structuur van Bloso
 - a) gesloten;
 - b) overgelaten aan derden, aan welke instantie en aan welke overnameprijs;
 - c) welke bestemming werd gegeven aan de opbrengst van de verkoop van sportcentra?
4. Gelieve per sportcentrum mee te delen:
 - a) de begroting 1994: gewone dienst en investeringen;
 - b) de jaarrekening 1992 of 1993: gewone dienst en investeringen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het lid mee te delen dat wegens de omvang van het antwoord, dit aan het lid persoonlijk toegezonden zal worden.

Vraag nr. 64
van 21 januari 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Toeristische folders — Gemeenschappelijke uitgave van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme, de NMBS en De Lijn

De Nederlandse Spoorwegen hebben samen met het Nederlands Bureau voor Toerisme, de grotere VVV's en andere instanties "Er-op-uit" uitgegeven. Daarin staan heel interessante suggesties voor dagtochten in steden, fietstochten en wandelingen die telkens bij stations vertrekken. Heeft het Vlaams Commissariaat-generaal voor het toerisme plannen voor een gelijkaardige uitgave met de NMBS en met De Lijn? Eventueel waarom niet?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid mededelen dat een vergelijkbare uitgave de brochure Gids Toeristische attracties en Musea is, die wordt uitgegeven door de v.z.w. Toeristische Attracties. Deze brochure

(oplage 1 miljoen, 4 taalversies) wordt financieel door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme ondersteund en verspreid in de toeristische informatie-bureaus in België en in het buitenland.

In deze brochure wordt aangegeven welk van de vermelde attracties gemakkelijk bereikbaar zijn per spoor en welke deelnemen aan de B-dagtrips van de NMBS.

Met de NMBS zijn er ook gesprekken over een eventuele samenvoeging van deze brochure met de brochures B-dagtrips.

Vraag nr. 65
van 24 januari 1994
van de heer F. DE MAN

European Art Manifestation 1994 Rotterdam — Engeltalige teksten aan het adres van de Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst

Ter voorbereiding van de vergadering van de Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst van 24 januari 1994 kregen de leden een volledig in het Engels gestelde tekst over de European Art Manifestation (1994 Rotterdam). De tekst is afkomstig van de Nederlandse Rijksdienst Beeldende Kunst.

Kan de minister akkoord gaan met het feit dat in de Vlaamse Commissie gedebatteerd moet worden op basis van een Engelse tekst ?

Wat denkt de minister over de Nederlandse houding ? Ten slotte gaat het hier toch over een Nederlands voorstel aan de Vlaamse collega's over een in Nederland te houden tweejaarlijkse manifestatie.

Antwoord

Op 27 en 28 januari heeft in Den Haag een conferentie over het project European Art Manifestation plaatsgevonden. De hoofddoelstelling van het initiatief is aan jonge kunstenaars een internationaal tentoonstellingspodium in de vorm van een Europese biënnale voor hedendaagse beeldende kunst te bieden. Het gaat dus duidelijk om een Europees project en de biënnale zal telkens in een ander land plaatsvinden.

De Rijksdienst Beeldende Kunst uit Nederland heeft als initiatiefnemer en organisator van de conferentie aan alle landen van Europa een werkdocument met beschrijving van het project in het Engels opgestuurd.

Het werkdocument werd op 24 januari aan de Commissie Beeldende Kunst voor advies voorgelegd. De Commissie heeft haar advies uitgesteld en bijkomende inlichtingen aan de administratie gevraagd. Geen enkel commissielid heeft een vertaling van het werkdocument gevraagd.

Vraag nr. 71
van 8 februari 1994
van de heer M. CAPOEN

Vlaamse taal in Brussel — Mediacampagne

De vereniging Eigen Aard (de Nederlandstalige cultu-

rele kring in Etterbeek) heeft de intentie geuit om in samenwerking met de diensten van de minister een grootschalige mediacampagne op het getouw te zetten.

Naar wij vernemen overweegt de minister "een grootschalige mediacampagne om Brussel te promoten als hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap waar elke Vlaming in zijn eigen taal terecht kan".

Dit initiatief moet ten eerste worden toegejuicht. Aparte, al dan niet samenwerkende verenigingen, hebben vaak niet de financiële middelen noch de mankracht om zo'n campagnes efficiënt te voeren.

1. Wat is de precieze inhoud van de grootscheepse mediacampagne die de minister beoogt ?
2. Hoeveel zal deze campagne kosten en wie zal ze financieren ?
3. Wanneer zal deze campagne van start gaan ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag over de inhoud, de vorm en de prijs van de door mij voorgenomen grootschalige mediacampagne om Brussel te promoten als hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap waar elke Vlaming in zijn eigen taal terecht kan, kan ik het lid het volgende meedelen.

Vermits een mediacampagne door een professioneel bureau gevoerd moet worden, kan ik als opdrachtgever wel de doelstellingen omschrijven en enkele media suggereren, maar hangt de uiteindelijke vormgeving van de bedoelde campagne af van de voorstellen die het na de opening van de biedingen geselecteerde reclamebureau geformuleerd zal hebben.

Mijn medewerkers en de dienst Coördinatie Brussel — één persoon sterk ! — werken momenteel aan de administratieve en technische bepalingen van de offerte-aanvraag ter zake. In ieder geval zal de campagne een dubbele boodschap hebben : leer Brussel een beetje beter kennen en wat meer beminnen, en weet dat je er steeds je eigen taal kan, mag en moet gebruiken.

De campagne is ten laste van basisallocatie 01.01.11.1 "Allerhande uitgaven inzake Brussel" van de begroting 1994.

Rekening houdend met de administratieve procedure en de wetgeving inzake overheidsopdrachten, streef ik ernaar de mediacampagne voor de zomer 1994 te starten.

Deze periode is trouwens uiterst geschikt omdat de campagne dan in het verlengde ligt van het multidisciplinaire project "Brusend Brussel" dat van 27 april tot 15 juni georganiseerd wordt in het Boudewijncomplex, Boudewijnlaan 30 in 1210 Brussel. Alle leden van de Vlaamse Raad zullen op de officiële opening ervan worden uitgenodigd. Ik hoop dat zij ook metterdaad hun belangstelling voor hun hoofdstad Brussel zullen betonen.

Vraag nr. 72
van 10 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Brusselse OCMW's — Taaltoezicht op de benoemingspolitiek

Naar aanleiding van een interpellatie eind november van vorig jaar omtrent de benoemingspolitiek in de Brusselse OCMW's verklaarde de minister dat hij de suggestie om een verzoek te richten aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht grondig zou onderzoeken en overleg zou plegen met zijn collega's uit Brussel. Hij zou bij hen aandringen het nodige te doen.

Kan de minister mij meedelen of hij reeds contact had met zijn collega's uit Brussel en welke daar desgevallend de resultaten van waren ?

Zijn die resultaten bevredigend of heeft de minister de Vlaamse Regering reeds voorgesteld zelf het initiatief te nemen, een mogelijkheid die hij in november nog openhield ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag over de toepassing van de taalwetgeving bij benoemingen door de Brusselse OCMW's kan ik het lid meedelen dat ik, conform de motie van de Vlaamse Raad op 30 september 1993 :

1. in contact trad met de Vlaamse leden van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Deze contacten hebben de volgende resultaten :
 - de collegeleden, bevoegd voor welzijnzorg, plegen overleg met de Brusselse OCMW's over de genoemde problematiek. Dit overleg is nog steeds aan de gang en zou naar verluidt gunstig evolueren.
 - gewestelijke staatssecretaris Vic Ancaux maakte het dossier aanhangig bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht ;
2. op 7 januari jongstleden zelf klacht neerlegde bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht om de wettelijk onverantwoorde benoemingen ongedaan te laten maken via een annulatieberoep bij de Raad van State. De voorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht deelde mij op 10 februari 1994 mee deze zaak op de agenda te laten inschrijven en mij het gevolg te zullen meedelen.

Ik denk dat deze resultaten bevredigend zijn, met dien verstande dat zowel het bovengenoemde overleg tussen het Verenigd College en de Brusselse OCMW's als de activiteiten van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht op de voet gevolgd moeten worden.

Vraag nr. 73
van 10 februari 1994
van de heer J. CAUDRON

Raad voor Taaladvies — Taaltelefoon

Wie in Brussel het nummer voor Informations sur la

langue française (413 32 74) draait, krijgt onmiddellijk een vriendelijke meneer aan de telefoon die taaladvies geeft.

Wie het nummer van de taaltelefoon (507 56 47) van de Raad voor Taaladvies draait, hoort uit een antwoordapparaat een damesstem die laat weten dat het niet te zeggen valt binnen welke termijn er weer taaladvies mogelijk zal zijn.

Vanwaar dat verschil ?

Antwoord

Tot voor enkele maanden nam de dienst Taaladvies van het departement Coördinatie, namens de Raad voor Taaladvies, de service waar die erin bestond mondelinge en schriftelijke taaladviezen aan de burger te verstrekken.

Gezien de drukke werkzaamheden en een aantal nieuwe en extra opdrachten voor voornoemde dienst kan deze dienstverlening momenteel niet meer worden voortgezet.

In omzendbrief 93/32 (16 december 1992) worden de prioritaire taken van de dienst Taaladvies omschreven (verbeteren van ontwerpen van decreet en besluiten).

Bovendien ziet de dienst Taaladvies erop toe dat ambtelijke teksten die voor het grote publiek bestemd zijn (nota's, brieven, omzendbrieven, formulieren, publicaties) foutloos, leesbaar en begrijpelijk opgesteld zijn.

Tegelijkertijd een permanente taaltelefoon verzorgen is binnen het huidige personeelsbestand niet haalbaar.

Een personeelsuitbreiding is niet onmiddellijk gepland.

Tot slot wil ik beklemtonen dat in een federale staat de gemeenschappen niet noodzakelijk unisono hoeven op te treden. Vlaanderen legt in dezen andere accenten. Ik blijf evenwel naar oplossingen zoeken om een taaltelefooninitiatief in de toekomst terug op te starten.

Vraag nr. 74
van 11 februari 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Gehandicaptensport — Wereldkampioenschappen 1994

Actieve sportbeoefening schept voor heel wat mindervaliden kansen tot integratie en welzijn. Mindervaliden zijn tot heel sterke prestaties in staat mits zij voldoende begeleiding, voorbereiding en professionele omkadering krijgen.

Een goede manier om een grote groep sportieve mindervaliden aan te moedigen en te motiveren, is de mindervalidensport in de belangstelling te brengen door sportbeoefenaars kansen op internationale activiteiten te bieden. Succesvolle voorbeelden zetten aan tot navolging. In 1994 hebben in heel wat sportdisciplines voor mindervaliden wereldkampioenschappen plaats.

Hoeveel mindervalide atleten en in welke disciplines zullen Vlaanderen vertegenwoordigen ?

Hoeveel kredieten plant de minister voor deze wereldkampioenschappen voor mindervaliden ? Welke bijzondere inspanningen voorziet de minister dit jaar qua promotie, organisatie van specifieke activiteiten en subsidie aan clubs ?

Voorziet de BRTN bijzondere uitzendingen naar aanleiding van de wereldkampioenschappen voor mindervaliden ?

Antwoord

Het ligt in de bedoeling van de Vlaamse Liga voor Gehandicapten om aan 10 WK's deel te nemen.

Volgens het bij het Blos0 ingediende programma gaat het om :

1. WK-ploeg Powerlifting, Mont de Marsan, Frankrijk
11-15 mei 1994
Elite (4)
Motorisch gehandicapten : Muylle Carl, Vanderheyden Pierre, Verstraete Ugo, Windels Xavier
2. WK wielrennen, Frankrijk
3-7 juli 1994
Subtop, auditieve gehandicapten
Zal vermoedelijk vervangen worden door een andere internationale wedstrijd
3. WK schietsport, Linz, Oostenrijk
21 juli - 1 augustus 1994
Elite (4)
Motorisch gehandicapten : Boonen Jan, Stampers Hans, Vlaminck Walter, Stragier Johan
4. WK atletiek, Berlijn, Duitsland
22-31 juli 1994
Elite (16)
Motorisch en visueel gehandicapten : Appermont Stanu, De Saint-Georges An-Gaël, Govaerts Benny, Hermans Alex, De Keersmaeker Gino, De houwere Sonia, Van Herck Raymond, Orens Steve, Vandamme Georges, Van Winkel Paul, Van Brussel Marianne, Van Raefelghem Kurt, Gosselin Jan, Ceulemans Luc, De Ryck Patrick, Van Trier Maria.
5. WK rolstoelsnooker, Groot-Brittannië
juli 1994
Elite (4)
Motorisch gehandicapten : Cant Michel, Deklerck Kurt, Gromon Johan, Devrieze Frank
6. WK Boccia, Toronto, Canada
1-10 augustus 1994
Elite (1)
Hersenverlamden : Sarazyn Bart of Craens Marc
7. WK goalbal heren, Atlanta, USA
11-18 augustus 1994
Elite
Visueel gehandicapten
Staat op de wachtlijst

8. WK individueel Powerlifting, Upsala, Zweden
29 augustus - 5 september 1994
Elite
Motorisch gehandicapten : Muylle Carl, Vanderheyden Pierre, Verstraete Ugo, Windels Xavier

8. WK voetbal Cp, Ierland
augustus 1994
Subtop
Motorisch gehandicapten : deelname nog niet definitief om financiële redenen

10. WK zwemmen, Malta
3-8 november 1994
Elite (1)
Motorisch gehandicapten : Bellavia Sabrina

II. WK wielrennen, Hasselt, Peer en Gent
31 mei — 5 juni 1994
Motorische en visuele cel.

De raad van bestuur van het BLOS0 besliste onlangs over een nieuw topsportbeleid vanaf 1994.

In het kader van deze nieuwe topsportreglementering wordt een aparte regeling voorzien voor de topsport voor gehandicapten.

Via de propagandasubsidies voor topsport wordt voor de periode 1994-1995-1996 jaarlijks een krediet van maximum 2 miljoen voorzien ten voordele van de Vlaamse Liga voor Gehandicaptensport.

Het budget wordt geconcentreerd op de elite en de beloftevolle jongeren. De lijst van de topsporters zal worden vastgelegd in overleg met de federatie en in coördinatie met het BOIC.

De Vlaamse Liga voor Gehandicapten dient een globaal beleidsplan voor te leggen voor de jaren 1994-1995-1996, waarin doelstellingen en engagementen van de federatie inzake topsport duidelijk worden geformuleerd.

De BRTN heeft mij inzake uw vragen volgende informatie meegedeeld.

Door de grote verscheidenheid — af en toe zelfs verdeeldheid — in het aantal disciplines en categorieën van gehandicapten is het onmogelijk een volledig beeld op te hangen van de competities.

Een globale benadering lijkt aangewezen en dat is ook de politiek van de Sportdienst geweest, met onder meer reportages over de Special Olympics, de Paralympics in Barcelona met een aansluitend debat, en de Europese en wereldkampioenschappen, die voor de BRTN via Eurovisie bereikbaar zijn.

Voor 1994 worden reportages verwacht over de Paralympics in Lillehammer, waarvan de BRTN de exclusieve rechten heeft verworven, en het WK wielrennen voor gehandicapten, dat in België wordt gehouden.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 59
van 17 februari 1994
van de heer W. CORTOIS

Rusthuizen en service-flats — Arrondissement Halle-Vilvoorde

1. Hoeveel rusthuisbedden en service-flats zijn er in het arrondissement Halle-Vilvoorde aangevraagd ?
2. Hoeveel rusthuisbedden en service-flats werden er principieel toegekend ?
3. Hoeveel werden er reeds definitief toegezegd ?
4. Waar zijn deze aanvragen gesitueerd ?
5. Over welke bezetting gaat het ?
6. Wat is de stand van zaken van de dossiers ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 november 1992, dat met ingang van 10 februari 1993 de besluiten van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990 en 27 februari 1991 vervangt, voorziet in de realisatie van 5.000 wooneenheden in service-flatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening en 5.145 wooneenheden in rusthuizen en rusthuisafdelingen via de alternatieve financiering.

Met betrekking tot dergelijke subsidiëring van bejaardenvoorzieningen in het arrondissement Halle-Vilvoorde kan ik u volgende stand van zaken meedelen :

1. aangevraagde principiële toezeggingen :
 - rusthuizen : 2 projecten met 92 woonegelegenheden
 - service-flatgebouwen : 12 projecten met 374 wooneenheden.

Omdat het aantal eenheden waarvoor volgens het wettelijk kader een subsidiëringtoezegging kan worden verleend — 5.000 wooneenheden en 5.145 woonegelegenheden — bereikt is, kan aan deze aanvragen geen gunstig gevolg worden gegeven.
2. verleende principiële toezeggingen :
 - rusthuizen : 10 projecten met 599 woonegelegenheden
 - service-flatgebouwen : 15 projecten met 455 wooneenheden
3. definitief toegezegde projecten (goedgekeurde voorontwerpen + ontwerpen van financieringsovereenkomst) :
 - rusthuizen : 4 projecten met 326 woonegelegenheden
 - service-flatgebouwen : 10 projecten met 289 wooneenheden.

Overzichtslijsten met betrekking tot deze drie cate-

gorieën van projecten met onder andere vermelding van de inplantingsplaats, de geplande capaciteit en de stand van zaken van deze dossiers, werden gezien het volume rechtstreeks aan het lid toegezonden.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 145
van 8 februari 1994
van de heer W. SEEUWS

Ring rond Gent — Snelheidsbeperking

Sinds enkele jaren is het binnenbaanvak van de R 4 langs de Ringvaart rond Gent in gebruik.

Steeds meer auto's en vrachtwagens maken van deze grote ring gebruik om de binnenstad te ontwijken.

Ter hoogte van een aantal in- en uitvalswegen, zoals aan de Watersportbaan, staan een onoverzichtelijk bos van verkeersborden, maar nergens staan snelheidsborden.

Nu eindelijk, weze het tergend traag en met jaren vertraging, de realisatie van de buitenring in het vooruitzicht wordt gesteld, gaan terecht stemmen op om een snelheidsbeperking op te leggen om geluidsoverlast van de omwonenden ter hoogte van Drongen in te perken.

Over de toegelaten snelheid is er trouwens al jaren een controverse. Sommigen zeggen dat de snelheid beperkt is tot 90 km/uur, anderen zeggen dat men tot 120 km/uur mag rijden.

Het gevolg is nu echter dat deze grote ring rond Gent door al te velen als een "race-baan voor Formule 1" zonder snelheidsbeperking wordt aanzien.

Gevaarlijk dus, en storend voor mens, dier en natuur. Vandaar volgende vragen

1. Waarom werden tot op heden geen snelheidsborden geplaatst ?
2. Welk is de huidige toegelaten snelheid ?
3. Is het niet te overwegen om deze prachtige en nuttige baan en haar omgeving te beschermen door de toegelaten snelheid tot 100 km/uur te beperken ?

Vraag nr. 146
van 8 februari 1994
van de heer J. ANSOMS

Fysisch programma Openbare Werken — Rubriek diversen

In het fysisch programma Openbare Werken hebben we de volgende begrotingsartikelen :

- artikel 73.22 (veiligheid en structureel onderhoud)
- artikel 73.27 (verkeersafwikkeling en continuïteit)
- artikel 73.28 (fietspaden)
- artikel 91.02 (Vlaams Infrastructuurfonds).

Elk van deze artikelen wordt in het fysisch programma per buitendienst verduidelijkt.

Elk van deze begrotingsartikelen wordt telkenmale afgesloten met een som, die niet toegewezen wordt aan een bepaald project, maar die de naam diversen krijgt.

Graag vernam ik van de minister voor de begrotingen 1991 en 1992 :

1. waaraan zijn die diversen zeer concreet besteed ?
2. werden alle middelen voor deze diversen gebruikt ?
3. Zo neen, welk was dan het overschot van de sommen die uitgetrokken waren voor deze diversen ?

Vraag nr. 147
van 10 februari 1994
van de heer W. VERREYCKEN

Borgerhout — Heraanleg van de Turnhoutsebaan

Zowel in de gemeenteraad van Antwerpen als in de districtsraad van Borgerhout, vormt de heraanleg van de Turnhoutsebaan op het Borgerhoutse grondgebied, een oud zeer. Hierover wordt inderdaad reeds zeer lang gesproken. Initiatieven werden een tijdlang afgeremd omwille van de onzekerheid die de weg van het openbaar vervoer kenmerkte. De mogelijkheid bestond immers dat de pre-metro, waarvan de ruwbouw onder de Turnhoutsebaan af is, in gebruik zou worden genomen, waardoor de bovengrondse lijnen helemaal niet aan een heraanleg zouden worden onderworpen. Ondertussen is gebleken dat niet voor het jaar 2000 moet worden gerekend op de ingebruikname van dit stuk pre-metro, waardoor dus de heraanleg ernstig kan worden overwogen.

1. Welke plannen bestaan voor de heraanleg van deze drukke Antwerpse invalsweg ?
2. Welke budgetten werden voorzien voor heraanleg en herinrichting ?
3. Wie zal de uiteindelijke profilering uittekenen, de dienst Planologie van de stad Antwerpen, of de planologen van het ministerie van Openbare Werken ?

Vraag nr. 148
van 10 februari 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Kanaal Gent-Terneuzen — Dichtslibben

De Gentse Haven is van uitzonderlijk belang voor Gent en omstreken op economisch vlak en wat tewerkstelling betreft. De enige toegangsweg naar zee loopt langs het kanaal Gent-Terneuzen.

Naar verluidt slibt dit kanaal steeds verder aan, meer bepaald op Nederlands grondgebied. Vooral bij de sluisen en de kanaalbruggen hoopt het slib zich op. Op

dit ogenblik is de maximale diepgang 12,25 meter. Op sommige plaatsen varen grote schepen met de kiel door de modder. De toestand wordt kritiek. Dit komt uiteraard het havenverkeer niet ten goede.

1. Welke stappen overweegt de minister om het kanaal Gent-Terneuzen ook op Nederlands grondgebied optimaal bevaarbaar te houden ?
2. Doen dezelfde problemen zich ook op Belgisch grondgebied voor ? Zo ja, welke maatregelen overweegt de minister ? Welke minimum diepgang beoogt de minister ?
3. aan welke structurele oplossing denkt de minister om de dichtslibbing van bedoeld kanaal in België te voorkomen ?

Vraag nr. 149
van 10 februari 1994
van de heer M. CAPOEN

IJzervallei — Baggeren en waterbeheersingswerken

De overstromingen van eind 1993 in de Maas- en de IJzervallei hebben de Vlaamse regering geïnspireerd tot versnelde aanpak van infrastructuurwerken die noodzakelijk zijn om de gevolgen van mateloos watergeweld in de toekomst zoveel mogelijk te beperken. Zo stelde de Vlaamse regering 745 miljoen frank ter beschikking voor het verstevigen van dijken in Vlaanderen. Daarvan zullen 460 miljoen frank zo vlug mogelijk besteed worden. De resterende 285 miljoen frank zullen vastgelegd worden bij de volgende begrotingscontrole.

Wat de Westhoek betreft, neemt de Vlaamse regering zich voor een studie aan te gaan om in Nieuwpoort een stuw te bouwen die grotere debieten naar zee kan lozen dan tot op heden het geval is.

Een optimale afwatering is echter maar mogelijk indien het water ongehinderd naar Nieuwpoort kan vloeien via de diverse waterlopen, waaronder uiteraard de IJZER.

In dat verband is men het er zowel in landbouw- als in milieukringen over eens dat de IJzer dringend gebaggerd dient te worden. Op sommige plaatsen zou het slib op de IJzerbodem meer dan één meter dik liggen. Het spreekt vanzelf dat die volumes de plaats innemen van overtollig water dat dan zijn weg buiten de oevers gaat zoeken.

1. Overwegen de diensten van de minister om na het signaal van eind 1993 de IJzer te baggeren ? Welke problemen kunnen daarbij opduiken ? Hoe kan men die problemen oplossen ? Hoeveel raamt men de kostprijs van zo'n operatie ?
2. Welke initiatieven zal de minister nemen voor het saneren van de Martjesvaart tussen Langemark en Merkem ?
3. Welke andere waterbeheersingswerken voorziet het Vlaamse Gewest in de IJzervallei in de nabije toekomst ?

Vraag nr. 150
van 10 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kruibeke — Potpolder

Onlangs heeft de minister beslist om in Kruibeke toch een zogenaamde potpolder aan te leggen. Uit kringen van natuurliefhebbers wordt daarop nogal verdeeld gereageerd. Kan de minister preciseren wat de effecten van zo'n overstromingsgebied zijn op de natuur en het landschap ?

Vraag nr. 153
van 10 februari 1994
van mevrouw L. MAXIMUS

Zeekanaal in Willebroek — Dringende herstellingswerken aan de dijken ter hoogte van de spoorwegbrug

De recente wateroverlast heeft niet alleen heel wat schade toegebracht aan de rivieroeveren in Vlaanderen. Hij was er ook de oorzaak van dat de in een erbarmelijke staat verkerende dijken van het zeekanaal Willebroek-Brussel-Charleroi het ter hoogte van de spoorwegbrug in Willebroek over een lengte van 80 m begaven.

De herstelling van de dijk zelf zou geen onoverkomelijk probleem betekenen ware het niet dat bij de start van de werken werd vastgesteld dat de sinds jaren uitgestelde vernieuwing van de spoorwegbrug de met de herstellingswerken belaste ingenieurs voor een onmogelijke opdracht plaatst.

Een wirwar van kabels en nutsvoorzieningen, evenals het elektrificatiesysteem van de totaal verouderde brug, blijken de bevoegde ingenieurs heel wat kopbrekens te bezorgen.

De strategisch belangrijke spoorwegverbinding met Mechelen dient dus niet alleen omwille van het treinverkeer dringend te worden gemoderniseerd, maar is ook dringend nodig om de Willebroekse dorpskern te beschermen tegen overstromingsgevaar.

Het drukke scheepvaartverkeer op het zeekanaal laat niet toe deze infrastructuurwerken nog jaren uit te stellen.

Graag vernam ik dan ook hoe de verdere sanering van het zeekanaal enerzijds en de spoorwegverbinding tussen St-Niklaas en Mechelen anderzijds budgettair wordt geprogrammeerd.

Vraag nr. 154
van 10 februari 1994
van de heer M. MAERTENS

Nieuwpoort — Dichtslibbing van de voorhaven

Door de hoge waterstanden rond de jaarwisseling op de IJzer werden abnormaal hoge hoeveelheden water via de Gravensluis te Nieuwpoort in de voorhaven gravitair geloosd. Deze snelle gravitaire lozingen zullen een geregeld feit worden bij de realisatie van de geplande grotere stuw te Nieuwpoort. De recente lozingen

hadden voor de Nieuwpoortse havengeul onverwachte gevolgen.

Op enkele weken tijd greep een abnormaal grote verontdieping van de havengeul plaats. De jaarlijkse baggering van december 1993 gaf een peil van 26 dm Z, de recente peiling van 4 februari een peil van 17 dm Z. Op korte tijd werd derhalve door de gravitaire lozingen 1 meter slib aangevoerd. De lozingen en de nieuwe stuw zullen de baggercapaciteit en de daarmee gepaard gaande kosten minstens verdubbelen. Het sediment zet zich daarbij het snelst af aan de havenhoofden, en zijn van dien aard, dat zandschepen, vissersboten en jachten, zelfs bij vloed, hoe langer hoe moeilijker de haven zullen kunnen binnenvaren, zodat de haven op termijn door verzanding onbruikbaar zal worden.

De aanhoudende gravitaire lozingen en de grotere stuw verhogen de stroomsnelheid in die mate dat op deze uren de vissersschepen nog moeilijk op normale snelheid de haven kunnen binnenvaren, en jachten dit bijna niet meer kunnen. Deze situatie benadelt op termijn de leefbaarheid van Nieuwpoort als jacht- en vissershaven. De grotere stuw zal deze situatie bestendigen.

1. Kunnen recente peilingen door de diensten van de minister in de havengeul de recente aanslibbingstallen bevestigen ?
2. Zijn er eveneens recente peilingen van de aanslibbing in het spaarbekken en de beneden-IJzer, en wat zijn daar eventueel de resultaten van ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen of stelt hij in het vooruitzicht om de slibaanvoer gevoelig te verminderen ?
4. Werden de relaties tussen grotere lozingen/stuw, stroomsnelheid, en aanslibbingen door uw diensten bestudeerd en zo ja, wat zijn daar de resultaten van ?
5. Welke maatregelen heeft de minister genomen of stelt hij in het vooruitzicht om de dichtslibbing van de Nieuwpoortse haven te voorkomen ?

Vraag nr. 156
van 11 februari 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Ninoofsesteenweg in Dilbeek — Herinrichting

Op 27 januari 1994 stuurde Opbouwwerk Pajottenland aan de minister een brief betreffende de herinrichting van de Ninoofsesteenweg in Dilbeek en het kruispunt Poelk in Roosdaal.

Omtrent deze aangelegenheid heb ik in het verleden reeds verschillende parlementaire vragen gesteld.

Vandaag stellen we vast dat er nog heel wat problemen bestaan inzake het veilig maken van de Ninoofsesteenweg.

Er wordt misbruik gemaakt van de verlaagde middenberm (wagens maken veelvuldig rechtsomkeer). Bovendien is er vooralsnog niets terechtgekomen van de afgesproken groenvoorziening : bomen op de ronde punten, struiken op de middenberm. Ten slotte laat de

verlaagde verlichting op de middenberm zoals die was voorgesteld op zich wachten.

De fietspaden zijn veel te smal om echt veilig te worden genoemd. Hiermee zal zeker rekening gehouden moeten worden bij de verdere herinrichting in Lennik en Roosdaal. Bovendien zijn de schuine boordstenen gevaarlijk en wordt er veelvuldig misbruik gemaakt door parkerende automobilisten.

Op sommige plaatsen bevinden zich vrijliggende stroken tussen het fietspad en de rijweg, waar tot dusver geen gebruik van wordt gemaakt.

De oversteekbaarheid voor voetgangers aan kruispunten laat nog steeds te wensen over (te korte groentijden).

1. Welke maatregelen worden er voorzien om deze negatieve aspecten inzake de herinrichting van de Ninoofsesteenweg weg te werken ?
2. Wanneer wordt de groenvoorziening aangebracht ?
3. Wanneer wordt de afwerking en het onderhoud van de fietspaden voorzien ?
4. Zijn er maatregelen voorzien om de vrijliggende stroken tussen het fietspad en de rijweg alsnog te benutten ?
5. Kan er iets worden gedaan aan de té korte groentijden voor de voetgangers ?

Vraag nr. 157
van 11 februari 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Autosnelwegen — Niet te bebouwen zone

Op 27 oktober 1993 stelde ik een schriftelijke vraag in verband met de uitzonderingen op het koninklijk besluit van 4 juni 1958, betreffende de vrije stroken langs autosnelwegen (vraag nr. 11 van 27 oktober 1993). Inmiddels mocht ik het antwoord van de minister ontvangen. De lijst van uitzonderingen op het koninklijk besluit blijkt zeer uitgebreid te zijn. Ik zou dan ook graag een antwoord krijgen op volgende aanvullende vragen.

1. Kan de minister voor elk bedrijf aangeven of het om nieuwe dan wel om de uitbreiding van bestaande gebouwen gaat ?
2. Wat is de motivering voor het toestaan van afwijkingen ?

Vraag nr. 159
van 16 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Doeldok — Resultaten van studies

Volgens recente berekeningen uitgevoerd door het comité Polders in Nood zou de ombouw van het tot nu toe ongebruikte Doeldok, om het geschikt te maken voor overslagbedrijven zo'n 4 miljard frank kosten. Daarbij zou worden uitgegaan van methodes andere dan die tot op heden werden voorgesteld door de dienst

Ontwikkeling linkerscheldeoever. Het comité zou de minister volgens persberichten een dossier hebben bezorgd in dat verband.

Hebben de diensten van de minister dit dossier al kunnen bestuderen ?

Wat zijn desgevallend hun bevindingen ?

Vraag nr. 160
van 16 februari 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Grote Ring rond Antwerpen — Stand van zaken

In Schoten en omgeving bestaat er een zekere onrust dat de reservatiestrook voor de Grote Ring rond Antwerpen effectief voor die autoweg zou worden gebruikt.

Zijn er plannen om op korte of middellange termijn aan die autoweg te beginnen ?

Zijn er plannen om de reservering op te heffen ?

Vraag nr. 163
van 17 februari 1994
van de heer J. ANSOMS

Departement Openbare Werken — Studieopdrachten

1. Op welke begrotingsartikelen zijn er studieopdrachten gepland binnen het kader van het departement Openbare Werken (meer bepaald wat de weginfrastructuur betreft) die toegewezen worden aan externen ?
2. Zijn deze studie-opdrachten steeds gebonden aan concrete wegenprojecten ? Of kunnen er binnen deze begrotingsartikelen ook meer algemene studieopdrachten worden gegeven ?
3. Kunnen er, binnen het kader van het Vlaams Infrastructuurfonds, studieopdrachten worden gegeven aan extremen ?

Vraag nr. 164
van 17 februari 1994
van de heer J. ANSOMS

Openbare Werken — Gerealiseerde uitgaven fysisch programma

Sinds 1992 bedraagt het totaal voorziene budget voor al het fysisch programma Openbare Werken (weginfrastructuur) om en bij de acht miljard.

1. Waren er in de begrotingen 1992 en 1993 financiële middelen voorzien die niet gebruikt zijn geweest ?
2. Zo ja, om welk totaalbedrag ging het dan ?

Vraag nr. 165
van 17 februari 1994
van de heer J. ANSOMS

SER V — Vlaamse Wegcommissie

In het SERV-bericht van januari-februari 1993 vernam

ik dat de Vlaamse Wegencommissie binnen de schoot van de SERV is opgericht.

1. Welk is de samenstelling van deze commissie ?
2. Zijn haar adviezen openbaar ? Zo ja, hoe kan men deze adviezen dan verkrijgen ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 75
van 16 februari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-Studio Brussel — Politieke neutraliteit in het programma De Tafel van Jo en Co

Een groot deel van het BRTN-radioprogramma (Studio Brussel), De tafel van Jo en Co van 28 november 1993 ging over geweld. Op zeker ogenblik vond de BRTN-man het nodig om mee te delen dat enkele dagen eerder, namelijk op wat hij noemde de vooravond van de verjaardag van zwarte zondag, Jef Elbers, die in de raad van bestuur van de BRTN zit voor het Vlaams Blok, in Knokke in elkaar geslagen was. Hij vertelde dat Elbers zware verwondingen had opgelopen. Onmiddellijk daarna volgde de vraag van de BRTN-presentator aan enkele in de studio aanwezige gasten of gewelddadige middelen altijd af te keuren zijn. Gevolg : algemene hilariteit bij de aanwezigen. Daarop beweerde de presentator dat hij deze woorden helemaal niet zo had bedoeld als ze overkwamen.

Vanzelfsprekend kreeg hij op de vraag zoals ze daar gesteld werd antwoorden die allemaal van dezelfde aard waren : De schrijver Jef Geraerts vond het maar goed dat Elbers in mekaar geramd werd. De charmezanger Helmut Lotti sprak van provocatie vanwege Elbers of vanwege zijn soortgenoten. De derde gast vond Knokke een prachtige gemeente om in mekaar geslagen te worden. Op het ogenblik van de uitzending lag Elbers in de afdeling Intensieve Zorgen van het ziekenhuis van Knokke.

Is de minister de mening toegedaan dat het als normaal beschouwd mag worden dat de BRTN zich, samen met de mensen die ze op antenne brengt, verheugt over het feit dat iemand, die daarenboven nog lid van de raad van bestuur van de openbare omroep is, afgeranseld werd ? Welke maatregelen werden er getroffen ?

Is de minister niet de mening toegedaan dat wanneer een BRTN-medewerker op antenne een verkiezingsdag zwarte zondag noemt, omdat een bepaalde partij op die dag een klinkende overwinning gehaald heeft, de omroep de neutraliteitsregel waaraan hij zich dient te houden overtreedt ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Vraag nr. 79
van 16 februari 1994
van de heer W. VERREYCKEN

BRTN-radio — Verdeling van de politieke tribunes

Uit informatie blijkt dat de politieke tribunes via de BRTN-radio als volgt werden verdeeld :

CVP : 14, SP : 10, VLD : 10, VU-VVD : 4, Vlaams Blok : 4, Agalev : 4.

Dit dan voor wat betreft de verdeling 1994.

Graag vernam ik van de minister welke normen geleid hebben tot deze verdeling, waarbij mijns inziens toch de oververtegenwoordiging van de CVP in het oog springt.

Ook de verdeling van de verkiezingsspots, die dit jaar ongetwijfeld aan de politieke partijen zullen worden toegekend, zal volgens bepaalde normen dienen te verlopen. Indien dezelfde criteria worden gehanteerd, dan vrees ik dat het onevenwicht opnieuw zal worden bestendig.

Graag vernam ik dan ook bijkomend, welke de normen zijn die zullen worden gehanteerd om het aantal van de verkiezingsspots, en hun verdeling over de verschillende partijen, te bepalen ; dit zowel wat de periode voor de komende Europese verkiezingen, als wat deze voor de gemeenteraadsverkiezingen betreft.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 55
van 8 februari 1994
van de heer J. ANSOMS

Vlaamse Stichting Verkeerskunde — Subsidies

Samen met andere instellingen en organisaties zoals bijvoorbeeld Veilig Verkeer Vlaanderen ontvangt de Vlaamse Stichting Verkeerskunde een jaarlijkse tegemoetkoming uit de begroting van de minister, bevoegd voor verkeer, buitenlandse handel en staats Hervorming.

1. Op welk artikel van de begroting is het bedrag van al deze instellingen en organisaties ingeschreven ?
2. Leveren de bedoelde instellingen en organisaties ook telkenmale een jaarverslag af, waarin de besteding van de toegekende middelen verantwoord wordt ?
3. Waar zijn deze jaarverslagen verkrijgbaar ? Zijn de betreffende organisaties en instellingen verplicht om

hun jaarverslag aan de leden van de Vlaamse Raad over te maken ?

4. Zo neen, waaraan werden dan de toegekende middelen van de betreffende organisaties besteed ?

Vraag nr. 59
van 16 februari 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Bescherming van het Broechemhof en omgeving in Ranst — Maatregelen tegen desinformatie

Op 29 september 1993 heeft de minister de procedure ingezet voor de bescherming als landschap van het Broechemhof en omgeving in Ranst (Broechem). Hij heeft die beslissing m.i. volkomen terecht genomen omdat het gaat om een typisch voorbeeld van een oud kasteeldomein van beperkte grootte, gelegen in een wijd, open landbouwgebied. De bedoeling van de bescherming is te voorkomen dat tot vier meter hoge serres het open landbouwgebied totaal veranderen. De bestaande landbouwactiviteiten in de zone kunnen gewoon doorgaan. Tegen die voornemens wordt een ware hetze gevoerd door de Boerenbond. Mensen worden moreel verplicht deel te nemen aan protestmanifestaties. Ook het schepencollege doet duchtig mee aan de desinformatie en stelt dat de bescherming de landbouw onmogelijk zou maken.

1. Het schepencollege verwijt de minister geen inspraak te hebben gekregen. Klopt dat ?
2. Welke maatregelen neemt de minister tegen de desinformatie in deze zaak ?
3. Verandert de hetze zijn zienswijze op het belang van de bescherming ?
4. Hoe ver staat het dossier en wanneer wordt een definitieve beslissing verwacht ?
5. Welke maatregelen neemt de minister om elders gelijkaardige hetzes te voorkomen ?
6. Zijn er afspraken nodig met de nationale en gewestelijke collega's bevoegd voor landbouw

Vraag nr. 60
van 16 februari 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

NMBS en De Lijn — Samenwerking

De minister heeft al dikwijls beklemtoond dat de NMBS en De Lijn zouden moeten samenwerken. Die samenwerking staat nog zo goed als nergens.

Het centraal station van Antwerpen heeft nu wel summere verwijzingen naar de diensten van De Lijn. De Lijn Antwerpen beschikt over Netplan.

Waarom staan de stations van de NMBS niet veel duidelijker aangegeven ? Vanuit het centraal station is men toch het vlugst en het comfortabelst met lijn 52 in Hoboken-Polder, met lijn 25 in Oude God... De maatschappijen voor openbaar vervoer moeten toch denken vanuit de reiziger en niet vanuit het kortzichtig eigenbelang ?

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 17
van 10 februari 1994
van mevrouw L. MAXIMUS

Aids- en drugpreventie — Bescherming van de privacy

Een efficiënt beleid inzake aids- en drugpreventie vereist een goed inzicht in de problematiek en de registratie van de slachtoffers van deze moderne sociale kwalen.

Elke registratie op zich betekent een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen. Zij is dan ook maar verantwoord in de mate waarin de belangen van de gemeenschap in concurrentie komen met de belangen van het individu en voor zover maximale beschermingsmaatregelen worden genomen opdat derden geen kennis krijgen van de namen van de geregistreerde personen.

Wij weten dat de wetenschappers die werkzaam zijn in het kader van zowel de aids- als de drugpreventie, zich zeer goed bewust zijn van het feit dat elke schending van de privacy, hoe beperkt ook, hun moeizaam opgebouwde actie in gevaar kan brengen. Het bericht op radio en televisie als zouden een aantal Belgische paracommando's, die in Somalië werden ingezet, aldaar besmet zijn met het aidsvirus, toont aan dat de bescherming van de registratiegegevens niet sluitend genoeg kan zijn.

Men kan de pers niet verwijten dat zij informatie die zij krijgt wereldkundig maakt, dat is haar opdracht, hoewel wij ons soms bedenkingen kunnen maken bij de ethische regels die terzake worden gehanteerd. Naar mijn mening is het hoe dan ook onverantwoord dat dit bericht, ongeacht of het al dan niet met de waarheid strookt, zowel via de geschreven als de gesproken pers onder de aandacht van het brede publiek werd gebracht. Het lijdt geen twijfel dat dit bericht een angstpsychose veroorzaakt heeft in de gezinnen van de bij deze humanitaire actie betrokken paracommando's en dat een aantal gezinsrelaties daardoor verstoord kunnen worden. Het wantrouwen zal weken lang blijven bestaan en de spanningen die erdoor veroorzaakt worden kunnen veel menselijk leed meebrengen. Ook als het bericht, zoals intussen is gebeurd, gelogenstraft wordt.

Strikt genomen zou men ter zake kunnen stellen dat de persoonlijke levenssfeer van de bij het probleem betrokken individuen niet is geschonden omdat geen namen worden genoemd, maar het blijft een feit dat de omschrijving van de groep even ernstige gevolgen heeft dan wanneer het om één met naam genoemd persoon zou gaan. Het begrip privacy moet naar mijn gevoelen bij de registratie en de bekendmaking van gegevens, die geen direct preventief karakter hebben, zo breed mogelijk worden geïnterpreteerd.

Ik vernam dan ook gaarne van de minister welke maatregelen zij heeft getroffen om de registratie van aidspatiënten — en bij uitbreiding ook drugverslaafden — af te schermen en te voorkomen dat mensen onbegeleid geconfronteerd worden met het feit dat hun partner besmet is of zou kunnen zijn met aids.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
31	20.01.1994	J. De Roo	<i>Energiebeleid 1994 — Gegevens</i>	536
35	28.01.1994	R. Van Hooland	<i>Interregionale steun in Vlaanderen — Aandeel in het Europees Fonds</i>	537
36	28.01.1994	T. Merckx-Van Goey	<i>Vlaams Landbouwinvesteringsfonds — Verrichting die de kostprijs van de land- en tuinbouwbedrijven vermindert</i>	541
46	22.02.1994	J. Taylor	<i>Tewerkstelling van contractuelen — Gegevens</i>	505
47	25.02.1994	L. Barbé	<i>Brussel — Restauratie Hotel Errera</i>	505
48	25.02.1994	L. Appeltans	<i>Europees Handvest voor gewestelijke- en minderheidstalen — Onder-tekening</i>	506
49	28.02.1994	J. Caudron	<i>Vlaamse regering — Mediacampagne</i>	506
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
117	07.02.1994	A. Schellens	<i>Sociale huurwoningen — Arrondissement Leuven</i>	507
118	07.02.1994	L. Martens	<i>Behoeftte aan sociale woningen — Arrondissementen Kortrijk en Roeselare-Tielt</i>	507
119	07.02.1994	M. Verwilghen	<i>Groene Hoofdstructuur — Informatiecampagne</i>	509
120	08.02.1994	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Gemiddelde rioleringsgraad — Arrondissement Oudenaarde</i>	510
121	10.02.1994	L. Barbé	<i>Milieu- of exploitatievergunning — Wettelijk karakter van een opvolgings- of saneringsbegeleidingscommissie</i>	511
122	10.02.1994	K. Van Overmeire	<i>Nieuwsbrief van Aquafin — Schets van het Vlaamse Gewest zonder Voeren</i>	511
123	11.02.1994	F. Vermeiren	<i>Aquafin — criteria voor de planning van de waterzuiveringsinfra-structuur</i>	512
125	16.02.1994	J. De Bremaeker	<i>Tuinafval — Verbod van verbranden</i>	513
126	16.02.1994	J. De Bremaeker	<i>Bosdecreet — Toepassing in woonzones</i>	513
127	16.02.1994	J. De Bremaeker	<i>Bosdecreet — Verjaringstermijn</i>	513
128	16.02.1994	J. De Bremaeker	<i>Aminal — Visie op afvalwater</i>	514
129	16.02.1994	J. De Bremaeker	<i>Vlarem — Begrip „opslag”</i>	514
130	16.02.1994	M. Olivier	<i>Tegemoetkomingssysteem in huisvestingssector — Aanpassingen</i>	515
131	16.02.1994	M. Olivier	<i>Problemen inzake huisvesting — Maatregelen</i>	516
132	16.02.1994	M. Olivier	<i>Sociale huisvesting — Projecten in en rond verlaten panden</i>	518
133	16.02.1994	M. Olivier	<i>Sociale huisvestingssector — Maatregelen in verband met prijsstijging</i>	518

134	16.02.1994	H. Van Dienderen	Basiskwaliteit oppervlaktewateren — Maatregelen	518
135	16.02.1994	L. Barbé	Europese eco-audit — Uitwerking van de procedures	520
136	16.02.1994	F. Vergote	Herbebossing van Vlaanderen — Kritiek op de officiële studie	520
137	17.02.1994	A. De Boeck	NV IJsfabriek Strombeek in Meise — Uitbreidingsaanvraag	522
138	17.02.1994	M. Olivier	Aantal sociale huurwoningen en aantal kandidaat-huurders — West-Vlaamse arrondissementen	522

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

33	22.11.1993	J. Eeman	Geluidsoverlast — Expressweg Aalst-Ninove	541	
55	09.12.1993	L. Van Nieuwenbuysen	Scheldedijken — Bornem	541	
73	22.12.1993	E. Van Vaerenbergh	Provinciale weg Vilvoorde-Aalst — Omlegging buiten Wolvertencentrum	542	
106	14.01.1994	J. Gabriels	Onteigeningen voor fietspaden — Gruitroderkiezel-Bree	542	
112	18.01.1994	J. Valkeniers	Stakingen en betogingen — Herstel van schade aan gemeenschapseigendommen en aan verkeerswegen	543	
125	20.01.1994	R. Van Hooland	Leie — Stuwen en sluizen	543	
126	20.01.1994	R. Van Hooland	Leie — Baggeren en oeverbeheer	544	
130	31.01.1994	L. Van Nieuwenhuysen	Ring rond Brussel — Tweekalige richtingaanwijzers in de faciliteitengemeenten	544	
138	02.02.1994	A. Schellens	Gewestweg Aarschot-Scherpenheuvel — Rioleringswerken	545	
142	07.02.1994	J. De Mol	Vergunningen op grond van het decreet van 9 juni 1993 — Gehanteerde beleidslijnen	545	
145	0	08.02.1994	W. Seeuws	Ring rond Gent — Snelheidsbeperking	550
146	0	08.02.1994	J. Ansoms	Fysisch programma Openbare Werken — Rubriek diversen	550
147	0	10.02.1994	W. Verreycken	Borgerhout — Heraanleg van de Turnhoutsebaan	551
148	0	10.02.1994	B. Vandendriesche	Kanaal Gent-Terneuzen — Dichtslibben	551
149	0	10.02.1994	M. Capoen	IJzervallei — Baggeren en waterbeheersingswerken	551
150	0	10.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen	Kruibeke — Potpolder	552
152		10.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen	Sigmaplan — Stand van de uitvoering	523
153	0	10.02.1994	L. Maximus	Zeekanaal in Willebroek — Dringende herstellingswerken aan de dijken ter hoogte van de spoorwegbrug	552
154	0	10.02.1994	M. Maertens	Nieuwpoort — Dichtslibbing van de voorhaven	552
155		11.02.1994	E. Van Vaerenbergh	Kruispunt Poelk in Roosdaal — Heraanleg	546
156	0	11.02.1994	E. Van Vaerenbergh	Ninoofsesteenweg in Dilbeek — Herinrichting	552
157	0	11.02.1994	P. Van Grembergen	Grember-Autosnelwegen — Niet te bebouwen zone	553

158	16.02.1994	L. Goutry	<i>Kruispunten — Arrondissement Brugge</i>	524
159	0	16.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen <i>Doeldok — Resultaten van studies</i>	553
160	0	16.02.1994	H. Van Dienderen <i>Grote Ring rond Antwerpen — Stand van zaken</i>	553
161	16.02.1994	F. Van den Eynde <i>Tervuren — Taalfaciliteiten voor de NAVO</i>		525
162	17.02.1994	A. De Boeck <i>Bouwaanvraag NV IJsfabriek Strombeek in Meise — Ongunstig advies van de gemeente</i>		525
163	0	17.02.1994	J. Ansoms <i>Departement Openbare Werken — Studieopdrachten</i>	553
164	0	17.02.1994	J. Ansoms <i>Openbare Werken — Gerealiseerde uitgaven fysicch programma</i>	553
165	0	17.02.1994	J. Ansoms <i>SER V — Vlaamse Wegcommissie</i>	553
166	17.02.1994	A. Verlinden <i>Verkavelingsvergunning met wegverbreding van een bestaande gemeentelijke verkeersweg — Geldigheidsduur</i>		525
167	17.02.1994	J. Valkeniers <i>Tijdelijke gebruikwijziging van delen van bedrijfsgebouwen — Bouwvergunningsplicht</i>		526
169	22.02.1994	E. Van Vaerenbergh <i>Nabestemming vliegveld Grimbergen — Procedurefouten</i>		526

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

56	12.01.1994	F. Sarens	<i>Blososportcentra — Gegevens</i>	546
64	21.01.1994	H. Van Dienderen	<i>Toeristische folders — Gemeenschappelijke uitgave van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme, de NMBS en De Lijn</i>	546
65	24.01.1994	F. De Man	<i>European Art Manifestation 1994 Rotterdam — Engelstalige teksten aan het adres van de Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst</i>	547
71	08.02.1994	M. Capoen	<i>Vlaamse taal in Brussel — Mediacampagne</i>	547
72	10.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brusselse OCMW's — Taaltoezicht op de benoemingspolitiek</i>	548
73	10.02.1994	J. Caudron	<i>Raad voor Taaladvies — Taaltelefoon</i>	548
74	11.02.1994	B. Vandendriesche	<i>Gehandicaptensport — Wereldkampioenschappen 1994</i>	548
75	0	16.02.1994	F. Van den Eynde <i>BRTN-Studio Brussel — Politieke neutraliteit in het programma De Tafel van Jo en Co</i>	554
76	16.02.1994	F. Van den Eynde <i>BRTN-Radio 1 — Politieke neutraliteit in het programma Actueel</i>		527
77	16.02.1994	F. Van den Eynde <i>BRTN-TVI-nieuws — Geen reactie op woorden van de Koning over verzoening</i>		527
78	16.02.1994	F. Van den Eynde <i>Voorstel van decreet Franse Gemeenschapsraad tegen Nederlands als tweede taal in Brussels Franstalig onderwijs — Reactie</i>		527
79	0	16.02.1994	W. Verreycken <i>BRTN-radio — Verdeling van de politieke tribunes</i>	554
80	17.02.1994	F. Van den Eynde <i>BRTN-TVI — Betekenis van het woord extreem in het halfachtjournaal van 13 februari jongstleden</i>		528
81	21.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen <i>BRTN-Radio 1 — Verwijzing naar een onbestaande boekbespreking in het programma de Brug</i>		528

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en ambtenarenzaken

85	16.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlandstalig onderwijs te Brussel — Gemengde evaluatiecommissie</i>	528
86	17.02.1994	F. Van den Eynde	<i>Turkse jongeren in Vlaanderen — Onderwijsachterstand</i>	528
87	21.02.1994	M. Vogels	<i>Katholiek gewoon en buitengewoon kleuter-, lager en secundair onderwijs — Beheer van de personeelsdossiers</i>	529
88	28.02.1994	L. Standaert	<i>Afwezigheden van leraars daags voor de krokusvakantie</i>	530

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

55	0	08.02.1994	J. Ansoms	<i>Vlaamse Stichting Verkeerskunde — Subsidies</i>	554
59	0	16.02.1994	H. Van Dienderen	<i>Bescherming van het Broechemhof en omgeving in Ranst — Maatregelen tegen desinformatie</i>	555
60	o	16.02.1994	H. Van Dienderen	<i>NMBS en De Lijn — Samenwerking</i>	555
64		01.03.1994	A. Denys	<i>Dichtslibbing van waterwegen — Onderhoud en problematiek van de scheepvaart</i>	531

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

16		07.02.1994	W. Goossens	<i>Doping in de sport — Controle</i>	531
17	0	10.02.1994	L. Maximus	<i>Aids- en drugpreventie — Bescherming van de privacy</i>	555
18		10.02.1994	H. Suykerbuyk	<i>Wielervedstrijden — Maatregelen voor 15- tot 21-jarigen</i>	531
19		17.02.1994	R. Van Hooland	<i>Vlaamse Gewest — Erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus</i>	532

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

50		10.02.1994	A. Denys	<i>Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH — Conclusies van de evaluatiestudie</i>	533
51		10.02.1994	P. Tant	<i>Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH — Conclusies van de evaluatiestudie</i>	533
52		10.02.1994	P. Van Grembergen	<i>Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH — Conclusies van de evaluatiestudie</i>	534
53		11.02.1994	H. Coveliers	<i>Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH — Conclusies van de evaluatiestudie</i>	534
54		16.02.1994	J. Vandeurzen	<i>Bijzondere jeugdzorg — Geen aanspraak op investeringskredieten</i>	534
55		16.02.1994	R. Van Hooland	<i>Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH — Conclusies van de evaluatiestudie</i>	535
56		16.02.1994	J. Temmermans	<i>Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH — Conclusies van de evaluatiestudie</i>	535
58		17.02.1994	G. Anthuenis	<i>Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH — Conclusies van de evaluatiestudie</i>	535
59		17.02.1994	W. Cortois	<i>Rusthuizen en service-flats — Arrondissement Halle-Vilvoorde</i>	550
65		03.03.1994	F. Wymeersch	<i>Gespecialiseerde onderwijsinstellingen — Leerlingenvervoer</i>	536